Oulun lukumaraton 2026

Oulu 2026

Nuorten tarinoita

19.11.2026

EUROOPAN LUKEVIN KULTTUURI-PÄÄKAUPUNKI

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun tulevaisuuteni

Toivon, että tulevaisuudessa pääsisin lääkikseen ja valmistuisin yleislääkäriksi. Tai lastenlääkäriksi. Olen pienestä asti unelmoinut lääkärinä olemisesta ja toivonkin, että toiveeni toteutuisi.

Haluaisin oman perheen. Kaksi tai kolme lasta, ihana aviomies, kultainennoutaja ja omakotitalo jostain maaseudulta. Sellainen ihana vanhanaikainen omakotitalo, jossa on suuri piha ja oma puutarha.

Tai sitten haluaisin vain yksin matkustella pitkin maailmaa ja nähdä millaista elämä on muualla. Tällä hetkellä haluaisin matkustaa Egyptiin tai jonnekin päin Aasiaa.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Tulevaisuuteni

Kaikilla on erilaiset tulevaisuudet ja unelmat, mutta meillä kaikilla on sellaiset. Minun tulevaisuudestani en vielä tiedä, mutta voin unelmoida ja tehdä töitä, jotta unelmani toteutuisivat ja saisin toivomani tulevaisuuden.

Mielestäni unelmat ja tulevaisuus tarkoittaa vähän samaa asiaa. Voit esimerkiksi unelmoida millainen tulevaisuus sinulla voisi olla. Tulevaisuus on tärkeä asia, ja kannattaa miettiä mitä tulevaisuudellaan haluaa tehdä.

Olen hyvin onnekas, sillä perheeni on mahdollistanut jo monta unelmaani mm. olen päässyt jo kahdesti ulkomaille uimakilpailuihin. Olen oppinut samalla paljon muuta esim. vastuullisuutta sillä vanhempani eivät ole olleet mukana. Perheeni on myös kannustava, mikä on varmasti yksi syy siihen, miksi minulla on isoja unelmia ja odotuksia.

Peruskoulun jälkeen haluan mennä lukioon. Lukiossa tai kolmannen asteen opinnoissa haluan lähteä vaihtoon mieluusti Yhdysvaltoihin. Olen kiinnostunut muiden maiden arjesta ja haluan kokea osan nuoruudestani Yhdysvalloissa.

Aikuisena haluan olla lakihenkilö. Olen aina halunnut auttaa ihmisiä ja oikeudenmukaisuus on minulle tärkeä asia. Haluan olla menestyksekäs, jolla on ihana perhe ja kaunis koti pohjoisessa. Haluaisin myös menestyä kilpauinnissa, mutta ammattia siitä minulle ei tule.

Moni ajattelee, että tulevaisuuteni voi vaikuttaa tylsältä tai työläältä, mutta mielestäni mikään ei ole mahdotonta eikä ihmisten auttaminen ole tylsää. Aika on arvokas asia enkä tuhlaa sitä nyt enkä aio tulevaisuudessakaan sitä tuhlata. Minulla on itselleni korkeat odotukset, koska elämme vain kerran. Miksi en voisi tehdä jotakin mistä unelmoin?

Treenaan kovaa ja panostan kouluun, mutta ne eivät ole ainoita prioriteettejäni. Kaverit ovat minulle hyvin tärkeitä ja teen heille aina aikaa arjestani.

💔

Kasiluokkalaisten juttuja

Otsikko: Tulevaisuuden unelmani Oulu

Tulevaisuuteni unelma, unelma koulusta, unelma hyvästä tulevaisuuden Oulusta.

Unelmoin Oulusta, jossa kaikkien nuorten ääni tulee kuuluviin. Nuoret saavat nauraa, saavat elää, olla omia itsejään. Tulevaisuuteni unelma on, että Oulu olisi turvallinen kaikille nuorille ja lapsille. Tulevaisuuteni unelma on se, että kaikki nuoret ja lapset saisivat kasvaa omana itsenään, omalla persoonallaan ja kasvaa hyvällä itseluottamuksellaan.

Tulevaisuuteni unelma ei ole täydellinen, mutta mikään ei voi olla. Mikään ei muutu, jos emme itse tee sen eteen mitään. Tulevaisuuteni unelma on se, että ihmiskunta muuttuu ja kiusaaminen loppuu.

Tulevaisuuteni unelma on saada onnellisempi Oulu.

💔

Kasiluokkalaisten juttuja

Otsikko: Minun unelmani

Rakastan kuunnella kaikenlaista musiikkia ja en pysty elää ilman sitä. Joten unelmani on olla jossain bändissä, koska osaan soittaa jo vähän bassoa.

Unelmani bändin musiikki olisi jonkinlaista rokkia, kun se on minun lempimusiikkiani. Vaikka unelmani on olla bändissä, haluaisin myös kuvata videoita.

Unelmani on myös matkustaa kaikkialla maailmaa, koska en ole ikinä matkustanut muualle kuin Ruotsiin. Haluaisin myös oppia uusia kieliä tulevaisuudessa. Olen tällä hetkellä jo opiskelemassa japania, koska se on mielestäni kauniin kuuloista ja Japani on myös kaunis maa.

❤️‍💔

Kasiluokkalaisten juttuja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Minulle tuo iloa kavereiden kanssa ajan viettäminen. Vietämme aikaa Oulun keskustassa kauppakeskus Valkeassa ja kauppakortteli Pekurissa sekä Hupisaarilla ja Ainolanpuiston tienoilla. Vietämme myös suuren osan ajasta nuorisotila-Nurkalla. Nurkka sulkeutui kesällä mutta avautuu pian uudelleen Pekurissa.

Käymme myös Oulun punk-, rock- ja metalli-musiikkitapahtumissa. Jokainen keikka tuo erilaisia kokemuksia. Viimeisin tapahtuma, missä kävimme, oli Maikkulan nuorisotalolla Bändi-illassa. Siellä soittavia bändejä oli 5%, Kroizos, Onestring, The Crovers ja Päänsärky. Ensimmäinen keikka, jolla olin mukana, oli Särö-Festivaali Välivainiolla Tukikohdalla. Siellä näin nykyisiä tuttujani ja ajattelin, että haluaisin tutustua heihin. En enää muista, mikä bändi juuri silloin soitti, mutta tekniikka petti, eli toinen kaiutin lavan reunalla ylikuumeni ja alkoi savuttaa. Tapahtuma loppui siihen, eikä loput bändit päässeet soittamaan.

Tapahtumissa soittaa yleensä vain pieniä oululaisia punk-, ja rock-bändejä. Saan iloa ystävistä ja musiikista, ja tapahtumissa on todellakin sellainen olo, että minä kuulun tähän porukkaan. Olen myös tutustunut paljon uusiin ihmisiin musiikin kautta. Mielestäni “Music connects people” -sanonta on täysin totta, jos löytää vain oikean paikan.

Oulun nuorisolla, tai tarkemmin Oulun nuorisolla, joka kulkee musiikkitapahtumissa ja hengaa muiden samanhenkisten ihmisten kanssa, on todella hyvä ryhmähenki ja kaikista välitetään ja kaikki otetaan mukaan. Jos keikoilla puolituttusi seisoo jossain ilman seuraa, hänet käydään vetämässä mukaan pitämään hauskaa.

Porukalla on myös aika vahva jako poliittisen mielipiteen perusteella. Mutta keikoilla ketään ei kiinnosta mielipiteet vaan se, että ollaan tultu kaikki yhdessä musiikin tai ystävien perässä samaan paikkaan.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Minun ilonaiheeseeni kuuluvat eläimet. Ne tuovat minulle aina iloa, koska niille voi puhua ja ne kuuntelevat, vaikka ne eivät edes ymmärtäisi mitä puhun. Eläimet tulevat minua kotona aina iloisella mielellä vastaan.

Toinen ilonaihe on perheeni, koska he ymmärtävät minua, he kuuntelevat, jos tarvitsen juttuseuraa. Jos minulla on tylsää, voin vain mennä siskojeni kanssa vaikka lenkille.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Olen tällä hetkellä kahdeksannella luokalla. Minulla on elämässäni paljon eri aiheita iloon, vaikka elämäni ei aina pelkästään iloa ole. Kaikilla on joskus päiviä, jolloin kaikki tuntuu menevän pieleen. Kerron nyt kuitenkin elämäni ilonaiheista.

Minun perheeseeni kuuluu äiti, isä, sisko sekä koira. Perheeni kanssa vietän usein yhdessä aikaa monin eri tavoin. Me käymme uimassa, niin kesällä kuin talvellakin, lenkillä ulkoilemassa koiramme kanssa ja joskus elokuvissa. Monesti me kuitenkin esimerkiksi iltaisin vain katsomme telkkaria tai pelaamme pelejä. Olen iloinen, että minulla on mukava perhe, jonka kanssa voin viettää aikaa, sillä kaikille se ei ole itsestäänselvyys. Olen myös läheinen serkkujeni kanssa. He eivät asu kaukana ja tapaamme toisiamme aina joskus. Olemme usein käyneet toisillamme yökylässä tai jossain vaikkapa ulkoilemassa.

Minulla on tällä hetkellä yksi todella läheinen kaveri, jota alan yleensä jopa monta kertaa viikossa. Meillä on yhteisiä kiinnostuksen kohteita ja tulemme oikeastaan aina hyvin toimeen. Me käymme kaupungilla, esim. shoppailemassa, toisillamme yökylässä, uimassa (varsinkin kesäisin uimarannalla), mutta yleensä vain olemme jommankumman luona ja juttelemme ja teemme kivoja asioita yhdessä. Olen tuntenut kaverini pitkään, ja meillä on mielestäni ihana ja todella tärkeä kaverisuhde.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Mun ilonaiheeni

Mun ilon aiheita on kaverit, laskettelu ja pyöräily. Tykkään olla kavereiden kanssa, koska niiden kanssa on aina hauskaa ja tulee tehtyä kaikenlaista. Kavereiden kanssa voi jutella ja tehdä kaikkea.

Tykkään myös lasketella tosi paljon. Siinä on parasta vauhti ja se, että saa olla ulkona. On kiva laskea mäkeä alas ja käydä kavereiden kanssa rinteessä. Laskettelusta tulee hyvä fiilis ja siinä ei yleensä ehdi tylsistyä.

Myös pyöräily on kivaa. Tykkään pyöräillä varsinkin kavereiden kanssa ja käydä eri paikoissa. Pyöräillessä saa olla ulkona ja samalla tulee liikuttua. Kaverit, laskettelu ja pyöräily tekee mut iloiseksi, ja niiden parissa on aina jotain tekemistä. Niistä tulee paljon hyviä muistoja ja hauskoja hetkiä.

❤️

Nimimerkki: Kaiku

Herätyskello huutaa taas, en jaksaisi nousta, mutta on pakko. Reppu tuntuu painavammalta kuin minä itse, sen sisällä painaa jokainen tekemätön työ, sanottu sana ja myös ne jotka jätin sanomatta. Eteisessä mut jo vangitsee joku jumitus, kengännauhoja tuijottaessa iskee jo ahdistus.

Kellot soi ja ovet aukeavat, seinät tuntuvat kaatuvan päälle heti kun siihen huoneeseen askellan. Luokan perältä kuuluu naurua, yksittäisiä sanoja ja lauseita, mutta ne kaikki liukuvat ohitseni. Opettajan ääni hukkuu kauas taustalle, hän puhuu numeroista ja historian

vuosiluvuista, mutta minä yritän vain päästä pääni sisäisestä sumusta. Opettaja piirtää taululle jotain tärkeää, kokeeseen tulevaa kenties, ei sillä minulle ole väliä. Oma kokeeni on jo käynnissä mun omassa päässä, se toistaa yhä uudelleen ”pysy kasassa, pysy pystyssä, pysy hengissä”.

Joskus joku ehkä kysyikin ”onko kaikki hyvin, vähän kalpealta näytät muistappa syödä hyvin”. Mä nyökkään ja naurahdan, et ei tässä mitään, ja kysyjä kääntyykin jo pois päin. Kukaan ei huomaa, miten mun hymy katoaa samalla sekunnilla kun meidän keskustelumme lakkaa. Ulospäin näytän siltä, että kaikki ois ok, ettei mun elämässä olisi mitään säröjä tai kolhuja. Vitsailen muiden mukana ja esitän reipasta, mutta onkohan se sittenkään niin viisasta.

Kun päivä on ohi ja pääsen kotiin asti, suljen huoneeni oven ja huokaisen raskaasti. Voin vihdoin laskea repun ja riisua sen maskin, jonka takana äsken niin tuskaisesti laskin. Tänäänkään kukaan ei nähnyt mun kuoren alle, mä vaan hävisin tälle maailmalle. Huomenna herätys huutaa taas uudestaan, enkä tiedä, miten jaksan nousta enää ollenkaan.

Mun suurin unelma on, että joskus joku vielä huomais, katsoisi pintaa syvemmälle ja sytyttäis sen kauan sitte sammuneen toivon päähäni uudelleen. Miksi mielenterveyttä ei oteta koskaan vakavasti, pitääkö mun hajota ensin ihan kokonaan lopullisesti? Vaikka olenkin nuori, on tää pimeys liian syvää, enkä enää edes muista, millaista on kokea mitään hyvää.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Unelmani ulkomailla

Unelmani on joskus päästä matkustamaan paljon, jonnekin kauas Suomesta vaikka jonnekin päin Aasiaa tai Afrikkaa.

Haluan kyllä matkustaa myös Yhdysvaltoihin ja käydä kaikissa eri kaupungeissa siellä. Ensimmäisenä menen ainakin New Yorkiin.

Matkallani haluaisin nähdä paljon erilaisia eläimiä ja tutustua paljon uusiin ja erilaisiin ihmisiin, haluaisin myös päästä auttamaan muita ihmisiä.

Unelmani olisi nähdä tiikereitä ja apinoita luonnossa, olisi hauska myös käydä viidakossa tai sademetsässä ja savannilla.

Haluaisin yöpyä kauniissa pienessä tunnelmallisessa mökissä, joka on rauhallisessa paikassa, jossain kauniin maiseman äärellä ja viettää siellä ainakin pari yötä. Siellä aion uida ja vain nauttia.

Olisi myös ihana maistella kaikkia erilaisia ulkomaalaisia ruokia. Haluan myös käydä kaikkialla katsomassa paikallisia nähtävyyksiä, ja tutustua niihin syvemmin.

Aion mennä matkalleni yksin mutta myös jonkun ihanan kaveriporukan kanssa olisi kiva reissata myös.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Saan iloa salilla käymisestä koirista kavereista ja mopoista. Yksi tärkeimmistä on kaverit. On mukavaa viettää aikaa kavereiden kanssa ja välillä tehdä jotain hauskaa esim pelata koripalloa. Kavereiden kanssa ei tarvitse aina tehdä mitään erityistä, vaan jo yhdessä oleminen tekee päivästä paremman. Tykkään korjata mopoja ja ajaa niillä. Kun koulupäivä on ollut pitkä, on mukavaa päästä kotiin ja rentoutua.

Perheen kanssa on kiva tehdä yhdessä jotain, esimerkiksi käydä kävelyllä tai leikkiä koiran kanssa. Laskettelu on myös yksi ilonaiheeni. Laskettelen Syötteellä ja Rukalla. Parkki on paras mäki. Kun onnistun siinä, saan todella paljon iloa ja sama pätee mopoista.

Minua ilahduttavat myös pienet asiat, esimerkiksi viikonloppu, onnistuminen jossain tai se, että koulussa on ollut hyvä päivä. Tulevaisuudessa haluan saada uusia kokemuksia ja tehdä asioita, joista pidän. Minä olen iloinen, jos on hyvä sää tai hienot maisemat.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun muistoni

Oli talvi ja ulkona oli jo aika pimeää. Olin kävelemässä kotiin yksin ja yhdellä tiellä, jolle olin menossa, oli mummo. Hän vain seisoi siinä, enkä ajatellut siitä sen enempää ja jatkoin matkaa. Mummolla oli kaikki vaatteet jotenkin tumman värisiä, enkä nähnyt hänen kasvojaan ja sen takia pelkäsin häntä vähän enemmän ja mietin hetken aikaa, pitäisikö mennä pidempää reittiä vaan siksi, että välttyisin pelottavalta mummolta.

Kun olin noin mummon kohdalla, hän hätkähti ja katsoi minua suoraan silmiin. Säikähdin siinä vähän itsekin. Sitten hän alkoi sanoa minulle jotain, mutta en saanut hänestä kunnolla selvää, joten menin lähemmäs, ja hän sanoi asiansa uudestaan. Sitten tajusin, että hän kysyi, missä yksi tie oli. Mietin siinä hetken, että tien nimi kuulostaa liiankin tutulta. Sitten tajusin, missä se tie oli ja kerroin hänelle, mihin suuntaan pitää kääntyä.

Hän ymmärsi sen ja olin juuri lähtemässä hänen luotaan, kun hän kysyi, voisiko hän kävellä kanssani, että pääsisi varmasti perille. Vastasin joo ja siinä me sitten käveltiin muutama minuutti ja hän löysi oikealle tielle. Hän kiitti minua ja meni kotiin. Sitten jatkoin matkaani itsekin kotiin.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun muistoni

Aseman koulu, ensimmäinen luokka, maanantai.

Aamulla kuljen yksin kouluun äitini kanssa, minua jännittää, mutta olen myös innoissani, sillä koulu-urani alkaisi nyt. Saavumme koulun pihaan

ja en tunnista juuri ketään, sillä olen juuri muuttanut tänne.

Pian näen, kuinka opettaja saapuu pihalle ja toivottaa meidät tervetulleiksi. Saavumme luokkaan ja heti aluksi tutustumme toisiimme, vain nimeltä, ei muuta. Välitunnilla olemme luokassa ja opettelemme koulun sääntöjä. Ensimmäinen päivä pähkinänkuoressa oli siis sellainen.

Sama jatkui noin kolme päivää, kunnes äitini kertoi minulle, että luokkalaiseni tulisi tänään käymään. Äitini oli kysynyt Facebookissa, olisiko lähellä jokin ikäiseni poika kaveriksi ja se oli

löytynyt todellakin läheltä. Poika, sanotaan vaikka Elias, kun ei kyseinen henkilö halunnut oikeaa nimeään paljastaa, oli kuin olikin luokallani ja asui myös lähellä.

Muistan kuin eilisen, kun poika saapui ovelle, huudahti nimeni ja muutti samalla noin pienesti kuvailtuna elämäni täysin. Olin saanut kaverin ja oikein mukavan sellaisen. Loppuilta meni pojan kanssa ulkoiluun ja sisällä legendaarista legendaarisemman PlayStation 3:en parissa.

Seuraava koulupäivä olikin parempi. Olin välitunnilla sen saman pojan kanssa ja myös koulun jälkeen leikit jatkui. Olin saanut elinikäisen ystävän, sillä vielä tänäkin päivänä se sama poika, joka minua ovella odotti, on mukana elämässäni niin vapaa kuin kouluajalla.

Poika se ujo

Ei enää pelkää ei

Kiitos ystäväin.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Yksi minun ilonaiheistani on salilla käyminen. Käyn salilla, koska pidän treenaamisesta ja siitä, että saan kehittää itseäni. Salilla käymisestä tulee hyvä olo ja samalla saan ajatukset pois muista asioista. Pidän myös siitä, että salilla voin haastaa itseäni ja huomata oman kehitykseni liikkeissä. Parasta on se, kun jaksan nostaa enemmän painoa kuin viime kerralla tai jokin liike alkaa menemään paremmin.

Tykkään käydä salilla kavereiden kanssa ja joskus käyn myös yksin. Salilla käyminen on minulle tärkeä harrastus, koska se pitää minut aktiivisena ja tuo hyvän mielen. Siksi uskon että tulen käymään salilla myös tulevaisuudessa. Aktiivisena ja tuo hyvän mielen. Siksi uskon että tulen käymään salilla myös tulevaisuudessa.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Ilonaiheeni ovat perhe, kaverit, urheilu, energiajuomat ja herkut.

Perhe on ilonaiheeni sen takia, että voin mennä aina jonkun perheenjäseneni luokse, jos on tylsää tai jotain vialla.

Kaverini tuovat iloa elämääni, koska voin kertoa heille asiani ilman, että tarvitsee pelätä, että asiani leviävät. Voin olla heidän kanssaan oma itseni ja he piristävät minua, jos on huono päivä. Minulla on päiviä, kun on todella tylsää, mutta aina löytyy kaveri, kuka voi alkaa silloin.

Urheilu tuo iloa, koska saan kaikki huonot ajatukset pois, kun urheilen. En keskity silloin ajattelemaan huonoja asioita. Kuntonikin kasvaa ja jos olen yksin, voin vain rauhassa miettiä asioita.

Energiajuomat ovat sen takia, koska ne piristävät päivääni, kun juon niitä. Jos on pää kipeä, niin energiajuomalla ne lähtee. Lempienergiajuomani on RedBull ja Mega Force.

Herkut ovat ilonaiheena, koska ne ovat hyviä ja jos on vaikka kuukautiset, ne helpottavat niihin.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Tykkään liikkua ulkona, uida ja liikkua kaikilla tavoilla.

Tykkään juoda kahvia joka aamu. Koulussa lempiaineeni on liikunta ja matikka.

Tykkään myös kuntoilla salilla. Käyn salilla noin viisi kuusi kertaa viikossa. Minun iso ilonaihe on mopon korjaaminen. Suurimman osan ajasta se on todella kivaa, mutta välillä tosi uuvuttavaa. Lempiharrastuksiani ovat kalastus ja veneily. Olen kalastanut melkein koko elämäni.

Tykkään todella paljon pyöräilystä. Minä ja kaksi kaveria käytiin pyöräilemässä Haukiputaalta Hailuotoon ja oltiin siellä yötä teltassa. Tykkään paljon jalkapallosta. Olen harrastanut jalkapalloa viisivuotiaasta asti mutta lopetin jalkapallon kolmetoistavuotiaana, kun aloin käydä salilla.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: MUISTO PERHOSESTA

Perheeni on menossa reissuun. Nukun auton takapenkillä, ulkona sataa, enkä jaksa nousta istumaankaan.

Herään mökin sohvalta ihan uupuneena ja päätän alkaa nakertamaan sokerikuutioita, en enää ikinä syönyt niitä. Sateen loppumisen jälkeen menemme serkkujen ja sisarusten kanssa puistoon.

Olen se viisivuotias tyttö, joka juoksee Huhmarissa tuulen mukana. Se jonka hiukset ovat silkkiä ja auringon valo heijastuu blondiin otsatukkaan.

Juoksen perhosen perässä kumarassa kurottaen, mutta en vain yletä, selkääni sattuu. Minä en vain halua luovuttaa, sininen kaunis perhonen lentää metsään. Luovutan.

Kävelen naama rypyssä ja hiukset sähköisinä isin luo. Isi sanoi lempeästi "näkyikö perhosia." Vastasin sinisilmineen, että " se oli iso perhonen, ISO sininen perhonen." Sanoin myös perään hiljaa "se pääsi karkuun..."

❤️

Nimetön kirjoittaja

Minun unelmani

Herään aamulla hotellihuoneesta. Avaan verhot, ja ikkunan läpi näkyy upea Sveitsin vuoristomaisema. Ihailemme maisemia minulle tärkeän henkilön kanssa.

Päivällä lähdemme tutustumaan uuteen maahan ja uuteen kaupunkiin. Kiertelemme upeilla kaduilla, testaamme meille uusia ruokia ja katselemme kauniita maisemia. Kuvia otetaan paljon, jotta kokemuksia voi muistella jälkeenpäin.

Illalla menemme vielä hienoon ravintolaan, joka sijaitsee järven rannalla. Ihailimme kaunista auringonlaskua. Mietin, että olisipa tämä totta. Vielä jonain päivänä haluan matkustaa ja nähdä maailmaa jonkun minulle tärkeän ihmisen kanssa.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun muistoni

Muistoni liittyy ensimmäisen luokan kiipeilyreissuun. Koulun jälkeen minä ja kaksi kaveriani päätettiin mennä kiipeilemään puuhun. Aluksi ajateltiin, että ollaan retkellä ehkä 20

minuuttia, mutta jotenkin siitä tulikin melkein kahden tunnin reissu. Meillä oli todella hauskaa ja me kiiveltiin todella korkealle. Pyöräilijät ja muut ihmiset menivät ohi ja sanoivat, että ei kannata tippua. Yritettiin olla putoamatta mutta jonkin ajan päästä laho oksa petti ja putosin puusta 2.5 metrin korkuiselta kyljelleen maahan. Kiipeilyn jälkeen äitini soitti, että pitää tulla kotiin ja sitten me lähdettiin kotia päin, vaikka ei olisi haluttu.

Toinen muisto liittyy ensimmäiseen koulupäivään.

Minulla oli ensimmäinen koulupäivä ja minua jännitti paljon. Minä laitoin vaatteet päälle ja lähdin pukemaan kenkiä ja laitoin kypärän päähän.

Olin jo melkein ovella, kun ystäväni koputti oveen ja kysyi, pääsisinkö samaa matkaa kouluun, ja lähdin mukaan. Olimme molemmat innoissamme ja samalla jännittyneitä. Aurinko paistoi ja oli mukava päivä. Saavuimme koulun pihaan ja kun pyöräilimme keskeltä koulun pihaa, opettajat huusivat meille, että tästä ei saa pyöräillä.

Kokoonnuimme koulun pihaan ja menimme luokkiin. Esiteltiin itsemme ja pelattiin lautapelejä. Minä ja muutama ystäväni pelasimme Unoa ja tutustuimme muihin oppilaisiin. Minä tunsin jo muutaman heistä. Sitten koulupäivä loppuikin jo aikaisin klo 12. Koulun jälkeen me menimme pelaamaan jalkapalloa koulun areenalle isolla porukalla.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Ilonaiheitani ovat erityisesti ystävät, perhe, urheilu, musiikki.

Ystäväni ovat minulle tärkeitä ja tuovat elämääni iloa. Ystävieni auttavat minua silloin, kun tarvitsen apua ja minulla on aina heidän kanssaan hauskaa.

Perheeni tuo minulle iloa. Heidän kanssaan on mukavaa tehdä kaikkea yhdessä, kuten retkeillä ja tehdä erilaisia reissuja ympäri Suomea. On myös kiva vain olla kotona ja vaikka pelata lautapelejä.

Urheilu on minulle todella tärkeää. Urheillessani rentoudun ja minulle tulee hyvä mieli. Urheilu on suuri ilonaihe elämässäni.

Musiikki on tärkeä osa elämääni. Soittaessani jotakin instrumenttia voin unohtaa kaiken muun ja vain soittaa. Se tuo elämääni paljon iloa.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Minun unelmani

Toivoisin, että tänä vuonna 2026 loppuvuodesta tulee ihana ja lunta sataisi pian, koska rakastan lunta. Tällä hetkellä unelmoin lumilautailusta, joululomasta, siitä, että koulussa kaikki sujuu hyvin ja pysyisin terveenä loppuvuoden.

Tulevaisuudessa haluaisin omistaa suomenhevosen, joka voisi asua kauniin omakotitaloni pihalla. Aion panostaa kouluun, jotta voisin tulevaisuudessa päästä unelmieni työpaikkaan tai jatko-opintoihin, joista en kuitenkaan vielä ole täysin varma.

Haluaisin matkustaa ulkomailla ja nähdä maailmaa paljon, koska uudet kulttuurit ja maat kiinnostavat minua paljon. Myös sen takia koulussa opiskelu on minulle tärkeää, koska silloin osaisin myös puhua esimerkiksi englantia mahdollisimman hyvin.

Unelmieni työ olisi sellainen, josta itse todella tykkäisin ja jossa voisi auttaa muita ihmisiä. Tykkään urheilusta, joten haluan jatkaa monipuolista urheilua koko loppuelämäni. Koska pystyn liikkumaan, tietenkin liikun!

❤️

Nimetön kirjoittaja

Minun muistoni

Minulla on hauska muisto 7. luokan kotitalouden tunnilta. Jauhettiin paskaa hyvä ystävän Eelin kanssa. Teimme kinkkukiusausta pienissä hyvin onnettomissa keittiöissä.

Oltiin Eelin kanssa työpari ja tehtiin kinkkukiusausta muun ryhmän kanssa. Aluksi työ sujui hyvin ja jouhevasti. Sitten saatiin ruoka ulos uunista ja aloimme syömään. Syömisen jälkeen olimme alkamassa tiskaamaan.

Sitten hipelöin sitä kauhaa käsissäni ja sain todella hyvän idean. Pistimme kauhan ruoka-astiaa vasten ja sitten löin nyrkillä sitä kauhan vartta alaspäin niin, että kauhassa olevat kinkkukiusaus jämät ja kauha lensivät tiskikaappiin jäätävällä voimalla.

Onneksi opettaja ei huomannut mitään. Samalla tunnilla tiskivedet levisivät lattialle. Opettaja huomasi sen. Ei tullut jälki-istuntoa. Lopputunnista fiilis oli katossa ja meillä oli todella hauskaa. Nauroimme Eelin kanssa monta minuuttia. Oli kannattavaa. Muistelemme sitä tapahtumaa vielä nykyäänkin.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Hevoset ovat minun ilonaiheeni, koska ne piristävät aina päivääni.

Hevoset on asia, jonka takia elämäni on mukavampaa.

Hevoset ei jätä yksin, hevoset ei kiusaa, hevoset ei puhu pahaa tai hevoset ei valehtele.

Jos on hankalaa tai ei ole kavereita, niin hevosten luo voi mennä ja kertoa kaikki huolet niille, eikä ne levitä asiaa eteenpäin. Monet ajattelee, että hevoset on kuin koneita ja niillä vain ratsastetaan, mutta ne on niin paljon muutakin. Hevonen on paras ystävä, josta ei halua luopua.

Hevoset ilahduttaa minut aina niiden hassuilla olemuksillaan ja tempuillaan.

Hevosten kanssa parasta on se, että ihan joka ikinen päivä on erilainen ja siksi ne on mielenkiintoisia ja parhaita ystäviä. Hevoset myös aistii paljon tunteita. Jos on paha mieli, hevoset ovat ne, jotka lohduttaa, kun ei ole muita.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun tulevaisuuteni

Tulevaisuuteni tulee olemaan hyvä ja tavoitteleva.

Aion tehdä itseni eteen paljon ja olla itselle

armollinen. Tulevaisuudessa minulla on hyvä olla ja minulla on hyvin raha-asiat. Menestyn keskiluokkaisesti ja olen luotettava ja antelias toisille.

Asun siistissä ja hienossa talossa perheeni kanssa omassa talossani rauhallisella paikkakunnalla. Aion elää keskitason elämää. En vaadi itseltäni liikaa ja pidän toki lepopäiviä.

En aio olla saituri tai kitupiikki rahasta, mutta silti säästeliäs.

Voisin tehdä reissaajan työtä, että saisin kaikenlaisia kokemuksia itselleni.

Sovittuihin aikoihin käyn perheeni kanssa syömässä ravintolassa ja esimerkiksi keilaamassa tai ihan mökkeilemässä. Harrastaisin ehkä frisbeegolfia tai jääkiekkoa aina silloin kun on aikaa.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun muistoni

Minun muistoni ulottuu ykkösluokan ensimmäiseen päivään.

Aamulla lähdin yksin kouluun. Oli lämmin aamu ja minua jännitti kovasti, mutta olin samaan aikaan tosi innoissani, koska oli peruskoulun ensimmäinen päivä. Saavuin koulun pihaan. Siellä oli paljon jännittyneitä oppilaita. Oppilaat olivat pukeutuneet hienosti ja iloisen näköisiä.

Sitten opettajat ja rehtori toivottivat kaikki tervetulleiksi kouluun.

Sen jälkeen menimme luokkaan, jossa pelasimme nimipelejä, jotta oppisimme toistemme nimet. Minulla oli luokalta jo pari kaveria, jotka tunsin. Opettaja esitteli itsensä, minkä jälkeen hän jakoi meille lyijykynät ja pyyhekumit. Sen jälkeen menimme ulos leikkimään jotain leikkejä ja pelaamaan jalkapalloa. Jalkapallon pelaaminen oli todella hurjaa ja kivaa.

Sitten menimme takaisin sisälle pelaamaan lautapelejä ryhmissä. Pelasimme Afrikan tähteä ,Unoa ja Skip-boa. Sitten pääsimme lähtemään kotiin. Koulumatkalla ei tapahtunut mitään ihmeellistä ja menin kotia syömään.

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun tulevaisuuteni

Tulevaisuuteni on vielä tuntematon mutta silti näkyvissä. En vielä tiedä mitä kaikkea tulee vielä eteeni, mutta tulevaisuudessa haluaisin saada hyvän työn jaa mistä saa paljon rahaa, jotta voisin matkustaa Euroopan ulkopuolelle. Halusin matkustaa sitten Aasiaan ja Etelä-tai Pohjois-Amerikkaan.Uskon kuitenkin, että tulevaisuudessa tapahtuu paljon erilaisia asioita ja opin koko ajan uusia asioita itsestäni. En halua päättää kaikkea vielä tässä vaiheessa, vaan haluan nähdä, mitä elämä tuo tullessaan.

Haluan saada hyvän todistuksen yhdeksännen luokan jälkeen, että voisin päättää minne menen jatko-opiskelemaan.Koulun jälkeen haluaisin opiskella jotain sellaista, mikä kiinnostaa minua. Opiskelun aikana haluan saada uusia kokemuksia ja tutustua uusiin ihmisiin.

Tulevaisuudessa vapaa-ajallani haluaisin tehdä asioita joista pidän. Haluaisin matkustella ympäri maailma ,pitää yhteyttä läheisiini ja ystäviine, jonkun lemmikin kenen kanssa voisin mennä kävelyille ja hienon ja upean talon mikä sijaitsee kaupungin vilskeessä keskustassa.

Tällaisena minä näkisin tulevaisuuteni. Toivon myös, että olen hyvinvoiva ja iloinen.

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun unelmani

Unelmoin joka päivä siitä, kun pääsen peruskoulusta ja tiedän, mihin haluaisin mennä jatko-opiskelemaan. Suurin haaveeni olisi päästä opiskelemaan vaihto-oppilaaksi. Se on todella haastavaa, kun ei tiedä, onko edes mahdollisuuksia.

Haluaisin myös päästä mahdollisimman äkkiä itse lomalle, jotta pystyisin päättämään itse omista asioistani, eikä kukaan muu olisi määräämässä minua.

Unelmoin siitä, että Suomeen voisi oikeasti tulla kunnon talvi eikä semmoinen että täällä olisi vain loskaa ja kun voisin vain lasketella, kun olisi paljon lunta.

Jonakin päivänä olisi niin ihanaa, kun saisi vain herätä lämpimästä ilmasta, eikä kuuluisi yhtään mitään melua. Joka päivä haaveilen omasta kodista ja siitä, kuinka paljon tahtoisin jo muuttaa, koska haluaisin tehdä talosta itselle mukavan ja oman näköisen.

Taloni olisi ulkoa väriltään vaalean harmaa ja minulla olisi todella iso piha, enkä todellakaan haluaisi asua rivitalossa tai kerrostalossa. Sisältä talo olisi puinen, niin kuin joku mökki ja keittiössä olisi sopiva pöytä, jos tulee muita kylään.

Oma huoneeni olisi talon merkittävin juttu. Huoneessani olisi mahdollisimman iso sänky, iso telkkari ja todella iso vaatekaappi missä olisi vaatteita, mistä unelmoin päässäni. Huoneessani olisi myös meikkipöytä. Ne vain yhtäkkiä olisivat siellä. Huoneeseen kuuluu myös iso ikkuna, mistä näkisi merenrannan ja kaikki auringonlaskut. Haaveilen myös siitä, että minulla olisi oma talli, jossa olisi ainakin kolme hevosta, jolla voisin sitten ratsastaa ja olla heidän kanssaan.

Haluaisin myös matkustaa maailman ympäri matkailuautolla, semmoisella, jonka olen itse rakentanut pakettiautosta, jotta senkin saisin tehdä omannäköiseksi.

Minulla on siis monenlaisia unelmia ja toivon, että jokin onnistuisi ainakin tulevaisuudessa.

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Minun elämääni tuovat iloa ystävät, perhe, koti, sukulaiset, urheilu, leipominen.

Ystävät

Tykkään viettää aikaa ystävien kanssa ja heidän kanssa on aina kivaa, he myös saavat aina minut hyvälle tuulelle.

Perhe

Perheeni on minulle todella tärkeä ja heidän kanssa on aina kiva ja turvallinen olla. Tulemme tosi hyvin toimeen toisten kanssa.

Koti

Koti on mukava ja turvallinen paikka, jossa on aina hyvä olla.

Kotona on paljon tärkeitä ihmisiä.

Sukulaiset

Minulla on paljon sukulaisia, joiden kanssa on kiva olla.

Sukulaiset ovat minulle kuin oma perhe ja vietän heidän kanssaan paljon aikaa.

Urheilu

Urheilu on tosi mukavaa ja tykkään paljon erilaisista urheilulajeista.

Harrastan sählyä ja tykkään pelata sitä vapaa-ajalla.

Tykkään käydä lenkillä ja liikkua myös kavereiden kanssa.

Leipominen

Pidän paljon leipomisesta yksin tai perheen/kavereiden kanssa.

Tykkään erityisesti leipoa erilaisia leivonnaisia.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun tulevaisuuteni

Minä haaveilen joka päivä siitä, että pääsisin muuttamaan omaan kotiin.

Kotini olisi pieni ja ihanasti sisustettu.

Kotini olisi vaalea ja siisti.

Aion ostaa talooni uusia esineitä ja tehdä siitä juuri sen näköisen kuin itse tykkään. Rakastan noudattaa rutiineja, joten pitäisin niistä kiinni.

Paikkakuntia, mihin haluaisin muuttaa, on monia, mutta en tiedä vielä, haluanko Oulusta pois. Olisi kivaa tutustua uusiin kaupunkeihin, vaikka Oulu onkin tuttu ja turvallinen.

Käyn usein kävelyllä, joten olisi kiva, jos pääsisi uusiin maisemiin lenkkeilemään.

Tällä hetkellä haluaisin opiskella poliisiksi tai vartijaksi, mutta tiedän, että mielipiteeni muuttuu vielä monta kertaa.

Eniten haluan, että tulevaisuuden ammatissani pääsen auttamaan muita ihmisiä.

Poliisin ammatti olisi varmasti kiva, koska uskon, että siinä ei tulisi ainakaan tylsää.

Haaveilen vaihto-oppilaaksi pääsemisestä, koska haluaisin matkustaa muutenkin kaikenlaisiin eri maihin. Vaihto-oppilaana pääsisin tutustumaan eri maan kulttuuriin ja arkielämään ja pääsisin kertomaan Suomesta muille.

Olen sosiaalinen ja rakastaisin tutustua uusiin ihmisiin, mutta kaipaan myös omaa aikaa ja siksi harrastukset ovat minulle tärkeitä.

Haaveissani olisi, että voisin aikuisena adoptoida lapsen ulkomailta.

Tykkään leikkiä lasten kanssa ja olla lasten kanssa tekemisissä. Haluaisin myös, että aikuisena pystyisin auttamaan lapsia, joilla ei ole hyvät oltavat. Tiedän, että en pystyisi tekemään paljon asioiden eteen, mutta osaan kuunnella ihmisiä.

Toivon, että aikuisena minulla olisi paljon rahaa, jotta pystyisin matkustamaan eri maihin ja tutustumaan erilaisiin kulttuureihin.

Lähitulevaisuuden haaveitani olisi kehittyä lumilautailussa hyväksi.

Olisi ihanaa oppia uudenlaisia temppuja ja olla oikeasti tosi hyvä.

Haluan kehittyä salilla käymisessä ja tulla vahvaksi. Haluan myös panostaa kouluun ja saada hyvät numerot.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun muistoni

Laskeuduin juuri Oulun lentokentälle Kreetalta. Matkalta kertyi paljon muistoja, joista haluan nyt kertoa. Menin perheeni kanssa viikoksi lomailemaan Kreetalle. Alkulomasta säikähdin, kun välillä satoi vettä ja sinne oli luvattu myrskyjä ja tulvia. Löysimme kuitenkin aina paikkoja, joissa oli parempi sää ja turvallista.

Alkulomasta kierreltiin Hanian kaupungissa eri kaupoissa ja kojuissa, itse katsoin eniten koruja. Haniassa ihailtiin myös Kreetan maisemia. Meren aallot oli yksi kauneimmista maisemista, meri oli niin kirkasta ja siellä näkyi erilaisia kaloja joita ei näe Suomessa. Kävimme kävelemässä meren vieressä olevalla kivimuuria pitkin majakalle. Matkalla tuuli, mutta se ei haitannut, koska maisemat olivat niin hienot. Otimme valokuvia muurilta merelle päin. Olimme melkein koko päivän Haniassa ja kiertelemässä eri paikkoja. Kävimme syömässä ihanassa ravintolassa. Siellä tarjoilija ihastui minuun ja naureskeli koko ajan, mutta se oli hyvin ystävällistä. Tilasin pizzaa ja se oli oikein hyvää. Istuimme siellä juttelemassa aika kauan aikaa. Illaksi palasimme hotellille.

Vierailimme villalla, jossa osa porukasta majailivat. Sinne ajettiin kapeaa vuoristotietä. Vuorten puissa kasvoi kaikenlaisia hedelmäpuita, esimerkiksi sitruuna- ja oliivipuita. Villalla pidettiin äidille yllätyssynttärit. Olimme ostaneet herkkuja ja lauloimme äidille.

Kreetan tiet olivat tosi kapeita ja ahtaita eikä niissä ollut kunnon kaiteita, niin vähän pelotti. Kreetalla oli myös lämpimiä päiviä, jolloin menimme melkein koko päiväksi rannalle. Ajettiin korkeita vuoria pitkin. Pysähdyttiin ottamaan vuorilta kuvia. Uimarannalla uin paljon suolameressä ja nautin lämmöstä. Suolameressä näin hienoja kirkkaita kaloja, joita ei ole Suomessa. Kiipesimme rannan vieressä olevalle vuorelle. Kävellessämme sinne näin paljon simpukoita.

Ajoimme myös autolla vuorilla, joissa oli kauniit maisemat. Vuorilla nähtiin vuohia ja lampaita. Käytiin kävelemässä luontopolulla ja siellä oli paikallisia kanatiloja. Nähtiin myös hanhia ja talojen pihoilla koiria. Kreetalla oli paljon kissoja, joita näkyi melkein joka paikassa.

Hotellimme aamupala oli monipuolinen. Söin paljon nutellaleipiä. Hotellin pihalla liikkui muutama kissa, jotka tulivat myös aamupalaseuraksi, jos söin ulkona. Parasta lomassa oli yhdessäolo perheen kanssa sekä upeat maisemat. Uudet kokemukset ovat aina kivoja. Vaikka harmittikin vähän sateiset alkuloman säät, niin Kreetan lomamatka oli

ikimuistoinen.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Minun elämääni iloa tuovat ystävät, perhe, koti, sukulaiset, urheilu, ruuanlaitto, leipominen ja monet muut aktiviteetit.

Ystävät tuovat iloa minulle, kun vietän heidän kanssaan aikaa.

Heidän kanssaan minulla on aina kivaa.

Perheeni on minulle todella tärkeä, perheeni on aina minun tukenani ja heidän kanssaan on mukavaa ja turvallista viettää aikaa.

Tulemme hyvin toimeen perheenjäsenteni kanssa ja meillä on tosi läheiset välit.

Koti on minulle tärkeä paikka, koska siellä voin olla oma itseni ja levätä.

Siellä on paljon minulle rakkaita ihmisiä ja asioita. Kotona minulla on hyvä olla.

Minulla on paljon sukulaisia ja tykkään viettää aikaa heidän kanssaan. Sukulaiseni ovat minulle kuin toinen perhe.

Tykkään monista eri urheilulajeista ja urheilu on mielestäni tosi mukavaa. Harrastan sählyä ja sitä on mukava pelata vapaa-ajalla. Liikkuminen on kivaa kavereiden kanssa. Pidän myös paljon ruuanlaitosta ja leipomisesta esim. perheen tai kavereiden kanssa.

❤️

Nimimerkki: Steltal13

Otsikko: Minun tulevaisuuteni

Tulevaisuudesta ei vaan kukaan
osaa sanoo mitään,
Mitä kannattaa tehä tai mitä välttää pitää.
Jos ei sitä kukaan osaa sanoo miten sitä voi itekkään tietää,
Miten tätä maailmaa vois parantaa,
Mitä tehä että täällä paremmin elää saa.
Tulee tällä silti oleen kaikkee pahaa,
Rikollisuutta, kaikkee muuta
ja niitä keillä vaan ei oo rahaa.
Ja ME ollaan niitä keiden pitäis nää ongelmat tulevaisuudes selvittää,
sodat,kriisit ja ilmastonmuutos
vaan jotenki hävittää

Mutta, jos vaan jaksaa uskoo hyvään.
Jaksaa uskoa siihen,
että aurinko nousee vielä.
Ehkä silloin kaikki järjestyy
Kyllä kaikki aina jotenki järjestyy,
No mut jospa se tulevaisuus jotai hyvää tois
Nii ei mul täällä mitää hätää ois
Mut enhän mä täällä onneks yksin oo
Ja sehä täs parasta ettei tarvi yksin miettii omaa kohtaloo

💔

Nimimerkki: SaukkoSixx

Otsikko: L’e Dih -Dih Centrum Ylijumala

Ossi polone toisin Possi Olonen,

assuu stadis töitä tekkee sielä tääl.

Hallituskadun pitserian päälikkö tää.

hattu OuBussi pääs heistelee.

Kotona ei mikroo oo, joten suunta lounas aikaan toimistolle on.

Ilman huolia toimistolla elää vaan.

Nissan Sunnyllä ympäri Suomee Litmasen kaa.

Sikarii autos, niin että pää kuumenee.

Suomessa miehellä epäonnee löytynee,

suurenmoinen määrä myös kavereita on.

Nuorena hän Oulussa on asunut,

lätkää ja piruutta on tehnyt mies.

Moisen koulutuksen käynyt on,

HurHur sekä Olli matkas ollut on

frendejä lapsesta asti on ollu he.

Life goes off and then it goes on again.

❤️

Nimimerkki: -MINNIhiiri

Olen 15-vuotias tyttö, jota on syrjitty ja kiusattu ala-asteesta yläasteella asti. olen kokenut Syrjintää, haukkumista, ja netissä kiusaamista sekä uhkailua. Osaan niistä on puututtu joihinkin taas ei, ala-asteella niihin ei oikein puututtu, kunnes luokanopettajani vaihtui ja kiusaaminen loppui ja sitten jatkui taas yläasteella haukkumisella ja nälvimisellä. Nyt yhdeksännellä luokalla se on vähän loppunut mutta edelleen jotkut puhuvat selän takana ja naureskelee kun kävelen ohitse. Olen nyt ollut piittaamatta heistä.

Seitsemännellä luokalla ja ala asteella en mennyt edes joskus aika useastikaan kouluun koska pelkäsin tulla kiusatuksi lähes joka päivä. En ole oikein ollut kolmosluokan jälkeen en ole keskittynyt, jaksanut sekä en ole ollut hyvä koulussa juuri sen takia koska olen ajatellut vain, että mitähän muut ajattelevat esim. pukeutumisesta ja koulun esitelmistä.

Mulla itsellä auttoi se, että aloin harrastamaan ratsastusta 3 luokalla ja viettämään enemmän aikaa luonnossa ja eläinten kanssa, meillä on siis kodin vieressä paljon lehmiä ja meillä on kaksi koiraa, jotka lohduttavat vaikkei ne itse sitä tajua sama on hevosissakin.

Minun unelmani olisi olla vapaaehtoistyötä eläinten suojelijana ja pelastaa paljon eläimiä huonosta olosuhteista kuten turkistehtailta, teurastamoista missä on epämukavat paikat eläimille, haluaisin myös olla toimintaterapeutti ja auttaa muita ihmisiä muun muassa hevosten parissa eli yksinkertaisesti olla hevosterapeutti. Haluaisin niin kovasti auttaa eläimiä ja luontoa ja lyhentää tai ennemminkin viivästyttää ilmaston muutoksen tuloa ja sen etenemistä, haluaisin kovasti myös auttaa sodan keskellä ja huonoissa oloissa olevia ihmisiä. Myös haluaisin muuttaa jonnekin synkkään paikkaan, asua yksin joidenkin eläimien kanssa ja vaan kuunnella Leevi and the Leavings.

Toivoisin että kaikki ihmiset ymmärtäisivät, että lopulta me kaikki vuodetaan punaista verta ihon väristä, ulkonäöstä, sukupuolesta ja mielenkiinnon kohteista riippumatta, kaikilla on unelmia ja kaikki kuolee joskus. Haluan sanoa kaikille, joita tällä hetkellä kiusataan tai kokee rasismia, että kaikki tulee järjestymään, vaikka nyt menisi huonosti, kunhan muistaa seurata unelmia ja luottaa tulevaan niin tulevaisuus on varmasti kirkas, ja jos et voisikaan toteuttaa jotain unelmaasi niin aina varmasti löytyy jokin jonka voit toteuttaa.

❤️

Otsikko: Lapsuuden merkitys muistoissani ja nykypäivänä

Harvoin sitä tulee ajateltua, kuinka hyvin minulla on aina ollut asiat. Olen saanut kasvaa rakastavassa perheessä ja turvallisessa kodissa ilman huolta siitä, että onko tälle päivälle ruokaa tai puhdasta vettä juotavaksi. Se on mielestäni surullista ja myös epäreilua ettei kaikilla ole ollut mahdollisuutta kokea lapselle kuuluvaa lapsuutta.

Olen hyvin kiitollinen, että juuri minä olen saanut etuoikeuden tähän. Pienestä asti minulla on ollut mahdollisuus toteuttaa itseäni ja olenkin aina tykännyt hyvin tyttömäisistä asioista. Heti kun osasin tarttua johonkin, kaulani oli täynnä erilaisia kaulakoruja ja arvostus kaikkeen kauniiseen ja esteettiseen on kehittynyt pikku muksusta asti. Rakastin kaikkea pukeutumiseen ja tyyliin liittyen, mikä näkyi myös leikeissäni barbeilla. Barbit olivatkin ylivoimaisesti lempilelujani ja kaikki niiden meikkaamisesta kylvettämiseen asti oli mieluisaa puuhaa.Arjen muita iloja pienenä olivat kaikki ihanat ulkoretket ja lempiasiani oli käydä syöttämässä sorsia. Se oli aina niin hauskaa, kun sorsat vaakkuivat vieressä ja nappailivat leivänpaloja kädestä.

Isovanhempani olivat myös paljon mukana kasvaessani ja merkittävä osa lapsuuttani. Meidän bravuureita oli käydä mummin kanssa pitkospuilla ja pakata aina kunnon eväät mukaan, ettei nälkä iskisi. Lapsuus muistetaan myös mummin ihanista letuista ja makaronilaatikosta. Mummolassa vietetty aika oli aina lomaa arkitodellisuudesta ja siellä elettiin “mummolan säännöillä”, jotka poikkesivat arjen normeista. Ai että se oli elämää. Muistan sen, miten pienetkin asiat, kuten esimerkiksi kastematojen ihmeellinen luikerteleminen tai mummin kasvimaan tutkiminen toi niin paljon iloa. Oli ihanaa olla lapsi.

Nykyään kuitenkaan niin monella lapsella ei ole lapselle ominaista lapsuutta, koska on niin sanotusti “kiire kasvaa”. Leikin merkitys koko ajan hiipuu puhelimien korvatessa senkin ja elämä alkaa pienestä asti muodostumaan luurin ympärille. Some alkaa nopeasti vaikuttamaan ajatuksiin itsestä ja ympäröivästä maailmasta ja rehellisesti sanottuna siellä ei ole mitään, mitä lapsi elääkseen tarvitsisi. Vaikka puhelimia voi käyttää myös paljon hyviin ja järkeviin asioihin, mielestäni kasvuvaiheessa olevilta lapsilta tulisi rajoittaa huomattavasti enemmän niiden käyttöä, jotta aikaa jäisi muihin tärkeisiin asioihin. Milleköhän yhteiskunta näyttäisi ilman älypuhelimia? Olisivatko lapset ja nuoret onnellisimpia ja vähemmän ahdistuneita? Näin jälkeenpäin, kun muistelen lapsuuttani, olen erittäin helpottunut ja kiitollinen siitä, miten vanhempani rajoittivat ruutuaikaani ja tukivat kasvatuksellaan lapsenmielisyyttä, eivätkä painostaneet kasvamaan isoksi liian nopeasti. Vaikkei kenenkään elämä yhtäjaksoisesti ole ruusuilla tanssimista, koen silti olevani hyvin etuoikeutetussa asemassa, kun olen saanut kasvaa toimivassa yhteiskunnassa rakastavien ihmisten ympäröimänä. Käsitykseni kiitollisuudesta

on muuttunut täysin ja nykyään on ihanaa elää kiitollisuudessa ja elämää arvostaen.

❤️

Nimimerkki: Puhindeerus

Otsikko: Kissantynkä (Aurora)

Se iloisena maukuu ja matolla kierii. Musta kuin yötaivas. Auringon valossa kauniisti kimmeltää. Turkissansa avaruus, tähtiä täynnä. Silmiänsä siristää, kun meidät huomaa ja kuinka ne niin kauniin keltaisena kiiluvatkaan. Tuo kulkukissa meille saarelta matkasi, revontulien mukaan nimensä sai. Pieni ja arka, se komerossa piilotteli. Pian se kuitenkin seikkailemaan uskaltautui ja uusi lempipaikka suuren soittimen alta löytyi.

Leikki on sen lempipuuhaa. Päivät pitkät se lempilelunsa, leijonalelun perässä juoksee ja suussaan sitä kantaa. Hyllyltä hyllylle, pitkin poikin hyppelee ja villinä rallia edes takaisin juoksee. Se on kuin turvasatama. Kun ei tunteitaan halua sanoittaa, voi kyyneleensä sille vuodattaa. Muistuttaa se vaan niin paljon hänestä, jota maa ei enää päällänsä kanna.

Se seikkailunsa seikkaili, tuo pieni kissantynkä nyt lepopäiviään viettää. Ei sillä enää huolen häivää, kun se vain laiskottelee joka päivä. Nukkuu ja leikkii ja ruuan perässä kuolaa, vaikkei sille koko ajan viitsisi antaa muonaa. Ei se ulos halua, vaikka raikkaasta ilmasta nauttii. Lintujakin se mielellään katselee ja saattaa sen ikkunan vierestä usein löytää.

Kehrätä se ei vielä osaa, tuo kissankoljatti. Maharapsutuksia se kuitenkin rakastaa ja usein niitä haluaa. Sylissäkään se ei vielä tykkää istua, ellei sille herkkuja anna. Silti se niin paljon iloa tuottaa ja tekee päivistä paremman. Loppu.

❤️

Nimimerkki: Sisterss before misters

Otsikko: KOLMOISPRESIDENTIT

Vaikean äidinkielentunnin jälkeen kolme ystävystä menevät kysymään opettajaltaan Saara Pölliöltä apua.

“Ope, meillä on toosi tärkeä kysymys”, narahtaa Isobel äänekkäästi. “Krrr...” murisee ope. “Tunti loppui, lähtekää vetää ipanat.” Ystävykset kävelivät seuraavalle tunnille, ja kysyivät saman kysymyksen Minni Seeltä. Vastaus oli sama. Jokainen opettaja, joilta he kysyivät, sanoi ei. Kunnes Jarkko Kupola lupasi auttaa tyttöjä.

“Missäs te nuorukaiset tarvitsette apua?” sanoo Jarkko viisaasti. “Mietittiin yhdessä, että voitaisko olla kolmoispresidenttejä? Helena on meidän aivot, mä looksit ja Anastasia pitää meidät kasassa. Niin kuin vaikka autokorjaajat!” Isobel kiljahtaa iloisesti. “Just nii! Me oltais niin tea!” Helena iloitsee Isobelin kanssa tekemällä clock it asennon kädellään. “Jaahas, kuulostaahan tuo hyvältä, mutta ettekö te ole vähän nuoria ja tyhmiä olemaan Suomen kolmoispresidenttejä?” Jarkko mietiskelee.

“Ugh. Oltais samaa mieltä, mutta meitä kysyttiin jo. Kuulostaa ihan chill eli sanottais muuten joo, mutta ku Anastasian poikaystävä Pickle ei haluu et se tulee Helsinkiin meidän kaa. Ku me siis mentäis sinne”, ulisee Helena ja Isobel. Kesken tyttöjen selittelyn koulun kellot soivat, ja he kävelevät laahustaen pois koulusta, ulkona Isobel avaa puhelimensa koulun kuuluisan pahan pojan Jaken snäppiin, jossa lukee `alax`.

“TYYPIT NÄÄTTEKÖ TÄN?!” kiljuu Isobel hyppiessään ilosta. “JAKE JUST KYSY ET ALAKS!” “Ei mut jos meet sen kaa yhteen voidaan olla vielä vähemmän kolmoispresidenttejä”, suree Helena. “Pickle on jo tarpeeks vaikee, elä ota sitä pliis.” “Totta, mä oon liian itsenäinen nainen tähän. Jake ei mua huijaa!” Isobel rohkaistuu ja vastaa Jakelle `Oot liian huono mulle. Suoraan estoon`, ja estää hänet. “You go queen, mulla on todella motivoitunut olo. Vaikka mä ja Pickle ollaan oltu yhes jo kaks päivää aion erota sen kaa et voidaan olla kolmoispresidenttejä, koska mähän pidän meidän auton kasassa girls!” Anastasia halaa ystäviään inspiroituneena, ja laittaa heti eroamisviestin Picklelle. Seuraavana päivänä tytöt saavat kyydin Helsinkiin koulun nuorisotyöntekijältä Larilta.

“Muutes tytöt, pitäisikö meidän piipahtaa tässä matkalla saamelaisten muistomerkillä? Mua kiinnostais käydä kattomassa”, Lari kysyy. “No ei me ehitä! Kello on jo puoli kahdeksan aamulla, ja meidän pitää olla Helsingissä viimeistään kuudelta”, Helena toteaa passiivi-aggressiivisesti. “Joo Lari, ei se ees oo matkan varrella, ootko muka noin tyhmä!?” huutaa Anastasia takapenkiltä. Tämän jälkeen tytöt elivät monia vuosia onnellisesti kolmoispresidentteinä ilman poikahuolia.

LOPPU

Nimimerkki: Pupukisu224

Otsikko: Ystävyys

Ystävyys on yksi niistä asioista, joita ei aina osaa arvostaa ennen kuin löytää ihmisen, jonka kanssa voi olla täysin oma itsensä. Se on jotain, mitä ei voi ostaa, eikä sitä voi pakottaa syntymään. Se syntyy pienistä hetkistä, yhteisistä nauruista, pitkistä keskusteluista, typeristä jutuista ja siitä, että kaksi ihmistä päättää kerta toisensa jälkeen olla toistensa elämässä.

On uskomattoman tärkeää tietää, että maailmassa on joku, jolle voi soittaa milloin vain. Joku, jonka kanssa voi nauraa niin paljon, että vatsaan sattuu, ja jonka kanssa vaikeistakin hetkistä selviää vähän helpommin. Parasta ystävyydessä ei ehkä olekaan se, kuinka paljon aikaa vietämme yhdessä, vaan se, miltä toisen lähellä tuntuu. Ja kun saa kutsua jotakuta parhaaksi ystäväkseen, saa samalla jotain todella arvokasta. Ihmisen, jonka kanssa voi jakaa elämän pieniä ja suuria hetkiä.

Olemme kiitollisia siitä, että saamme kokea sellaista ystävyyttä. Sellaista, jossa ei tarvitse esittää mitään. Sellaista, jossa voi olla juuri sellainen kuin on. Koska loppujen lopuksi paras ystävä ei ole vain ihminen, jonka kanssa elämässä on hauskempaa. Hän on ihminen, jonka ansiosta elämä tuntuu vähän enemmän kodilta. Kiitos kun annat minulle joka päivä syyn hymyillä.

Nimimerkki: Muumien rakastaja

Otsikko: TAIDE ON ELÄMÄ

Taide on elämä. Taide on kirjoissa, näytelmissä, maalauksissa, piirustuksissa, lauluissa... Taide on aamukasteessa, illan ensimmäisissä varjoissa, puolenyön kuutamossa, sadepisaroissa, jotka valuvat kilpaa pitkin ikkunaa.

Taide on sinussa, minussa, perheessä, kavereissa, ohikulkijoissa ja niissä, jotka pitävät ovea auki aina vähän liian kauan. Taide on hymyissä, halauksissa, suudelmissa, onnentoivotuksissa ja siinä, kun joku tervehtii aikaisin aamulla.

Taide on ilossa, naurussa, vitseissä, leikeissä, hyvissä hetkissä, joita ei koskaan haluaisi unohtaa. Taide on surussa, kyyneleissä, itkussa, pelossa, pilvissä, jotka saavat kaiken näyttämään harmaalta.

Taide on kaikkialla. Taide on täällä. Se asuu täällä. Se matkustaa, mutta se palaa aina tänne. Se ei kiirehdi, se tulee silloin kun haluaa ja lähtee yhtä nopeasti.

Taide on häilyvä, vailla muotoa, vailla mitään mistä sen voisi oikeasti tunnistaa. Taide on elämä.

❤️

Nimimerkki: Lefayxx

Otsikko: Lasten oikeuksien toteutuminen lapsuudessani

Muistellessani lapsuuttani, ymmärrän mitä lasten oikeudet ovat, ja miten niiden kuuluu toimia. Vanhempani ovat aina kunnioittaneet lapsien oikeuksia minun, ja ystävieni kohdalla. Eniten mieleeni on jäänyt, miten he antoivat minulle mahdollisuuden valita tulevaisuuttani. Sain esimerkiksi harrastaa sirkuskoulua, ja kun uusi soittoharrastukseni tuli sen kanssa päällekkäin, sain valita, kumpaa harrastusta jatkan. Valitsin soittimeni, sellon, ja muutama vuosi sen jälkeen sain valita, haenko musiikkiluokalle, vai jäänkö tavalliselle luokalle.

Kun hain musiikkiluokalle, molemmat vanhempani kannustivat ja tsemppasivat minua. En usko, että olisin päässyt musiikkiluokalle ilman heidän tukeaan ja apuaan. Lisäksi he ovat myös aina kunnioittaneet päätöksiäni, ja ihan yleisesti inhimillisyyttäni. He eivät ikinä ole painostaneet minua kouluasioissa, kuten arvosanoissa, vaan he ymmärtävät, ettei aina voi mennä yhtä hyvin kuin yleensä, ja ettei kaikkea voi osata. Vanhempani antavat myös aina apua, eivätkä he ole ikinä saaneet minua tuntemaan oloani tyhmäksi, jos en jotain osaa.

Yksityisyyskään ei ole ikinä ollut meille ongelma. He muistavat koputtaa huoneeni oveen, eivätkä he ole ikinä käyneet tavaroitani läpi, kysymättä ensin lupaa. Olemme myös aina sopineet säännöt ja rajat yhdessä, kuten kotiintulo ajat, ja yleiset säännöt kotona. Ymmärrämme toisiamme kommunikoidessamme, ja osaamme tehdä kompromisseja erimielisyyksien tullen.

Olen hurjan kiitollinen heille kaikesta, mitä he ovat minulle tehneet. Kaikilla lapsilla on oikeus tulla kuulluksi, ja ymmärretyksi taustastaan huolimatta!

💔

Nimimerkki: Siiri ja Jade

Otsikko: Meidän unelmamme

- Selvitä kesälomalle.
- Unelmiamme on saada hyvä palkkainen työpaikka, joka on myös nautittavaa.
- Hyväkokoinen talo.
- Saada hyvä todistus.
- Mäyräkoira.
- Saada rahaa.
- Että, joka päivä oisi lomaa.
- Päästä ulkomaille.

💔

Nimimerkki: Miguel

Otsikko: Minun iloaihe

Oli vaikeaa valita mikä oli minun "ilonaiheeni", mutta olen päätynyt kahteen asiaa koirani ja kivet. Päätin tehdä kivistä, koska tiedän niistä paljon ja keräilen niitä. Minulla on satoja kiviä. Suurin osa ostettu, mutta pari olen löytänyt esimerkiksi shamaani kiven, joka on ametisti, jossa on kvartsia ja savukvartsia. Unelma kiveni on aleksandriitti se vaihtaa väriä eri lämpötiloissa.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Sixseven4ever

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Minun ilonaiheita on kun pääsen hyppäämään seivästä, yleisurheilemaan, näkemään kavereita ja salille. Seiväshypyssä meitä on jonkin verran. Ja näistä kaikista kivoin on kaverit .minun lempivärini on musta, valkoinen ja violetti. Koulussa lempiaineeni on liikunta ja kuvataide. Tulen myös iloiseksi kuuntelemalla musiikkia, nukkumalla ja katsomalla ohjelmia. Tykkään myös pelleillä koulussa. Tottakai vain välkillä. vapaa ajalla olen treeneissä ja luen kokeisiin. Heippa.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Etuovi

Otsikko: Unelmat ovat mahdollisia!

Unelmoiminen on ihanaa. Ei tarvitse muuta, kuin vain uppoutua omiin ajatuksiinsa. Uskon, että mikä vaan on mahdollista, jos vain tarpeeksi yrittää. Unelmia ei oikeastaan voi saavuttaa, jos ei sen eteen jaksa tehdä töitä. Jotkut unelmat kuitenkin ovat mahdottomia, mutta aina voi yrittää, sitten voi ainakin sanoa, että on tehnyt parhaansa. Muistakaa unelmoida!

❤️‍🩹

Nimimerkki: Dinonenn

Otsikko: Minun unelmani

Unelmat... niitä minulla on monia. Suurimmat niistä ovat tällä hetkellä omantyylinen taide, videopelien pelaaminen ja eniten animessa ääninäyttely.

Ääninäyttely saattaa kuulostaa oudolta, mutta kun sitä miettii tarkemmin, se on oikeasti kivaa. Varsinkin animessa ääninäyttely!

Taide minua on kiinnostanut jo todella monta vuotta! Siinä välissä minulla on ollut jo todella monta piirrustustyyliä olen myös innostunut eniten tällä hetkellä digitaalisesta piirtämisestä.

Videopeleihin olen obsessioitunut... vähän liikaakin... se on ihanaa! varsinkin tietokoneella pelaaminen! Koska pelaaminen W, A, S ja D:llä on minun mielestä helpompaa kuin nuolinäppäimillä, puhelimella tai pädillä pelaaminen!

❤️

Nimimerkki: Taikamainen Omena

Otsikko: Maailmamme tulevaisuudessa

Tulevaisuudesta ei voida tietää paljoa. Mitä vaan voisi tapahtua, eläimiä kuolee sukupuuttoon, uusi eläinlaji löytyy, sotia tulee, uusia hyviä lakeja, uusia huonoja lakeja, mikä vaan on mahdollista. Pitää vain toivoa, että hyviä asioita tapahtuu esim. Rasismi vähenisi, nuorten mielenterveys paranisi ja kaikki saisivat olla omia itsejään.

Minulla on paljon odotuksia tulevaisuudesta. Uusi työ, perhe, aikuisuus ja kaikki muut mietityttävät aika paljon. Haluaisin olla töissä ehkä Päiväkodissa, olla ääninäyttelijä tai vaikka terapeutti. Jokin, jossa voi auttaa muita tai tuoda iloa muille. Haluaisin yrittää tehdä maailmasta parempaa paikkaa kaikille.

Maailma näyttää menevän monella tavalla huonompaan suuntaan, mutta myös parempaan. Joissain maissa naisilta on mennyt oikeudet kokonaan, kun taas toisissa kaikki ovat samanvertaisia, niin kuin joka paikassa pitäisi. Ehkä maailmasta tulee kaikille hyvä paikka tai ehkä ei. Se riippuu ainoastaan ihmisten päätöksistä ja ajatuksista.

❤️

Nimimerkki: M.O.I

Otsikko: Yökylä muisto

Muistan joskus pari tai kolme vuotta sitten kun päätettiin tehdä kaverin kanssa yökylä. Mutta me ajateltiin että nukuttaisiin mun takapihan trampalla. Me raahattiin trampalle pikkuinen muovinen liukumäki katoksi, tuoleja, pahvilaatikoita ja painoja tueksi ja hirveä määrä lakanoita, pehmoja ja tyynyjä. Sitten oli aika nukkua meidän majassa.

Maja oli kumminkin hirveän ahdas ja heikko joten varmaan meni vaan puoli tuntia ennen kun koko maja oli levällään. Maja oli niin huono että valvoimme ja aloimme vaan pomppimaan rikkinäisen majan päällä.

Sitten paljon myöhemmin kun yritimme taas nukkua, noin neljältä aamuyöllä alkoi hirveä kaatosade. Aloimme äkkiä raahaamaan kaikkia tavaroita sisälle trampalta. Kun jouduimme raahata kaikki tavarat, meitä nauratti ja oltiin väsyneitä. En ikinä unohda tätä muistoa.

💔

Nimimerkki: aivoton sonion

Otsikko: KITARAAAAAAAAA

Kitaraa rämpyttelen ja kans mää ääntelen,

Se kuulostaa hyvältä tai sitten ei, kunhan se on kovaääninen,

Kaveri siinä rummuttelee, kun mä koitan kattoo telee,

Sit ku se rummuttelee, niin alan rämpyttelee

Päläpäläpäläpäläpäläpäläpälä, kitara vain soi, voivoivoi

Plektroja lentelee, ku alan huutelee aaaaaaaaaaaa

💔

Nimimerkki: Essuli,

Otsikko: Unelma

Minun unelma on tuottaa ja soittaa musiikkia. Musiiiki on aina ollut minulle tärkeää ja haluan tehdä ja kuunnella musiikkia myös tulevaisuudessa. Minulle musiikki on ollut aina pakokeino, jos on ollut huono päivä, musiikki on aina auttanu.

Nimimerkki: Ratsastava possutyttö

Otsikko: Tarina minun unelmastani

Herään huoneestani, joka on siisti ja kodikas. Olen innoissani siitä päivästä mikä on tulossa. Kurkkaan kalenteriin ja katson mitä on tulossa. Kello on kuusi aamulla ja leipomoon pitäisi mennä pian leipomaan ja koristelemaan kakkuja. Teen tarvittavat aamutoimet ja lähden leipomolleni hommiin.

Haen essun ja pesen kädet huolellisesti. Tämän jälkeen leivon sämpylöitä, bageleita, korvapuusteja sekä koristelen kolme kakkua. Vietän leipomolla kello neljään asti, jonka jälkeen lähden kotiin.

Kotona haluan viettää rennosti loppupäivän. Ensimmäisenä kokkaan kastiketta ja pastaa. Tässä välissä minä kävin ratsastamassa. Se meni hyvin. Päädyn sen jälkeen maalaamaan taulun. Maalaan tauluun ihania, värikkäitä värejä. Tämän jälkeen haluan vielä lukea kirjaa. Luen paljon fantasiaa. Kääriydyn lämpimän peiton mutkaan lukemaan.

Ilta alkaa jo painamaan. Teen tarvittavat iltatoimet ja menen nukkumaan. Olen hyvin tyytyväinen päivääni.

Nimimerkki: Saunatonttu

Otsikko: Sammakko merellä

Muistan, kun pari vuotta sitten olin leirillä viikonloppuna syksyisellä säällä. Olimme juuri syöneet lounaan ja lähdimme pihalle kaikkien syötyä.

Lähdimme ryhmäni kanssa rannalle päin huviksi tutkimaan jos sieltä löytyisi jotain. Rannalla oli paljon joidenkin vedenalaisten etanoiden kuoria ja oksia.

Vähän ajan päästä sieltä löytyi styroksilaatikko joka oli tyhjä. Löysimme lähistöltä pienen sammakon ja saimme siitä idean. Me nimesimme sammakon

Kohta sammakko oli siirretty styroksilaatikkoon ruohon palasten sekaan. Lähetimme sen styroksilaatikossa veteen mutta se ei lähtenyt heti minnekään. Sitten se rupesi pyörimään vähäsen kaislikossa mutta pääsi kuitenkin jatkamaan matkaansa.

Kuukauden päästä tulimme takaisin rannalle. Rannalta löytyi se sama styroksilaatikko jossa lähetimme sammakon, joka ei enää ollut sen pienessä veneessä. Toivottavasti se pääsi pikku saarelle joka oli lähellä rantaa. Loppu!

❤️

Nimimerkki: Lehti

Otsikko: Minun unelmani

Unelmani on olla sosionomi, tukea lapsia ja nuoria vaikeissa asioissa. Minulle on pienestä asti ollut tärkeää sisaruksieni turvallisuus sekä ilo. Päiväkodissa olin kaikkien kaveri, vaikka välillä se oli vaikeaa. Olen aina ollut tarkka arvosanoista sekä opinnoista.

Toivon, että kenelläkään ei koskaan tule epämukava tai turvaton olo minun kanssani sekä koitan aina olla ystävällinen, kiitollinen ja tsemppaava muita kohtaan.

❤️

Nimimerkki: palikkakosti67

Otsikko: Yksi puuska kerrallaan

Aamu alkoi harmaana. Satamassa oli äänekkäämpää kuin yleensä, koska ympärillä oli paljon ihmisiä. Veneitä nostettiin vesille, purjeita levitettiin ja joku huusi toiselle ohjeita laiturin toisesta päästä. Itse seisoin veneeni vieressä ja katselin vettä. Yritin arvioida tuulta, se puhalsi tasaisesti, mutta välillä rannassa tuntui voimakkaita puuskia.

Tiesin jo silloin, että päivästä tulisi haastava.

Olin valmistautunut kilpailuun pitkään. Olin harjoitellut käännöksiä, lähtöjä, purjeen säätämistä ja erilaisia tilanteita, joita kilpailussa voisi tulla vastaan. Silti juuri ennen vesille lähtöä mieleeni alkoi tulla epäilyksiä. Olin harjoitellut paljon, mutta entä jos kaikki unohtuisi heti, kun kilpailu alkaisi?

Katsoin muita purjehtijoita. Jotkut näyttivät täysin rauhallisilta. He nauroivat ja juttelivat toisilleen kuin kyseessä olisi tavalliset treenit.

Heti kun pääsin avoimemmalle vedelle, tuuli tarttui purjeeseen.

Vene lähti liikkeelle.

Tunsin, kuinka vauhti kasvoi ja vesi alkoi roiskua veneen kyljestä. Jännitys katosi vähitellen. Siinä hetkessä muistin, miksi olin tullut tänne.

Katsoin kelloa.

Kolme minuuttia.

Kaksi minuuttia.

Yksi minuutti.

Sitten kaikki lähtivät yhtä aikaa.

Aluksi kaikki näytti menevän hyvin. Vene kulki nopeasti ja sain pidettyä hyvän vauhdin. Sitten ensimmäinen vastatuuliosuus alkoi. Yritin löytää parhaan reitin, mutta tein yhden huonon päätöksen. Käännös ei onnistunut niin hyvin kuin olin suunnitellut.

Vene hidastui.

Turhauduin.

Sitten muistin jotain, mitä olin harjoituksissa oppinut: yksi huono tilanne ei ratkaise koko kilpailua.

Seuraava käännös onnistui paremmin. Sain veneen kulkeman vauhdikkaammin ja aloin saavuttaa edellä olevia. Jokainen tuulenpuuska tuntui mahdolliselta. En enää ajatellut sijoitustani, vaan ajattelin seuraavaa liikettä.

Vene kiihdytti ja keula nousi hieman aaltojen päälle. Tunsin kylmän veden roiskuvan kasoilleni, mutta en välittänyt.

Oli vain minä, vene ja tuuli.

Silloin ymmärsin, miksi rakastan purjehdusta.

Purjehduksessa ei voi hallita kaikkea. Tuulta ei voi käskeä, aaltoja ei voi pysäyttää eikä kilpailun tapahtumia voi aina ennustaa. Voi kuitenkin päättää, miten itse reagoi niihin.

Olin tehnyt virheen, mutta en luovuttanut.

Siitä lähtien olen ajatellut, että purjehdus muistuttaa paljon elämää. Välillä tuuli on vastainen ja tuntuu siltä, ettei mikään onnistu. Joskus taas kaikki menee täydellisesti ja vene kulkee nopeammin kuin osaisi odottaa.

Tuulta ei aina voi muuttaa.

Mutta omaan suuntaansa voi vaikuttaa.

💔

Nimimerkki: ÖöÖ

Otsikko: Arvaamaton Tulevaisuus

Joka päivä kaksi kertaa kuljen bussilla edestakaisin kouluun ja kotiin. Istun alas bussin penkkiin, kun musiikki pauhaa kuulokkeissani. Ajatukseni laukkaavat päässäni häiritsemättömänä harmonisista äänistä.

Kurkistan kohti muita matkustajia. Väsyneitä tai pirteitä, nuoria tai vanhoja he ovat kaikki menossa omalle matkalleen ja yleisimmin töihin tai kouluun. Minne minä joudun töihin? Aihe sekoittaa ajatuksiani. Ehkä graafinen suunnittelu tai arkkitehtuuri.

Tunnen toivoa onnellisesta tulevaisuudesta sen rinnalla, kun tekoäly voimistuu. Tiedän sen, että taiteelliset alat ja kiinnostukseni ovat helposti korvattavissa tekoälyllä. Se muodostaa epämukavan tunteen.

Vaihdan asentoani sekä ajatustani. Päivän matikan koe, en pidä siitäkään aiheesta. En halua ajatella juurikaan mitään. Rauhoitan mieleni katsomalla ulos bussin kosteasta ikkunasta. Annan itselleni aikaa rauhoittua, kunnes saavumme pysäkilleni.

Nostan kättäni kuskille ja astun ulos bussin takaovesta. Avaan sateenvarjoni ja kävelen kohti koulua ja matematiikan koetta. Olen valmistautunut koetta varten vain eilisenä iltana, enkä ole varma lopputulemastani.

Enhän minä ole varma yhtään mistään tulevasta, se ei edes olisi mahdollista. Se on pelottavin osa elämää, kuinka tulevaa ei kuinkaan voi ennustaa. Tietenkin tietyt tapahtumat ovat aina todennäköisempiä, mutta mitä tahansa arvaamatonta voi silti tapahtua milloin tahansa. Hyvää tai pahaa.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Enz

Otsikko: Matkalla kohti tulevaisuutta

Kun ajattelen tulevaisuutta, tunnen samaan aikaan innostusta ja stressiä. Minulla on jo aika paljon ajatuksia siitä, mitä haluaisin elämältäni. Haluaisin opiskella lukiossa, päästä ulkomaille, hommata moottoripyörän ja muuttaa pois Suomesta. Olen myös miettinyt mitä haluaisin tehdä työnäni ja minkälaisen elämän haluaisin rakentaa. Silti tuntuu oudolta, että minun pitäisi jo tässä iässä tietää, mitä teen tulevaisuudessa. Olen vasta 15-vuotias nuori, mutta silti tulevaisuus tuntuu olevan koko ajan mielessä.

Opiskelu on yksi asia, joka stressaa minua tulevaisuudessa. Tuntuu, että pitäisi pärjätä hyvin koulussa, päästä parhaaseen lukioon, miettiä jatko-opintoja ja tietää mitä haluaa tehdä aikuisena. Tällä hetkellä itseäni kiinnostaisi laki, liiketoiminta sekä rikosten tutkinta, mutta näihin opiskelussa menisi vuosia. Sekä haluaisin taloudellista vapautta, että voisin käydä kaupassa ilman että joudun katsomaan hintoja koko ajan. Kaikki tämä kuulostaa niin isolta, kun pitäisi vielä nauttia myös teinivuosistani. Välillä mietin, että entä jos en saakaan arvosanoja, joita tarvitsen tai en yhtäkkiä tiedäkään, mitä tehdä. Varsinkin kun minulla on suuria tavoitteita, en haluaisi epäonnistua niiden kanssa. Toisaalta tiedän, ettei yksi huono vuosi tai arvosana määritä tulevaisuuttani.

Minua pelottaa myös se, kuinka paljon asiat voivat muuttua niin kovin nopeasti. Voin nyt ajatella haluavani tiettyjä asioita, mutta muutaman vuoden päästä voinkin haluta jotakin ihan muuta. Se on tavallaan hyvä asia, mutta samalla pelottava. Entä jos olen tuhlannut vuosia johonkin ja huomaan, että se ei tunnukaan omalta? Tulevaisuutta ei voi suunnitella

valmiiksi; elämässä tulee vastaan asioita, joita ei voi etukäteen tietää. Eikä kaikkea tarvitsekaan tietää vielä.

Myös ajatus aikuistumisesta tuntuu raskaalta. Kun on nuori, aikuiset tuntuvat aina olevan siinä ja tietävän mitä tehdä. Nyt alan vähitellen ymmärtää, että jonain päivänä vastuu onkin itselläni. Erityisesti vanhempien vanheneminen ja se, että he eivät tule olemaan täällä ikuisesti on asia, jota en haluaisi ajatella. Samalla pitäisi itse kasvaa ja rakentaa omaa elämää. On outoa ajatella, että jonain päivänä minun pitää pärjätä maailmassa ilman heidän tukeansa.

Silti haluan paljon tulevaisuudeltani. Haluan matkustaa, nähdä maailmaa, tutustua uusiin kulttuureihin ja muuttaa suurkaupunkiin kuten Bosoniin tai New Yorkiin. Ajatus on innostava mutta myös stressaava. Jos muutan toiselle puolelle maailmaa, siellä ei olisi tuttuja kavereita, tuttua ympäristöä tai samaa turvaverkkoa, joka minulla on täällä. Varmasti tulisi myös hetkiä, kun kaipaan Suomea ja mietin teinkö oikean valinnan.

Ehkä juuri siksi en halua ajatella tulevaisuutta pitkänä käsikirjoituksena, joka on valmiiksi minulle annettu ja täytyy toteuttaa täydellisesti. Haluan tavoitella asioita, joista haaveilen juuri nyt, sekä haluan antaa itselleni luvan vaihtaa mieltäni asioista, ilman että tunnun epäonnistuvani. En tiedä vielä millainen ihminen tulen olemaan kymmenen vuoden päästä tai millaiseksi elämäni muodostuu. Mutta siinä on myös jotakin hyvää. Minun ei tarvitse tietää kaikkea. Tulevaisuuteni ei tule olemaan täydellinen, mutta minun itseni näköinen ja jotain, josta voin olla ylpeä. Riittää, että teen parhaani ja katson, mihin elämä minut vie.

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun unelmani

Minulla on paljon unelmia. Ne ovat saavutettavissa, mutta pitää tehdä paljon töitä sen eteen että pääsisin toteuttamaan unelmiani. Yksi unelmistani on päästä lempiartistini keikalle. Se itseasiassa on jo tapahtumassa ja olen siitä erittäin onnellinen. Pääsen nauttimaan kauan odotetusta unelmasta perheeni kanssa ja se ilahduttaa minua paljon.

Toinen unelmani olisi päästä opiskelemaan jonnekin hienoon yliopistoon. Sellaiseen jossa avautuisi aivan uusi näkökulma opiskelemisesta ja elämisestä. Saada siellä myös uusia ystäviä ja nähdä elämää elämää kuin kotipaikkakunnalla. Myös vaihto-oppilaana oleminen kiehtoisi minua. Minkälaista on opiskella eri maassa kuin Suomessa? Kuinka pitkiä päivät

ovat? Minkälaista opetus on? Minkälaisia kokeet ovat? Olen toki joskus miettinyt vaihto-oppilaaksi lähtemistä ja niin varmaan sitten teenkin, kun olen hieman vanhempi.

Kolmas unelmani on muuttaa ulkomaille elämään. Vaatii aika paljon rohkeutta, että uskaltaa muuttaa jonnekin aivan tuiki tuntemattomaan maahan, missä et tunne ketään. Toki jos menee vaihto-oppilaana sellaiseen maahan johon aikoo tulevaisuudessa muuttaa, voi jo silloin saada hyviä ystäviä. Lontoo erityisesti kiehtoo minua. siellä on niin kaunista ja erityisesti kirjallisuus kukoistaa siellä. Voisin töiden jälkeen nauttia kahvia ja lukea kirjoja jossain hienossa puistossa. Ja tietenkin käydä niissä monissa kirjakaupoissa mitä siitä kaupungista löytyy.

Olisi myös siistiä asua New Yorkissa tai Soulissa tai niissä monissa muissa hienoissa ja isoissa kaupungeissa, joissa ihmisiä vilisee aivan järjettömän paljon. Mutta voisin myös nauttia sellaisesta pienestä maaseudun reunalla olevasta kaupungista, jossa tuntisin kaikki ihmiset ja kun kävelisin heitä vastaan he kysyisivät “Moi, miten menee?” tai “Hei, oletko käynyt tänään vielä kirjastossa?”. Varsinkin syksyllä kun lehdet tippuvat puista ja illat alkavat hämärtyä, pienessä kaupungissa olisi niin tunnelmallista asua. Kyllä ehkä myös keskellä Shanghain kirkkaita valoja voisi olla tunnelmallista tai sitten vain liian kirkasta asua. Haluaisin kuitenkin sielläkin päästä käymään, koska yksi parhaimmista kavereistani asuu siellä. Hän laittaa aina kuvia sieltä minulle ja mielestäni se on kaunis paikka.

Siinä ovat unelmani. Onhan niitä vielä lisääkin, mutta ne tärkeimmät ovat nyt tässä.

❤️

Nimimerkki: Ukonjärven filosofi

Otsikko: Vallanhimoitsijat ilman valtaa

Sotien roihutessa maailmalla toivon usein rauhaa. Maailmanrauhaa on pohdittu aikojen alusta asti, ja yksinkertaisuudessaan se on kaunis ajatus. "Miksemme hetkeksi voisi laskea aseitamme ja kohdella toista osapuolta kuin ihmisen kuuluu?" Harmillisesti, mitä vanhemmaksi käyn, sitä enemmän joudun myöntämään tämän olevan lapsellinen haave.

Vaikka luodit lakkaisivat lentämästä ja pommit putoamasta, olisi silti konflikteja, jotka jäisivät ratkaisematta. Kaikki tämän maailman rajakiistat, vallankumoukset ja kansanmurhat jäisivät vain paikoilleen. Ei se olisi rauhaa, se olisi ahdistuksen ja vihan laukeamaton limbo.

Sota on iänikuinen asia, jossa suuret hyötyvät pienien kustannuksella. Se on osa ihmisluontoa. Vasemmisto sanoo, että sota on rikkaiden syytä, ja kapitalistit sanovat, että sota on mitä on. Todellisuudessa ne samat ihmiset, jotka ovat moraalittomia miljardöörejä kapitalismin aikana, ovat verenhimoisia komissaareja kommunistisessa systeemissä. Valtaa himoavat löytävät aina keinon päästä valtaan, ja niin he pystyvät kerta toisensa jälkeen huijaamaan kansan puolelleen ajamaan heidän etujaan.

Eliminoidakseen sodat, eliminoidakseen sorron ja eliminoidakseen maailman ongelmat on tuhottava valta, ja vallan käsite. Tämä on radikaali ajatus, mutta mitä muuta voimmekaan tehdä? Viimeiset kaksituhatta vuotta ihmiskunta on uskonut valtion ajatukseen, ja mihin se onkaan meidät johtanut? Nykymaailmassa valtio ajaa taloudellisia ja suurpoliittisia tavoitteita kaiken muun kustannuksella. Se on valmis uhraamaan oman luonnon, kansan ja kulttuurin kilpaillakseen muiden maiden kanssa. Päätös, joka kasvattaa bruttokansantuotetta, mutta laskee ihmisten elintasoa, ei ole kansakunnan intresseissä. Kansakunnan petturi maan johtajana ansaitsisi kuolemantuomion.

Sen sijaan minä olen päättänyt olla armollinen. Sen sijaan, että unelmoisin valtaa himoavan luokan tuhoamista (joka olisi lähes mahdotonta), ehdotan sen vallan hajottamista, jota he himoavat. Kuvittele maailma ilman valtioita. Tämä ei ole se avaruuskommunistinen unelma, jossa koko maailma on yksi valtio, ei suinkaan, sillä se vain tekisi vallanhimoitsijoista pahempia. Ei, tämä on maailma, jossa valtion merkitystä on vähennetty niin, että sen olemassaolo on yhdentekevää. Jokainen yritys päättää omasta kohtalostaan, jokainen talonyhtiö, koulu, kaupunginosa jne. hallitsee itseään.

Logistisia haasteita olisi toki paljon, mutta sen takia tämä onkin vain "minun unelmani". Parhaassa mahdollisessa tapauksessa ihminen alkaisi luottaa lajitoveriinsa, tekemään yhteistyötä. Valtiossa, jonka kaikki rajat näet takapihaltasi, on helppo luottaa jokaiseen kansalaiseen. Ihmiset pitäisivät toisistaan huolta, ja kunhan porukalla on hieman sato-, metsästys- tai kalaonnea, ei kukaan näänny. Pienessä valtiossa ei olisi tarvetta verotukselle.

Pienessä valtiossa ei voisi olla sensuuria. Pienessä valtiossa ylikansallinen korporaatio ei voi tulla ostamaan koko naapurustoa rakennuttaakseen valtavaa datakeskusta.

Uskon, että tämänkaltaisessakin maailmassa valtaa himoavat yrittäisivät päästä huipulle. He ottaisivat haltuunsa yhden naapuruston, ja yrittäisivät ostaa muita naapurustoja. Se tyssäisi siihen, että ei olisi rahaa, jolla ostaa toista naapurustoa. Toisena ratkaisuna valtaa himoavat julistaisivat sodan toiselle naapurustolle, mutta onneksi näin pienen sodan kuolonuhrit ovat mitättömiä verrattuna nykymaailman kauheuksiin. Lopputuloksena olisi, että vaikka valtaa himoavat pääsisivät yhteiskunnan ns. "huipulle" heidän valtansa olisi rajoitettu, eivätkä he voisi laajentaa sitä.

Unelmani saattaa olla typerä, mutta mielestäni typerämpää on elää maassa, jossa parikymmentä "äänestettyä" hihhulia toisella puolella maata tekee päätökset puolestani. He tekevät päätöksiä, jotka eivät ole edes omiaan, vaan jotka annetaan heille Yhdysvalloista lähetetyssä kirjekuoressa kivan palkkabonuksen kanssa. Vallassa olevat ovat typeriä, mutta kaikista typerimpiä olemme me kansalaiset, jotka annamme tämän tapahtua.

💔

Nimimerkki: Pienempi omena

Otsikko: Ilon ympäröimänä

Eri ihmiset iloitsevat eri asioista. Iloiseksi voi tehdä esimerkiksi jokin teko, tapahtuma, harrastus tai mielenkiinnonkohde. Minulla on monia ilonaiheita. Iloitsen etenkin harrastuksistani, ystävistäni ja perheestäni. Ylipäätänsäkin iloitsen monista arjen asioista.

Harrastan tanssia, mutta vapaa-ajalla tykkään kuunnella musiikkia ja kotona maalaan ja teen muuta taidetta. Minulla on kahdet tanssitreenit viikossa, mutta käyn lisäksi ryhmäliikuntatunneilla. Maalaan tai teen jotain muuta kotona aina, kun kerkeän. Pidän sarjojen ja elokuvien katsomisesta. Niitä katsoessa voi uppoutua aivan toiseen maailmaan. Olen mukana seurakunnan toiminnassa esimerkiksi kerhonohjaajana ja olen kouluttautumassa isoseksi. Kuuntelen musiikkia päivittäin. Kuuntelen paljon erilaista musiikkia. Siitä puheenollen yksi ilonaiheistani tällä hetkellä on se, että odotan ensi kesää. Olen menossa Harry Stylesin keikalle.

Asun äitini ja isäni kanssa ja vietän heidän kanssansa aika paljon aikaa. Vietän paljon aikaa yksin. Olen ainoa lapsi ja tykkään viettää aikaa omissa oloissa. Eniten aikaa vietän parhaan ystäväni kanssa. Olemme olleet ystäviä ensimmäisestä luokasta lähtien. Alamme päivittäin.

Olemme samalla luokalla ja käymme yhdessä ryhmäliikuntatunneilla. Teemme muutenkin paljon asioita yhdessä. Aloimme pitämään yhdessä kokkikerhoa alaluokkalaisille.

Liikuntakin tekee minut iloiseksi. Olen harrastanut ja kokeillut todella montaa urheilulajia elämäni aikana. Suosikkini on tanssi, sillä harrastan sitä tällä hetkellä ja olen harrastanut sitä muutaman vuoden. Harrastan kahta eri tanssilajia: showtanssia ja commercialia. Haluaisin harrastaa myös hiphoppia, koska pidän siitäkin, mutta en voi tällä hetkellä. Lempitanssilajini on commercial ja tanssitunti onkin yksi viikkoni kohokohdista joka viikko.

Olen kertonut paljon asioita, mitkä tekevät minut iloiseksi ja monet niistä huomaa myös huoneestani. Seinäni ovat peitetyt julisteilla lempiartisteistani, -bändeistäni, -sarjoistani, -leffoistani ja taiteesta. Huoneessani on myös paljon pehmoleluja ja figuureja. Tykkään viettää aikaa huoneessani, sillä siellä olen ympäröitynä asioilla, joista pidän.

Iloitsen siis monista eri asioista. Niitä ovat esimerkiksi harrastukset, läheiset, vapaa-ajan tekeminen ja liikkuminen. En osaa kuvailla, miltä ilo tuntuu, mutta olen aina iloinen, kun olen oikeiden ihmisten ja asioiden ympäröimänä.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Ihmisen sisäinen rutto :)

Otsikko: Ahneus syö ihmistä sisältä

Onko parempi tulevaisuus edes mahdollista ihmisille? Voimme toki yrittää siivota omia sotkujamme, mutta emme pysty korjaamaan maapalloa sellaiseksi kuin se oli ennen. Ihminen on itsekäs eikä yleensä edes ajattele tekojensa seurauksia, mutta pahempia ihmisiä ovat ne, jotka tietävät seuraukset, mutta eivät vain välitä. Ihmisen ahneus on yksi sairaimmista asioista, jonka tiedän. Mikään ei koskaan riitä heille. Jos ihminen voisi imeä kaiken luonnosta ja maasta pelkästään rahan vuoksi, he sen tekisivät, vaikka sen jälkeen ei oisi jäljellä mitään mitä edes ostaa.

Oma toiveeni tulevaisuudelle, niin omalle kuin muidenkin, on parempi maailma. Maapalloa ei voi palauttaa takaisin sen alkuperäiseen kauneuteen, mutta voimme yrittää siivota sen minkä olemme sotkeneet. Se ei onnistu, jos ihmisten omat vaatimukset tulevat ensin. Ihmisen ahneus ei mahdu enää tähän maailmaan. Toivon enemmän kuin mitään, että ihmiset alkaisivat ymmärtää, että ilo ei tule siitä, kuinka nopea auto on tai kuinka monta nollaa vaatteeni hintalapussa on. En todellakaan tarkoita, että ihminen ei saisi ostaa mitään tai haluta, sillä sellainen olisi mahdotonta, mutta ahneudella tarkoitan loputonta nälkää saada lisää. Trendit ja internet ovat pahentaneet luonnon tilaa ja rihkaman ostoa

huomattavasti. Täydellisen maailman luonti on mahdotonta, sillä on aina joku joka laitaa itsensä muun edelle.

Minun kuvani tulevaisuudesta on aika yksinkertainen. En oleta, että jokainen ihminen nostaa roskansa. mutta todella toivon, että pääsisimme irti netin vaatimuksista. Netti on kuin loputon musta-aukko. Vaikka kuinka paljon trendejä syntyy ja ihmiset niihin käyttävät rahaa, syntyy aina uusi tuote, uusi vaate, uusi asia, jota on helppo tuottaa halvalla ja myydä kalliimmalla, jotta ihmiset saavat seuraajansa ja näyttelykertansa. Mutta onko niistä tuleva raha enemmän kuin se hinta minkä koko muu maailma joutuu maksamaan? Osta, kuvaa, heitä pois: tämä on se ikuinen kierre tässä maailmassa. Heti kun joku ei enää saa tykkäyksiä tai näyttö kertoja, tavaran voi hävittää. Miten se hävitetään, ei ole enää ostajan huoli. He eivät saa seuraajia, siitä miten he sen unohdetun esineen hävittävät. Ihmiset haluavat jo uutta, kalliinpa ja harvinaisempaa.

Tulevaisuutta on mahdotonta ennustaa täydellisesti. Mutta maailma ei parannu vain toivosta. Jokaisen pitää yrittää. Sen sijaan että kirjoitat videon kommentteihin, että tarvitaan lisää hyviä ihmisiä, ole se ihminen. Älä odota, että asiat parantuvat, yritä parantaa niitä itse. Aioin ensin tehdä tekstin omasta tulevaisuudestani, mutta en olut varma mikä esimerkiksi tulevaisuuden unelma työni on. Sitten tajusin, että tulevaisuuden työni tulee olemaan, että pystyn parantamaan juuri sitä tulevaisuutta. Toki voi olla, että kun olen iso ei ole enää jäljellä pelastettavaa.

Toiveeni tälle maailmalle on, että voisimme kaikki antaa sen ikuisen ahneuden jäädä taaksemme ja keskittyä tukemaan sitä, mikä pitää meidät elossa. Tämä toivo on lähes mahdoton, sillä ihmisen nälkä huomiolle ja omaisuudelle on joskus niinkin vahva, ettei sitä voi sammuttaa. Eli minun mielipiteeni on, että jakaisimme maailman kahtia Ne, jotka haluavat niin kovasti julkisuuteen vain rihkamalla ja omaisuudella, voivat jäädä pohjaine. Ne, jotka haluavat kastella sitä puuta, joka heitä omenoillaan ruokkii sen kaatamisen sijaan saavat elää korkealla maailmassa, jossa ahneus on unohdettua.

💔

Nimimerkki: Pinkki pilvi

Otsikko: SYITÄ HYMYYN

Iloitsen monista asioista. Asian ei edes tarvitse olla suuri, ettenkö tulisi iloiseksi. Isoimpia ilonaiheitani ovat ystävät, perhe, harrastukset, liikunta ja seurakuntatoiminta.

Monet ikäiseni eivät arvosta perhettä tai sisaruksia, mutta minulla on toisin. Aina kun pikkusiskoni ystävät tulee kylään, niin olen innoissani leikkimässä seitsemänvuotiaiden lapsien kanssa. Lapset ovat muutenkin aivan ihania ja aina kun näen keskustassa iloisia lapsia niin tulen itsekin tosi iloiseksi.

Olen ollut parhaanystäväni kanssa ystäviä ensimmäiseltä luokalta asti. Olemme samalla luokalla yhäkin ja alamme melkein joka päivä. Me teemme lähes kaiken yhdessä eli jos jommankumman täytyy siivota, niin toinen tulee auttamaan. Käymme yhdessä myös ryhmäliikuntatunneilla ja pidämme myös kokkikerhoa ala-asteellaisille, joka on todella hauskaa. Kaikki hetket mitä vietän ystäväni kanssa ovat todella hauskoja, vaikka emme edes tekisi mitään ihmeellistä.

Liikunta on aina ollut lempiaineeni koulussa ja olen harrastanut lukuisia eri lajeja. Liikunta on tehnyt minut aina todella iloiseksi. Aloin käymään ryhmäliikunta tunneilla pari vuotta sitten äitini kanssa. Myöhemmin myös parasystäväni alkoi käymään samalla salilla, joka on todella hauskaa. Käyn myös veljeni kanssa samalla salilla pelaamassa pallopelejä ja tekemässä treenejä. On todella mukavaa, että on useita treenikavereita.

Olen ensimmäiseltä luokalta lähtien ollut seurakunnan toiminnassa käymällä seurakunnan nuorisotalolla ja kokkikerhoissa. Nyt yläasteella on tullut lisää tekemistä seurakunnan kautta. Aloin seiskaluokalla käymään leireillä ja nuortenilloissa. Leireillä on aina todella hauskaa ja olen tutustunut paljon uusiin ihmisiin. Kävin viime kesänä rippikoulun, joka oli todella ihana ja hauska kokemus. Riparin jälkeen ilmoittauduin isoseksi, nuorten kirkon vaikutusryhmään ja kerhonvetäjäksi. Tykkään seurakunnan toiminnasta todella paljon ja meidän yhteisömme on aivan mahtava.

Minulla on myös välillä niin, etten edes saa illalla unta, kun odotan seuraavaa päivää todella innolla, vaikka suunnitelmilla ei ole muuta, kuin normaali koulupäivä ja illalla joku treeni. Kaiken kaikkiaan asiat, joista iloitsen ovat todella arkisia ja yksinkertaisia, mutta iloisia. Olen todella tyytyväinen elämääni enkä iloisempi voisi olla

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun unelmani

Uskon, että voisin toteuttaa unelmani, sitten kun olen täysi-ikäinen. Yksi pieni unelmani on, että pääsisin isäni kanssa Suomen ulkopuolelle kiertämään joidenkin rock-bändien keikkoja, festivaaleja tai kiertueita. Se olisi hienoa nähdä livenä monia tunnettuja ja minulle merkityksellisiä bändejä.

Rakastan kuunnella musiikkia kuulokkeista ja muutenkin, joten olisi vielä kivempaa kuunnella se livenä ja nähdä, se miten kaikki esiintyvät lavalla tai miten he soittavat ja laulavat.

Katson monesti puhelimestani videoita esim. vanhoista tai uusimmista live-keikoista, se on niin hienoa nähdä minkälainen meininki ja tunnelma siellä on ollut.

Haluaisin siksi mennä isäni kanssa, koska meillä on samanlainen musiikkimaku ja se olisi ihanaa yhteistä aikaa kuunnella musiikkia myös livenä. Usein katsomme telkkarista vanhoja livekeikkoja tai kuuntelemme musiikkivideoita.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun muistoni

Olin vihainen äidille, koska minulle oli tullut diabetes. Äiti lähti kauppaan ja päätin huijata häntä, että olisin laittanut liikaa insuliinia. Kun äiti tuli kaupasta, kerroin hänelle sen. Äiti kauhistui ja antoi minulle äkkiä karkkia. Tajusin, että tämä oli vakava asia, mutta en kertonut totuutta kun en uskaltanut. Vasta päivä tapahtuman jälkeen kerroin sen, ja äiti suuttui vähän.

Myöhemmin menimme lääkäriin ja puhuimme asiasta siellä. En ole sen jälkeen tehnyt jekkuja diabetekseen liittyen. Nyt asia naurattaa, mutta silloin ei varmastikaan.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun muistoni

Muistan vielä sen päivän kun saimme toisen kissamme, Pipan. Olin seitsemän ja olin silloin kaverini kanssa ulkona kun äiti laittoi viestiä, että Pipa oli tuotu meille ja juoksimme sisälle katsomaan.

Pipa oli mennyt sohvan alle piiloon eikä suostunut tulla ulos sieltä. Äiti samalla kerto, että Pipa oli tuotu kanankopissa eikä siitä kerrottu yhtään mitään paitsi se, että se on kaksi kuukautta vanha.

Vähän ajan päästä äiti päätti, että Pipa laitettaisiin vessaan vähäksi aikaa niin se voisi ehkä rauhoittua siellä, mutta kun se laitettiin sinne se meni pesukoneen taakse piiloon eikä sitä saatu ulos sieltä kunnes tätini jotenkin sai sen vedettyä pois sieltä.

Parin päivän päästä, Pipa alkoi olemaan äidissä aina kiinni mutta silti pelkäsi minua ja minun veljeäni ainakin jotenkin. Siinä meni ehkä kolme tai neljä päivää kunnes hän uskalsi olla meidän lähellä.

Pipa ei tykännyt meidän toisesta kissasta, Lumista, eikä Lumi pitänyt hänestä, mikä oli aika yllätys, koska Lumi ei ole ollut ikinä tällainen muille kissoille mitä meillä on ollut ja Pipakin oli elänyt muiden kissojen kanssa. He eivät vielä tapelleet kun he tapasivat ja pystyivät olla toistensa lähellä mutta kyllä ne sähisi toisilleen. Ehkä pari kuukautta meni ja he alkoivat tapella melkein joka päivä.

Pipa on kuitenkin ollut aina tosi energinen ja tuhon tekijä. Se rakastaa leikkiä, juosta talon ympäri niin kuin hullu, kiusata Lumia ja repiä meidän sänkyjä ja sohvia. Todella ihana kissa vaikkapa onkin vähän hullu.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: minun ilonaiheeni

Tulen iloiseksi kun katson elokuvia. Katson niitä aika useasti ja yritän näyttää parhaat kavereillekin. Olen aina pitänyt elokuvista. Pienestä asti olen katsonut niitä perheeni kanssa. Kaikista onnelliseksi minut tekee psykologiset elokuvat, varsinkin psykologiset trillerit.

Perheeni ja ystävänikin tekevät minut iloiseksi. Vietän heidän kanssaan mielelläni aikaa. Ystävieni kanssa tykkään varsinkin kun pyörimme jossain ulkona. Perheeni kanssa vietän myös paljon aikaa. Katsomme melkein viikoittain jonkun elokuvan yhdessä. Teen iskäni kanssa mielelläni ruokaa ja erilaisia leivoksia. Äitini kanssa pidän ulkoilla. Pikku veljeni kanssa teen kaikenlaista. Saatan lähteä jonnekin kaverini ja veljeni kanssa. Veljeni tykkää kerätä pulloja, koska niistä saa pantin. Leivoimme vasta yhdessä.

Kissani tekee minut iloiseksi. Sen nimi on Milli. Sillä on harmaa silkkinen turkki ja se huutaa koko ajan, koska se haluaisi ulos. Se tykkää ulkoilla, mutta se on sisäkissa niin se tarvii ulkoiluun valjaat. Iskäni on rakentanut sille ulos paikan jossa se saa olla. Milli tykkää kun sen kantaa yhdelle laavulle ja se saa tutkia sitä. Se pitää kun se saa tutkia uusia paikkoja. Se nukkuu yleensä eri paikoissa ja etsii koko ajan lisää nukkumapaikkoja. Minulla on Milliä varten pahvilaatikko sängyssäni, koska se tykkää nukkua siinä.

Tykkään liikkua luonnossa. Kesäisin menen aina käymään rukalla vaeltamassa.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun muistoni

Minun mieleen jäänein muistoni on, kun oltiin perheen kanssa Kilpisjärvellä kesälomalla. Lähdettiin aamuvarhain kun aurinko oli vasta nousullaan. Pakattiin tavarat jo viime päivänä ja nyt ne piti pakata suureen pakettiautoon, vaikka tuli silti vähän ahdasta. Meillä oli evästä ja juotavaa kuudelle lapselle ja kolmelle aikuiselle, ettei kenelläkään tulisi nälkä matkan aikana.

Päästiin perille vasta illalla ja otin heti kuvia hienoista maisemista. Paikka missä vietimme viikon, oli pieni kylä ja meillä oli yksi isoimmista mökeistä kylällä. Pienemmät heti juoksi varaamaan omat huonetilat. Aloimme sinä päivänä aikaisin nukkumaan koska väsytti.

Kun olimme olleet siellä jo pari päivää, olimme kalastaneet ja viettäneet aikaa ulkona. Silloin päätimme koko porukka lähteä Saana-tunturille ja kiivetä sinne. Kävelimme tovin kaunista metsää pitkin ja jonkun ajan päästä metsä loppui ja jouduimme kävelemään

pitkän matkan kiviportaita. Pääsimme yhden veljeni kanssa huipulle vähän ennen kuin muut tulivat. Huipulla tuuli tosi paljon ja kaukaa näki Norjan vuoret, muistan vieläkin, kuinka kaunis näky se oli.

Seuraavana päivänä olimme kaikki ihan puhki kun joka paikka oli kipeänä ja sen päivän halusimme levätä, koska seuraavana päivänä lähtisimme käymään Norjassa.

Seuraava päivä koitti. Söimme aamupalan ja laitoimme lämmintä päälle, sitten olikin aika hypätä autoon ja lähteä Norjaan päin. Automatka kesti noin tunnin ja näimme sinä aikana kauniita vuoria.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun unelmani

Minun unelma on isona päästä johonkin töihin mihin itse haluan ja mistä pidän. Haluan pelata vielä isona jääkiekkoa hyvässä seurassa. Haluan saada mukavan perheen ja muuttaa sitten johonkin hyvään rauhalliseen paikkaan asumaan. Tykkään olla kesäisin mökillä ja olen miettinyt, että voisin rakentaa joskus ihan oman mökin. Olisi myös joskus kiva käydä lentokoneella jossain kaukana lämpimässä paikassa lomalla. Haaveilen myös omasta autosta ja ajokortista, koska sitten avautuu niin paljon uusia asioita, kun pääsee menemään yksin paikasta toiseen ja melkein ihan milloin vaan. Minulla on uusia ystäviä ja vanhoja ystäviä mutta toivon saavani lisää niitä. Suurin unelmani on saada hyvä perhe.

Kun olen vanha ja pääsen eläkkeelle aion nauttia siitä. Eläkkeelle kun pääsen niin unelmoin, että lähden johonkin lomalle moneksi päivää. Toivon eläväni pitkään ja että pystyn liikkumaan vaikka olen jo vanha.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Minut tekee iloiseksi kun, pääsen viettämään aikaa ystävieni ja perheeni kanssa. Ystävien kanssa oleminen tekee minut iloiseksi, koska heidän kanssa on aina tosi hauskaa ja mukava olla. Vaikka en nääkkään ystäviäni vapaa-ajalla kauhean usein, pääsen näkemään heitä ainakin koulussa. Perheeni kanssa taas tykkään olla, koska teemme aina kaikkea mukavaa yhdessä.

Minut tekee iloiseksi myös tanssi, koska siinä lajissa pääsen ilmaisemaan itseäni ja esiintymään yleisölle. Olen myös saanut sen harrastuksen kautta paljon uusia ihania kavereita. Iloisuutta tuo myös, kun pääsen ihan vain kotiin viettämään omaa aikaa, koska vaikka rakastan olla muiden ihmisten seurassa, tarvitsen myös paljon omaa aikaa.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun unelmani

Olen aina unelmoinut, että muutan New Yorkiin ja perustan sinne pienen perheen, olen varakas ja elämä siellä vain tuntuu mielessäni niin ihanalle, vähän kuin kuuluisin sinne paremmin kuin Suomeen.

Annas kun kerron miksi no ensinnäkin täällä suomessa on todella kylmä ja minä kun niin tykkään lämpimästä niin ei tää suomen talvi mua varten oo, ihmiset täällä suomessa ei ees toisia moikkaa ja kävelee vain ohi, ja kenellekkään tuntemattomalle ei tienkään sanota mitään tai edes hymyillä saatika välillä katsota edes päinkään.

Olen pikkutytöstä asti unelmoinut muuttoa amerikkaan ja amerikan maissa seikkailua, sen tiedän että joku päivä vielä sinne lennän ja alan saavuttamaan unelmiani. Tietenkin minulla on muitakin unelmia esimerkiksi vaikka se, että menen isosiskoni kanssa jonnekkin oikein ihanalle matkalle ja voisimme rentoutua ihan kunnolla ja pitää hauskaa kahdestaan.

Tietenkin olisi kans ihanaa olla todella rikas, siitä hyötyisi paljon esim. saisi oman unelma-auton, talon, ihanan hajuista ruokaa aina aamuisin ja ei tarvisi kaupassa miettiä riittääkö rahat päivän ruokaostoksiin vai pitääkö olla nälissään, voisi ostaa ihania lahjoja tutuille, elämä olisi niin ihanaa, oi että rakastan unelmia.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Ilonaiheeni on perhe, ystävät ja sukulaiset ne tuovat päiviini iloisuutta ja positiivisuutta. He kuuntelevat jos jokin on huonosti tai hyvin. Heille voi jutella ihan mistä asiasta tahansa, ja samoin minä kuuntelen heitä koska he kuuntelevat minua. Teemme yleensä paljon asioita yhdessä ja se on kaikkien mielestä hauskaa. He ovat avuliaita ja luotettavia. Ystävien kanssa on kivaa olla koulussa ja vapaa-ajalla jutella eri asioista, esimerkiksi miten päivä tai tunnit ovat menneet. On mukava nauraa ja pitää hauskaa yhdessä ja sitähän varten ystävät ovat. Sukulaisteni ja perheeni kanssa vietän aikaa esimerkiksi katsomalla jotain mukavaa ohjelmaa, syömällä yhdessä ja ulkoilla yhdessä. kaikkien kanssa voi olla myös oma itsensä.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun unelmani

Minun unelmani on omistaa hieno manki 15-vuotiaana. Kun saan mopokortin aion tehdä mankistani sinivalkoisen niin että runko on valkoinen ja tankki ja muut osat on sinisiä. Mielestäni mankiini sopii paremmin sinivalkoinen väri kun vaikka punavalkoinen.

Unelmani on myös saada ajella päivät pitkät mopolla tiellä aamusta yöhön kavereiden kanssa tai vaikka ajaa mökille mopolla. Mopolla on mukava ajaa koska mopolla voi ajaa lujaa ja mopolla voi temppuilla. Toivon etten koskaan törmää mopo poliisiin niin sitten 15-vuotiaana voisi ajaa koko kesän rauhassa mopolla.

Tänä talvena aion projektoida moponi täysin eli teen moposta sinivalkoisen niinkuin jo kerroin sitten hommaan mankiini vähän uusia osia kuten uuden putken uudet vanteet ja kaikkea muuta pientä osaa.

Mopollani aion käydä mopomiiteissä ja kavereillanikin ketkä asuu kaukana. Myös yksi unelmistani on ajaa mopolla suomen päästä päähän koska siinä matkalla kokisi kaikkea hienoa kuten hienot maisemat ja näkisi erilaisia kaupunkeja mitä matkalla vastaan tulee. Aion myös joskus jos mankini on tarpeeksi hieno niin viedä sen mp-messuille se on sellainen mopo tapahtuma minne ihmiset vie hienoja mopojaan muille nähtäväksi olisi hienoa saada oma moponikin sinne. Tässä oli minun oma unelmani.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Muistoni

Muistan aikaiset aamut, kukkulan jolla hengailimme, muovailuvahan sekä liiman tuoksun ja maaliin tahriintuneen puseron.

Nauru raikui ,aurinko paistoi ja kaikki oli mahdollista.

Muiden ajatukset olivat vain mielipiteitä, aikuiset vain pidempiä, tylsempiä lapsia ja ikätoverit mahdollisia ystäviä.

Joskus toivon, että voisin palata siihen aikaan, joskus toivon ettei tarvitsisi unohtaa. Voisin vaan leikkiä ystävieni kanssa eikä muusta tarvisi välittää tai stressata. Vaikka kuinka yritän kurottaa ja napata muistoistani kiinni, en vain voi

Ehkä maailma olisi värikkäämpi ja aurinko kirkkaampi, uudet kokemukset jännittävimpiä ja ruoho vihreämpää.

On pelottava ajatella, että kohta peruskoulu on pulkassa ja aikuisuus lähenee.

Mitä jos en osaakaan ja epäonnistun? En tiedä pystynkö siihen, mutta pitää kai vaan katsoa maailmaa niillä lapsen silmillä, joilla sen ennen näin ja uskoa tai toivoa, että kaikki kyllä järjestyy.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Unelmani Japanin matkasta = Hyvästi rahat

Unelmani on matkustaa joskus Japaniin nähdä ne maisemat, haistaa ruokien tuoksut, käydä kaupoissa ja kuuluissa kohteissa. Haaveilu matkoista on mukavaa, mutta unelmat tyssäävät usein siihen, että matka lähes toiselle puolelle maapalloa on aivan hirveän kallista. Monilla ei ole varaa matkustaa kauas tai edes lähelle ja kokea niitä kulttuurillisia kokemuksia tai makuelämyksiä mitä muualla on. Mutta haaveeni onkin siksi joskus aikuisena, kun on rahaa niin edes kerran päästä Japaniin.

Lentäminen toiselle puolelle maapalloa reissun alussa kuitenkin maksaa aika paljon. Haluaisin käydä Japanissa silloin kun kirsikkapuut kukkivat ja sen lehdet ovat kauniin pinkkejä olisi myös hienoa käydä jossain temppelissä ja nähdä Japanin historiaa sekä kulttuurillisia kohteita nekin maksavat, jos käyt museossa tai jossain kuuluisassa kohteessa. Myös Japanin ruokakulttuuri ja syöminen kiinnostaa minua. Ruoat näyttävät makuhermoja hiveleviltä ja haluaisin maistaa kaikkea erilaista mitä täällä suomessa tai missään muussakaan maassa ei voi kokea esimerkiksi: Japanilaiset nuudelit, ramen , sushi ja sitten ne jälkiruoat. Mitäs siinä sitten muuta, kuin maistamaan! Ja sitten taas se ikävätotuus. Sekin

maksaa paljon. Japanin hotellit niin kauniita. Monissa hotelleissa on kaunis maisema, uima-allas ja vaikka mitä. Mutta nekin maksavat.

Japanissa on kaikki lempipelifirmani! Square Enix ja Nintendo ovat molemmat Japanista. Pelailen Square Enixin Final fantasy vii:tä, joka on lempi pelini ja Nintendolla on Super Mario sekä muut legendaariset ja nostalgiset hahmot. Isäni on lapsena pelannut Final fantasy vii:tä, Super Marioa ynnä muita Nintendon pelejä ja on saanut minut jo pienenä tykästymään niihin. Koska molemmat pelifirmat ovat Japanissa, sieltä löytyy niin paljon pelejä, oheistuotteita ja muuta kivaa. Osakassa on myös Super Mario teemapuisto, jossa haluaisin käydä. Mutta kaikki tuokin kiva kuten teemapuisto ja pelit maksaa nekin paljon. Sitten kun kiva loma on vietetty ja rahaa on maksettu itsensä kipeäksi, pitäisi lentää takaisin ja maksaa kaikki rahtaus maksut ja kaikki muut menot kuten ruoat lennolla.

Mielipiteeni on se, että matkustaminen maksaa todella paljon, ellei liikaakin. Jos kaikki tuo yllä mainittu ei maksaisi niin paljon, useammat perheet voisivat matkustaa edes joskus. Matkustelu on kivaa ja hauskaa, mutta se kuluttaa maapalloa ja saastuttaa paljon ja mielestäni olisi parempi, jos ihmiset matkustaisivat vain hyvin harvoin johonkin missä ovat jo kauan halunneet käydä eikä joka ikisellä lomalla missä sattuu.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Tulevaisuus

Tulevaisuudessa minun tavoitteeni olisi päästä hyvään lukioon Oulussa. Olen ainakin miettinyt esimerkiksi Oulun lyseon lukiota, jotta pääsisin hyvään lukioon minun täytyy opiskella ahkerasti koulussa. Siksi olenkin panostanut kouluun enemmän nyt yläkoulussa verrattuna esimerkiksi 6. luokkaan. Lukion jälkeen olen miettinyt yliopistoon menemistä, mutta tästä en vielä ole aivan varma.

Olen ajatellut asuvani Oulussa myös aikuisena, mutta en näkisi muualle muuttamista mitenkään mahdottomana. Haluaisin muuttaa jonnekin keskustan lähelle, mutta en kuitenkaan keskustaan. Esimerkiksi Tuira tai jokin vastaava voisi olla hyvä. Olen ajatellut ainakin aluksi asua jossain perushyvässä kerrostalo asunnossa, jossa on hyvä vuokra, mutta joka ei kuitenkaan ole mikään homeelta haiseva kämppä.

Tulevaisuudessa haluaisin matkustaa paljon, koska olen aina halunnut nähdä maailmaa. Erityisesti haluaisin matkustaa suurkaupunkeihin kuten Pariisi, New York tai Tokio. Haluaisin käydä myös Saksassa ja Englannissa. Matkustus kulkuneuvona lentokone ja juna ovat varmasti parhaita.

Töissä haluan alkaa käymään niin pian kuin mahdollista. Olettaisin työurani alkavan jostakin kaupasta tai pikaruokaravintolasta, mutta minä otan kyllä minkä vaan työn vastaan mitä on tarjolla. Tärkeintä olisi, että työstä saisi aivan hyvä palkkaa ja että töissä olisi mukava käydä. Minulle tärkeää on myös, että saan pitää tarpeeksi vapaata viikossa. Minun mielestäni 2 päivää vapaata viikossa on hyvä määrä. Haluaisin myös, että voisin itse vaikuttaa työvuoroihini tai siihen, milloin pidän lomaa. Olen ollut myös aina kiinnostunut yrityksen perustamisesta, mutta siinä on niin paljon selvitettävää ja tekemistä, mutta ei sitä koskaan tiedä.

Kunnon harrastuksia minulla ei ole oikeastaan koskaan ollut, mutta salilla käyminen ainakin voisi olla hyvä harrastus tulevaisuudessa. Olen käynyt vapaa-ajalla monesti heittämässä frisbeegolfia ja siitä minä kyllä pidän, joten voisin kyllä käydä heittämässä sitä tulevaisuudessakin. Frisbeegolf on sen takia hyvä laji, koska sitä voi pelata yksin tai kavereiden kanssa ja se on erittäin helppo sääntöjen osalta. Lisäksi sitä on helppo treenata myös omalla pihalla, jos sinulla on vain kori ja kiekko.

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Unelmani golfammattilaisena

Voittoputti 18 greenillä. Tuuli on laantunut, aurinko on näkyvissä ja oloni on hyvä ja vahva. Teen rutiinit ja katson linjat tarkkaan ja keskittyen. Yleisö hiljenee, kun asetun pallolle. Haen tasapainon ja vilkaisen reikää muutaman kerran. Siellä täällä kuuluu vielä epämääräistä kuiskintaa ja juttelua. Äänet eivät kuitenkaan minua häiritse, sillä olen täysin omassa kuplassani.

Minun unelmani on olla golfammattilainen. Unelmani on tärkeä minulle, koska olen harrastanut golfia jo pienestä eli viisivuotiaasta asti. Aloitin hiljalleen nappulagolfissa ja liikuin koko ajan eteenpäin ryhmissä. Olen unelmoinut tästä siis melkein koko ikäni. Muutama vuosi sitten unelmiini tuli myös olla maailman paras golfissa. Olemme myös kaveriporukan kesken unelmoineet, että joskus me kaikki olisimme yhdessä golfammattilaisia ja pelaisimme golfin pääkiertuetta eli Pga touria.

Unelmani ei vain syntynyt jossakin kohtaa, vaan se on kehittynyt entistä suuremmaksi vuosien varrella. Se on myös vahvistunut muun muassa telkkarista kilpagolfin katsomisella. Idolini on ja on aina ollut mielestäni maailman paras pelaaja Rory Mcilroy. En tietenkään voi poissulkea virallisesti maailman parasta golfpelaajaa Tiger Woodsia. He molemmat ovat siis

toimineet minun idolina elämäni aikana. Myös valmentajat, perheeni ja golfkaverit ovat olleet iso osa unelmani kehittymistä.

Luulen, että elämäni olisi hyvin hauskaa, mahtavaa ja juuri sellaista mitä olin kuvitellutkin. Se voisi olla ajoittain myös rankkaa ja tuntua siltä, että tämä ei olekaan kivaa. Mutta tiedän, että loppujen lopuksi elämäni olisi mahtavaa. Matkustelisin ympäri maailmaa kisoissa golf olisi ainoa asia mihin minun pitäisi keskittyä. Elämäni olisi varmasti myös hyvin urheilullista.

Minun pitää toki myös harjoitella jo nyt aktiivisesti ja monipuolisesti, jotta voin kehittyä ja saavuttaa unelmani. Tärkeää on, että jaksan harjoitella ja siihen minua auttavat varmasti myös perheeni, valmentajat ja kaverit. On tärkeää harjoitella myös talvella ja kotona kun minulla siihen on mahdollisuus. Minun täytyy siis jaksaa harjoitella ahkerasti ja uskoa unelmiini.

Otan syvän hengityksen ja lähden puttiliikkeeseen. Pallo lähtee haluttuun suuntaan ja enää on jännitettävänä, että luinko breikin oikein. Ennen kuin ehdin enempää miettiä, niin pallo kolahtaa reikään ja yleisö hurraa. Olen juuri voittanut The Masters kilpailun. Läheiseni ryntäävät ympärilleni ja juhlimme yhdessä. Sellaista on olla golfammattilainen.

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun tulevaisuuteni ja haaveeni

Odotan tulevaisuudelta paljon uusia kokemuksia, ystäviä, menestystä ja ihan vain sitä mitä tulevaisuus tuo tullessaan. En vielä tiedä haluaisinko työskennellä eläinlääkärinä vai ihan jossain muussa ammatissa. Enkä tiedä vielä sitäkään onko minulla vielä aikuisena haaveena olla huippu kilpaurheilija, joka menestyy arvokisoissa. Mutta onneksi ei tarvitse vielä tässä vaiheessa tehdä lopullista päätöstä ja suunnitelmia mitä tekee isona, mutta onhan sitä kuitenkin lapsenakin jo haaveita ja suunnitelmia mikä olisi esimerkiksi oma unelma-ammatti.

Peruskoulun jälkeen haluaisin mennä lukioon ja lukion jälkeen hakea koulupaikkaa missä voi opiskella ammattiin, joka kiinnostaa minua sillä hetkellä eniten. Nyt jos minulta kysyttäisiin mitä haluan tehdä työkseni, niin haluaisin olla eläinlääkäri, huippu-urheilija, valmentaja tai ulkomailla esimerkiksi matkaopas. Nuo ammatit, kiinnostaa minua tällä hetkellä koska tykkään urheilla paljon, rakastan eläimiä ja varsinkin niiden hoitamista sekä tykkään matkustella eri maissa. Ennen kaikkea haluan ammatin, jota itse tykkään tehdä ja, että siinä olisi hyvä palkka.

Tykkään myös matkustella perheen kanssa paljon Suomessa, sekä Euroopan maissa. Olen päässyt jo tähän mennessä näkemään ja kokemaan paljon kaikkea uutta sekä suomessa että ulkomailla. Jotenka aikuisena haluaisin myös matkustella eri maissa ja ehkä jopa asua hetken aikaa jossain toisessa maassa kuin Suomessa esimerkiksi Kreikassa, Kyproksella tai Italiassa. Rakastan aina päästä käymään uusissa maissa ja näkemään että vaikka ollaan samalla planeetalla jossain voi näyttää ihan erille kuin esimerkiksi Suomessa. Uuden näkeminen on aina yhtä jännää ja mielenkiintoista.

Kuten jo sanoin tykkään urheilla paljon. Tälläkin hetkellä harrastan kilpauintia ja minun haaveena onkin menestyä siinä jopa kansainväliselle tasolle asti, eli tavoitteenani on päästä EM, MM ja Olympialaisiin. Tavoitteet kuulostaa aika hurjilta, mutta niihinkin voi päästä, jos vain jaksaa uskoa itseen ja treenata tavoitteellisesti. Ennen korkeampia tavoitteitani pitää päästä kuitenkin kilpailemaan Suomen sisäisissä korkeatasoisemmissa kilpailuissa kuten IKM ja SM kilpailut.

Eli tiivistettynä haluan olla isona huippu-urheilija, työskennellä ammatissa, josta tykkään, matkustella eri puolilla maailmaa ja ennen kaikkea saavuttaa unelmia ja tehdä asioita mistä tykkään. Pitää myös muistaa, että me eletään hetkessä ja tulevaisuus voi muuttua vuosien aikana eikä kaikkea tarvitse päättää yhdessä hetkessä.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Onko Batmanina oleminen oikeasti helppoa?

Olen aina haaveillut olevani Batman. Myöhemmin olen ajatellut, että olisiko se niin kivaa tai helppoa. Olisi rikas, fiksu ja rohkea, mutta tarvitsisi taistella koko ajan vihollisia vastaan.

Batmanina oleminen olisi helppoa, mutta myös vaikeaa. Miksi vaikeaa? Vaikea osuus olisi taistella kaikkia vihollisia vastaan, mutta elää normaalia elämää samaa aikaan. Vaikeaa olisi myös oman yhtiön johtaminen ja vanhempien menettäminen pimeällä kujalla ryöstössä. Helppo osuus? Helppo osuus olisi se, että olisi todella rikas ja olisi palvelijoita ja muita apureita kaikkialla.

Batman taistelee koko ajan Jokeria, Manbattia, Riddleria ja muita pelottavia rikollisia vastaan. Batman aina voittaa, mutta välillä se kyllä liippaa läheltä, ettei käy huonosti. Batman on myös Justice Leaguessa, johon kuuluu Superman, Batman, Wonder woman, green lantern ja muita todella vahvoja sankareita. He taistelevat yhdessä uhkia vastaan, jotka voisivat tuhota maapallon. Heidän päämaja on avaruudessa. Sieltä he voivat valvoa ja tehdä operaatioita salaa. Heillä on myös satellitteja, jolla voi valvoa maapalloa ja sen tilaa.

Batmanilla olisi myös perheenjäseniä, jotka auttaisivat ja kannustavat häntä. Batmanin tärkein apuri on Alfred, joka aina taistelun jälkeen auttaa ja lääkitsee Batmania. Batmanilla on myös muita tärkeitä apureita, kuten Robin ja Nightwing. He auttavat Batmania suojelemaan Gotham cityä.

Gotham City on kaoottinen paikka, jossa on paljon rikosta ja pahiksia. Pahimmat rikolliset ovat Jokeri ja joukkonsa. He terrorisoi Gotham Cityä pommeilla, vapauttamalla rikollisia ja ryöstämällä pankkeja. Batman taistelee aina vastaan ja hän tekee yhteistyötä poliisipäällikön kanssa. Kun Batman saa rikollisia kiinni hän toimittaa ne suoraan poliiseille. Batman ei ikinä tapa vihollisiaan. Se on hänen sääntönsä.

Batmanista tuli mikä hän on, koska hänen vanhempansa kuoli, kun heitä ryöstettiin pimeällä kujalla. Batman on aina sen jälkeen halunnut taistella rikollisia vastaan.

Olisiko Batmanina oleminen niin kivaa? Minun mielestäni se riippuu mistä kuvakulmasta sitä katsotaan. Jos katsoo hyvästä kuvakulmasta se olisi kivaa, koska olisi rikas, fiksu ja muuta. Jos taas katsoo huonosta kuvakulmasta, pitäisi elää kahta elämää kerrallaan. Täytyisi taistella pahiksia vastaan ja sammalla täytyisi olla Bruce Wayne. Huonoin asia olisi se, että täytyisi menettää vanhemmat mitä en haluaisi todellakaan tehdä. Joten loppujen lopuksi en ehkä haluaisi olla Batman, vaikka se on minun lapsuuteni haave. Joten haluaisitko olla Batman?

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Tulevaisuus

Tulevaisuudessa minun tavoitteenani on tulla pro ammatti cs-pelaajaksi ja sen sisällöntuottajaksi ja tehdä näitä hommia työkseni. Jos haluan isona olla cs-ammattilainen niin minun täytyy jo nuorena jo pelata ja harjoitella, että isona pääsisin johonkin joukkueeseen mihin tulee pyyntöä tai haluan mennä. En ole vielä varma mihin joukkueeseen haluan joko havu Gaming tai sitten Ence tiimiin.

Isona haluaisin asua Tampereella tai Helsingissä, koska siellä on kaikki lähellä ja voi matkustaa lentokoneella johonkin, jos tarvitsee mennä. Minä olen kuitenkin miettinyt, että haluaisi päästä Ouluun tai sitten Kempeleen lukioon, joten täytyy keskittyä enemmän kouluun ja panostaa kouluun enemmän. Kun koulut ovat loppuneet niitten jälkeen muutankin Helsinkiin tai Tampereelle ja voin jatkaa minun peli uraani siellä.

Mutta aion myös minun lukioni aikana pelata, jos pääsen lukioon, aktiivisemmin lukion jälkeen niin että voin tehdä sitä työkseni ja saan siitä rahaa ja elän sillä ja parannun koko ajan, kun pelaan.

Minun isoin haaveeni olisi voittaa Majorit, eli pelin isoin turnaus, jossa kaikki hyvät joukkueet pelaavat vastakkain. Jos majorit voittaa tiimisi saa 500 tuhatta euroa ja tulevaisuudessa se voi olla isompi, joten kyllä cs peli ammattilaiseksi pääsyä, jos pärjää ja on hyvä siinä kyllä sitä voisi tehdä työkseen. Se olisi minun unelmani niin ei tarvitse tehdä oikeita töitä, no on nämäkin oikeita töitä mutta ei mitään yö yli kestäviä ja monen tunnin kestäviä.

Pelien ulkopuolella harrastuksia, jota haluaisin tulevaisuudessa esim. Matkustaminen, salilla käyminen ja lenkeillä käyminen, etten vaan ole kotona koneen ääressä ja pelaa. Minun tulevaisuuteni tarjoaa minulle kämpän ja ruokaa ja uusi kokemuksia, kun pääsen ammattilaispelaajaksi. Isona haluaisin matkustaa isoihin maihin esim. Thaimaahan, New Yorkiin, Amerikkaan ja Kiinaan.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Kultaa vai hopeaa stadionilla?

Tämä reissu oli yksi ihanimmista ja jännittävimmistä, joita olen kokenut. Koin siellä monia tunteita, sekä paljon uusia kokemuksia. Yksi suurimmista haaveistanikin kävi toteen.

Reissu alkoi 6.7.2026 ja lähdimme sinne Kempeleen juna-asemalta. Tunnelma siellä oli jännittynyt ja iloinen. Mukaamme lähti Ospa joukkueesta kolme tyttöä. Monilla oli aluksi monenlaisia epäluuloja heitä kohtaan, mutta kävikin niin että he olivat ihan mukavia. Turnaus juna lähti kohti Helsinkiä. Matka oli pitkä mutta vieressäni oli kivaa matkaseuraa, vieressäni istui paras kaverini. Matkalla juttelimme paljon, pelasimme korttia ja yhteisiä puhelinpelejä. Pian oli jo toisiksi viimeinen pysäkki, jolloin aloimme valmistautumaan junasta ulos menoa. Viimeinen pysäkki, jolla jäimme, oli Pasilan asema. Pysähdys oli vain minuutin, joten siinä oli vähän kiire. Helsingin ilma oli lämmin ja aurinkoinen, sekä ihan Helsinki Cupin tunnelmissa.

Menimme ratikalla hotellille, joka oli minulle ennestään uusi. Olimme pelänneet huonejakoa mutta se meni täydellisesti, pääsin parhaan ystäväni sekä meidän kaverimme kanssa samaan huoneeseen.

Lähdimme samana iltana heti syömään. Menimme syömään aina olympia stadionille ratikalla. Syöminen siellä oli kivaa, koska muutkin joukkueet söivät siellä. Joukkueita oli niin monesta maasta kuten Japanista, Brasiliasta, Meksikosta ja monesta muusta. Ilta meni nopeasti siinä, kun tutustuimme huone naapureihimme. He olivat vuotta vanhempia poikia. Tapasimme heidät ensimmäisen kerran, kun he päättivät pila pimpotella meidän huoneeseemme. Se oli ihan hauskaa, koska ovikelon ääni oli niin pieni, että se ei kuulunut muualle, kun huoneeseemme ja he eivät tehneet sitä myöhään.

Seuraavana päivänä olin kaatosade, ja juuri sinä päivänä pelimme oli luonnon nurmella. Ja kuten arvata saattaa, kenttä oli täysi mutalammikko. Meidän tuurillamme me pelaamme valkoisella paidalla. Onneksi joukkueeseeni kuuluvalla tytöllä oli mukana pyykin pesuainetta. Tahrat jäivät silti, mutta se ei haitannut sillä päivän pelit olivat mennyt aika mahtavasti. Olimme voittanut molemmat.

Yön jälkeen koitti keskiviikko. Päivän pelit olivat tekonurmikentällä, eikä vettä satanut ollenkaan. Voitimme yhden pelin, mutta toinen oli tasapeli. Keskiviikon pelit loppuivat sen verran aikaisin, että kerkesimme mennä Triplaan. Kiertelimme siellä parituntia. Illalla oli jalkapallon MM-kisojen peli, Espanja vastaan Portugali. Katsoimme pelin ja menimme nukkumaan.

Torstai oli yksi jännittävimmistä ja surullisimmista päivistä, joita koimme siellä. Oli ratkaisu otteluiden vuoro. Meidän toinen joukkueemme pelasi ensimmäisen pelin yhtä aikaa meidän kanssamme. Pelit päättyivät voittoon. Sitten oli toisen joukkueemme pelin vuoro, se ratkaisi, että pääsevätkö he finaaliin. Peli oli tiukka ja kannustimme täysillä, mutta valitettavasti he hävisivät rangaistus potkuilla. Tytöt itkivät ja me lohdutimme, mutta sitten koitti meidän pelimme vuoro. Meitä pelotti paljon ja sen huomasikin. Lopulta peli oli erittäin tiukka mutta voitimme sen ja pääsimme finaaliin. Toinen joukkueemme ei aluksi pitänyt uutisesta ja ymmärrän sen, mutta hetken kuluttua he alkoivat jo leppyä ja tsemppaamaan meitä huomiseen.

Oli perjantai lähtö päivä. Aamulla pakkasimme, söimme ja luovutimme huoneet. sen päivän peli oli olympia stadionolla finaalissa, jossa meillä olisi vastassa Hjk jolle toinen joukkueemme oli hävinnyt. Hotellilta lähdettyämme suuntasimme Triplaan shoppailemaan ja ostamaan evästä koti matkalle. Kävimme vielä viimeisen kerran syömässä ja suuntasimme kohti kenttää. Aloimme lämmitellä ja kaikki olivat jännittyneitä. Menimme vielä sisälle ja kävelimme Hjk:n sekä tuomareiden kanssa kentälle, jossa meidät esiteltiin. Peli alkoi, se oli tiukka ja fyysinen. Oli ensimmäinen puoliaika, kun teimme maalin. Vaikka johdimme niin peli ei olut kiva, sillä kaikkia jännitti, että he tasoittaisivat. Ja niinhän he tekivät. Peli oli loppumaisillaan ja tasan 1–1. Minuutit kuluivat ja pilliin vihellettiin. Oli vuorossa rangaistus potkut. Kummallakin joukkueella oli kolme vetäjää.. Vihaan vetää pilkkuja, koska siinä on niin isot paineet. Ensin veti vastustaja, hän teki maalin sitten meidän joukkueen ensimmäinen pelaaja, hän teki maalin kuten myös vastustaja uudestaan. Sitten meidän joukkueen toinen pelaaja, hän veti tolppaan ja vastustaja sen jälkeen yli. Tilanne oli 3–2 ja minusta kiinni onneksi vedin maalin. Koska tilanne oli tasan, niin jouduttiin valita uudet pelaajat. Vastustaja teki maali, meitä jännitti ja oli meidän vuoromme vetää. Ohi, moni rupesi itkemään ja eipä siinä kerennyt muuta tehdä, kun oli jo kättelyt. Vastustaja oli todella ihana ja lohduttava. Saimme siis hopeaa.

Matka lähti kotiin. Matkalla mietimme peliä ja kaikkia kivoja kokemuksia. Junassa myös söimme karkkia, ruokaa ja pelleiltiin. Matkalla kyytiin hyppäsi kaksi humalaista pappaa. Se oli meistä hieman huvittavaa, kun heidät heitettiin heti ulos, koska heillä ei ollut lippuja. Pian oltiin jo Kempeleen juna-asemalla, kello oli yli keskiyön ja isi ja äiti odottivat minua.

Matka oli ikimuistoinen ja muistelen sitä vain ilolla ja nauraen.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun unelmani olla jalkapalloilija

Voiko minusta tulla ammattilainen jalkapallossa vai jääkö se vain lapsuuden unelmaksi? Pystynkö kestämään sitä fyysistä ja psyykkistä rasitusta?

Miksi tämä unelma on minulle tärkeä? Tämä on ollut unelmani melkein koko elämäni ajan ja on edelleen. Jalkapallo on kasvanut osaksi minua ja se on lempi harrastukseni. Olen saanut jalkapallon myötä uusia kavereita. Pappani pelasi jalkapalloa, kun oli nuori. Haluan olla yhtä hyvä kuin hän, hän pelasi OLS nimisessä joukkueessa suomen toisiksi parasta liigaa suomessa. Hän ei kuitenkaan kovin monta peliä pelannut, koska hän oli silloin armeijassa.

Mistä unelmani sai alkunsa? Unelmani alkoi siitä, kun pelasin vielä Tervareissa menin kauden ensimmäisiin treeneihin. Juuri niissä treeneissä tajusin, kuinka hyvä olen luonnostaan. Silloin aloin kehittyä ja kiinnostus jalkapalloon vai kasvoi. Siitä alkoi unelmani olla maailman paras jalkapallonpelaaja.

Mitä minun pitäisi tehdä, jotta unelmani toteutuisi? Minun pitäisi treenata tosi kovaa eikä luovuttaa ikinä. Se tulisi olemaan todella vaikeaa ja raskasta. Minun pitäisi treenata omalla ajallani joka päivä vähintään tunti. Minun pitäisi ennä Hercules try outtiin ja opetella kestämään sitä fyysistä ja psyykkistä rasitusta. Minun pitäisi yrittää aina parhaani.

Millaista elämäni olisi, jos unelmani toteutuisi. Elämäni olisi todella mukavaa ja raskasta samaan aikaan. Riippuen tasosta, jos pelaisin veikkausliigassa elämäni olisi mukavaa ja raskasta. Todennäköisesti joutuisin olemaan oikeissa töissä samaan aikaan kun pelaan jalkapalloa. Ajaisin normaalilla autolla ja asuisin normaalissa talossa. Jos olisin jollain Saksan toisiksi parhaan liigan tasolla eli noin keskitasolla. Elämäni olisi mukavaa ja aika raskasta. Eläisin hienossa omakoti talossa, ajaisin hienolla autolla ja tekisin enemmän rahaa kuin suurin osa ihmisistä. Minun ei tarvitsisi käydä töissä ja taso olisi silti paljon kovempi kuin veikkausliigassa. Jos pelaisin parhaalla tasolla esimerkiksi Laliga tasolla elämääni olisi todella mukavaa mutta myös todella raskasta. Asuisin suuressa talossa, minulla olisi kalliita autoja, oma sali, oma jalkapallokenttä ja paljo faneja. Sillä tasolla kuitenkin olisi todella kovat paineet ja se olisi todella kovaa fyysistä rasitusta. Se kuitenkin olisi unelma elämäni.

Eli unelmani on siis aika selvä. Ei mitään sen ihmeellisempää monella lapsella on tämä sama unelma mutta pitää silti muistaa, että kaikki unelmat eivät aina toteudu.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Matka kohti unelmaa

Minulla on unelma, joka ei ole niin iso mutta silti tärkeä. Minun unelmani on päästä ulkomaille. Voisin nähdä hienoja maisemia, upeita paikkoja ja erilaisia kulttuureita mitä en ole vielä nähnyt. En ole käynyt vielä ulkomailla muuten kuin Haaparannassa mutta en laske

sitä kunnon ulkomailla käynniksi. Ulkomaan matka on minun unelmani, joka toteutuisi toivottavasti pian.

Vaikka haluaisin ulkomaille, minulla on pieni pelko lentämiseen. En ole ollut koskaan aiemmin lentokoneessa, joten en tiedä onko se sittenkään niin pelottavaa. Mutta sitten kun se aika tulee, luulen ettei se ole niin paha vaan olen innostunut matkasta eikä lentäminen enää pelota.

Olen nähnyt paljon videoita missä ollaan oltu ulkomailla erilaisissa paikoissa lomalla tai seikkailemassa. Maisemat ovat olleet nii hienoja, että varmasti jokaiselle on tullut innostus lähteä reissuun. Aktiviteetit mitä videoissa on tehty ovat sellaisia, joita Suomessa ei ole ja se tekee niistä vielä siistimpiä.

Kuulemani mukaan ulkomailla on tosi hienoa olla. Olen kuullut paljon juttuja esimerkiksi sukulaisiltani ja kavereiltani mitä he ovat tehneet reissussa. Yleensä kaikki sanovat, että oli ihanan lämmin tai hienot maisemat. Se on totta, että maisemat ovat hienot ainakin kuvien ja videoiden perusteella. Tarinat ovat myös hauskoja mitä on käynyt kenellekin reissun aikana. Kuvittelen aina itseni siihen tilanteeseen mitä on tapahtunut niin voi saada vielä tarkemman kuvan tapahtuneesta ja tuntuu että oisi ollut tilanteessa mukana.

Ulkomailla käyminen oisi tärkeää, koska haluaisin nähdä maailmaa. Erilaiset paikat kiinnostava varmasti monia mutta erityisesti minua. Haluaisin myös oppia eri kulttuureista, joten reissu ulkomaille olisi myös opettava ja kiinnostava.

Jotta pääsisin ulkomaille, keräisin rahaa matkaan ja matkalla tarvittaviin asioihin. Tekisin paljon erilaisia hommia, jotta ansaitsisin matkan. Säästäisin myös kaikesta turhasta, että rahat säästyisivät reissuun ja reissun ihaniin muistoihin.

Jos unelmani toteutuisi ja pääsisin ulkomaille se olisi paras päivä ikinä! Tekisin varmasti listan missä kaikissa maissa haluaisin käydä ja merkkaisin aina kun olen käynyt uudessa maassa, että missä kävin. Kävisin myös mahdollisimman monessa maassa. Näkisin erilaisia kulttuureita mitä useammassa maassa käyn. Tavoitteeni olisi siis käydä mahdollisimman monessa maassa elämäni aikana.

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Voita tai häviä finaali

Maanantai kello yksi päivällä, kamppeet päälle, lounaan syönti ja lähtö juna-asemalle siitä meidän reissumme alkaa.

Istun Ennin vieressä ja pelaamme uunoa kumpaakin jännittää tulevat pelit. Matka kului nopeasti, vaikka se olikin kuusi tuntia.

Pääsemme hotellille ja kello on jo kymmenen, saamme tietää huoneet ja menemme huoneisiin. Käymme hakemassa iltapalan valmentajilta ja alamme syödä sitten onkin aika mennä nukkumaan.

Ensimmäinen pelipäivä, herätys seitsemältä ja aamupalaa kohti. Rakastin aamupaloja, koska sen valikoima oli iso, täyteläinen ja monipuolinen varsinkin kroissantit olivat hyviä. Aamupalan jälkeen menimme takaisin huoneisiin vaihtamaan pelikamat.

Oli kivaa, kun pääsimme ratikan kyydissä kentälle, vaikka kenttä oli aivan märkä ja siinä oli mutalammikoita.

Ensimmäinen peli ja voitto. Pelipaidat, nappikset ja sukat ihan mudassa, mutta sillä ei väliä ollut, kun voitettiin. Toinen peli ja voitto. Ei voinut hymy enää tuosta kasvaa ja ensimmäinen pelipäiväkin jo takana ja päästy hotellillekin suihkuun ja syömään. Ilta jatkui mukavasti, me katsoimme Espanja vastaan Portugali jalkapallo-ottelua ja söimme nuudeleita, Itse kannustin Espanjaa.

Seuraava päivä alkaakin jo aikaisten ja ei muuta kuin pelikamat päälle ja kentille. Päivän eka peli vastassa, kaikilla keskittyneet kasvot ja tsemppi päällä. Ja ei muutakaan kuin voittoputki jatkuu. Sitten olikin jo päivän toinen ja viimeinen peli ja voittohan sieltä tuli

Oli kivaa, kun sain olla joukkueemme kapteeni ja johtaa joukkuetta. Kapteenina pitää olla tsemppaava ja kannustava.

Illalla olikin paraati, joka alkoi kauppakeskus kampin edestä ja päättyi tuomiokirkolle. Kuitenkin ennen paraatin alkua kävimme vähän shoppailemassa ja itselle löysin korvakorut. Sitten oli paraatin aika ja oli kiva nähdä kuinka sadat joukkueet ympäri maailmaa, kokoontuivat samaan paikkaan. Joukkueita, oli esim. Meksikosta, Filippiineiltä, Brasiliasta, Yhdysvalloista ja Norjasta.

Sitten tulikin jo kolmas päivä ja kentille jo saavuttu. Tällä kertaa ei ratikka riittänyt vaan nyt jouduttiin menemään pitempi matka Espooseen asti ja sen takia kuljimmekin paikallisjunalla.

Tuntui, että vastustaja vain kovenee koko ajan, mutta se ei estänyt meitä vaan voittoputki jatkui ja kaksi voittoa mukana oli hyvä palata hotellille.

Hotellilla olikin kiva ottaa rennosti ja chillata. Olimmekin piilosta koko hotellin alueella ja se vasta olikin etsijöille vaikeaa. Piilosten jälkeen olikin jo aika valmistauta nukkumaan, sillä seuraava päivä oli tärkeä jatkopelien kannalta.

Uni tuntui lyhyeltä kaksi ratkaisevaa peliä finaaliin vai ei? Mutta fiinali kyllä houkutteli, joten kyllähän me voitettiin ja finaaliin päästin.

Illalla tuntui mahan pohjassa, koska finaalissa on aina kovat paineet. Sitten koitti finaalin aika ja oli upeaa päästä pelaamaan Olympia stadionilla. Peli päättyi tasan ja rankut olivat vastassa ne raat rankut. Tällä kertaa vastustaja pelasi rankut paremmin ja voitti kultaa.

Mietin vieläkin mitä tein väärin, koska päädyimme rankuille.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Elämän iloa

“Mikä tekee sinut iloiseksi? Mitkä asiat ovat sinulle mieluisia?” Kaikki ovat varmasti joskus olleet iloisia. Pienien asioiden tärkeys ja iloitseminen elämässä on tärkeää. Ihmiset arvostavat ja pitävät ihmisistä, jotka uskaltavat näyttää iloa hymyilemällä. Aina ei voi olla iloinen, mutta ei voi myös kiukutellakaan. Ajatelkaapa maailmaa, jossa kaikki olisivat vihaisia toisilleen ja ei olisi iloa. Pienten asioiden iloitseminen tuo hyvää energiaa ja vaikuttaa myös muihin ihmisiin ja niiden mielialaan.

Myös liikunnalla ja harrastuksilla on väliä, siksi sitä kannattaa tehdä itselle mieluisella tavalla. Tulee aina parempi olo, kun saa lähteä vapaaehtoisesti tekemää sitä mistä tykkää, eikä pakotettuna lenkille. Mieluinen tekeminen myös vaikuttaa ruutuaikaan, kun lapset harrastaa sitä mistä tykkää. Kun lapset tekevät sitä mikä kiinnostaa, jää vähemmän aikaa ruudulle.

Rakkaiden ihmisten ja perheen tärkeys elämässä on välttämätön, koska he tukevat ja auttavat tarvittaessa ja kannustaa yrittämään uudelleen. Myös koulussa tulleet kaverit ja vanhat tuttavat vaikuttavat siihen mikä sinusta tulee, koska he ovat osa elämääsi. Perhe tuo turvallisen olon ja heille voi aina puhua, oli asia iloinen tai surullinen. Mikään asia ei ole niin paha, että sitä ei voisi kertoa vanhemmille.

Terveys on suuri osa elämääsi ja osalle se on vaikea asia, mutta siitä voi tehdä mieluisen ja jopa hauskan, kun esimerkiksi syö jotakin mistä tykkää. Urheilu itselle sopivalla ja toimivalla tavalla pitää terveenä ja hyväkuntoisena. On myös hyvä tietää ja tuntea omat rajat ja toimia niiden mukaisesti. Harrastukset, joista saa uusia kavereita on hyvä. Parhaiten oppii ja kehittyy hyvässä seurassa, kun ei tarvitse olla yksinäinen. Riittävä uni pitää virkeänä. Lasten ja nuorten unenmäärän suositus on noin 8–10 tuntia yössä. Siksi lasten pitäisi mennä nukkumaan viimeistään kymmeneltä illalla, jotta saa riittävästi unta ja jaksaisi taas päivällä.

Elämässä on asioita, jotka vaikuttavat monipuolisesti siihen mikä sinusta kasvaa. Harrastukset, kaverisuhteet, perheolot, terveys ja omat mielipiteet luovat sinun

identiteettisi. Iloitse pienistäkin asioista ja huolehdi itsestäsi, terveydestäsi ja läheisistäsi. Kaikki haluavat olla iloisia, joten ole sinäkin. Ja ennen kaikkea ole oma itsesi, sinun ei tarvitse esittää. Sinä riität, iloitse siitä.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun tulevaisuuteni

Olen miettinyt jo pitkään mitä odotan tulevaisuudeltani. Haluaisin eniten olla isona syyttäjä. Kiinnostuin syyttäjän ammatista noin 11-vuotiaana, kun katsoin äitini kanssa Yle areenasta sarjaa nimeltään Imma Tataranni. Imma tataranni on päättäväinen nainen, joka oli syyttäjä, hänestä sain kiinnostukseni syyttäjän ammattiin. Tiedän, että syyttäjäksi jos haluaa, pitää opiskella ja tehdä paljon töitä sen eteen. En tiedä vielä missä paikkakunnalla haluaisin tehdä syyttäjän ammattia tai edes mihin haluan hakea opiskelemaan lakia.

Haluan peruskoulun jälkeen hakea lukioon, olen miettinyt mihin lukioon hakisin, ja tällä hetkellä haluaisin hakea joko osykkiin tai kastellin lukioon. Lukiossa aion keskittyä eniten opiskeluun. Lukion jälkeen aion hakea yliopistoon lukemaan lakia. En vielä tiedä mihin haluan hakea yliopistoon. Yliopistossa aion panostaa paljon opiskeluun ja opetella kaiken tarpeellisen tiedon. Haluaisin myös yliopiston lisäksi opiskella enemmän englantia, ja muutenkin kehittää kielitaitoani. Sitten kun olen yliopistossa niin eihän sitä koskaan tiedä, jos muutan mieleni syyttäjän ammatista ja haluan sittenkin opiskella esimerkiksi Tuomariksi tai lakimieheksi.

Toivoisin, että minulla olisi silti opiskelun lisäksi myös aikaa harrastaa, tai edes aktiiviseen liikkumiseen aikaa. Tällä hetkellä toivoisin, että harrastaisin edelleen ratsastusta, sillä se on minulle tärkeää ja saan samalla viettää aikaa eläinten kanssa, ja jossain muodossa tanssillista voimistelua, joko se olisi harraste ryhmä tai kilpa ryhmä. Haluaisin, että minulla olisi ystäviä tai muuten tuttuja ja läheisiä ihmisiä keiden kanssa voisin urheilla ja liikkua aktiivisesti. Ja toivottavasti olen tulevaisuudessa parempi leipomaan kuin mitä olen nyt. Toivottavasti askartelisin tulevaisuudessakin tai tuunaisin jopa omia vaatteita.

Perheen ja ystävien kannalta toivon, että ympärilläni olisi vain ihmisiä, jotka oikeasti välittäisivät minusta. Toivottavasti minulla olisi jokin lemmikki, mieluiten koira, koska silloin olisi ainakin ystävä, jonka kanssa käydä lenkeillä tai muuten vain ulkoilla. Mutta jos koira ei ole mahdollinen vaihtoehto niin sitten haluaisin esimerkiksi hamsterin, ja toivon kyllä, että minulla olisi se oma hevonen, jolla voisin kilpailla. Eniten toivon, että minulla on edelleen

hyvät välit perheeni kanssa, ja että minulla olisi uusia ystäviä. Toivoisin myös, että joku uusista ystävistäni puhuisi äidinkieleksi esimerkiksi englantia.

Muuta asioita, joita toivon tulevaisuudeltani on esimerkiksi se, että minulla olisi mahdollisuus matkustaa yksin tai ystävän/ystävien kanssa paikkoihin, joista olen unelmoinut tällä hetkellä jo pitkään, kuten Yhdysvallat, Italia, Japani ja Etelä-Korea. Toivottavasti olen käynyt tai tulen käymään joidenkin artistien keikoilla. Toivoisin, että uskaltaisin olla oma itseni, enkä välittäisi niin paljoa mitä muut ajattelevat minusta. Toivoisin myös, että nauttisin elämästä enkä stressaisi tai yliajattelisi pieniä asioita. Tekisin asioita, joita en ole uskaltanut aiemmin tehdä, vaikka olisin halunnut. On myös yksi virhe, jota en halua tulevaisuudessani koskaan tehdä, ja se on se, etten kokeilisi uusia asioita, koska todennäköisesti löydän uuden asian tai harrastuksen, josta pidän. Odotan innolla sitä mitä tulevaisuus tuo mukanaan, mitä uusia asioita pääsen kokeilemaan ja oppimaan, ja etenkin keitä uusia ihmisiä pääsen tapaamaan.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun muistoni pöytälätkän EM-kisat

Minun tärkein muistoni oli viimekesän alussa pöytälätkän EM-kisat. Matkaseura oli isä, isän kaveri ja muut pelaajat. EM-kisoissa oli muitakin suomalaisia pelaajia.

Menimme Saksaan lentokoneella kautta. Saksassa menimme pelipaikalle junalla. Olimme yötä hotellissa iskän kanssa. Olimme reissussa 5 yötä. Pelasin EM-kisoissa nappulasarjan, juniorijoukkue sarjan ja avoimen sarjan. Myös isä ja isän kaveri pelasivat kisat. Kisapaikalla tarjottiin joka kisapäivä ruoka pelaajille. Ruoka oli hyvää. Kisat kestivät kolme päivää. Pelasin kisoissa noin 80 peliä. Kisojen lisäksi kävimme kaupungilla. Kaupungilla kävimme jäätelökioskilla. Jäätelö oli todella hyvää ja Se oli paras jäätelö- kioski missä olen koskaan käynyt. Kulkuvälineeksi Saksassa vuokrasimme pyörät. Pyörällä kävimme kaupassa ja menimme hotelilta pelipaikalle.

Kun lähdimme kotimatkalle, menimme junalla Frankfurtiin. Olimme siellä 1 yön, koska lento Riikaan lähtisi vasta aamulla. Aamulla lähdimme lentokoneella Riikaan. Olimme Riikassa päivän, koska lento kotiin lähti vasta illalla. Riikassa kävimme nähtävyyksissä ja näköalapaikalla. Kävimme Riikan kirkossa ja kirkontornin näköalapaikalla. Maisemat kirkontornista olivat hienot. Tornista näki koko Riikan kaupungin. Ennen lentokentälle lähtöä kävimme syömässä pihviravintolassa. Pihvi oli hyvää.

Reissu oli mukava ja se jäi mieleen, koska se oli ensimmäinen reissu muualle kuin Ruotsiin ja Viroon. Näin reissussa paljon uusia paikkoja. Reissu oli kesän paras asia, koska olin odottanut sitä jo kauan. Reissun paras hetki oli, kun pelasin TV-pelillä maailman parasta pelaajaa vastaan. Hävisin pelin kymmenen nolla.

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: MINUN UNELMANI

Minun unelmani on KTM exc125cc. KTM on kevari. Kevaria saan ajaa vasta kun olen 16 vuotta. Kotarista tulisi glitter oranssi valkoinen. Tanko olisi oranssit katteet olisivat valkoiset ja tarrat katteiden päällä. kypärä olisi musta ja oranssit ajolasit kypärässä

Unelmani on saanut alun hötsistä. Hötsi on auto- ja mopotapahtuma. Tämä kotari unelmani on saanut alun hötsistä, jonka takia tämä unelma on minulle tärkeä.

Minulla on ollut haaveissa kotari jo jonkun 3 vuotta. Kysytyin kysymys on varmaan se, että millä rahalla sen hommaan ja vastaus on hyvin yksinkertainen keräämällä. Saan rahaa esim. Rippijuhlista, synttäreiltä ja kotitöistä. Odotan eniten sitä, että saan kevari kortin ja kevarin. Sitten kun saan kotarin niin aidon mennä miitteihin jotka järjestetään Oulussa tai Oulun lähellä, koska kevarilla pääsee nopeaa joka paikkaan. Voisin mennä myös Harjoituksiin sillä kotarilla koska pääsen nopeasti moottori tieltä. Eniten kotarin hankkimisessa ärsyttää se, että bensa on tosi kallista.

Kotarin kanssa ajeleminen tietyllä tapaa myös pelottaa, koska moottoritiellä kotarilla ajetaan tosi lujaa eli joku 100kmh ja jos kaadun lujassa vauhdissa niin voi käydä tosi pahasti. Joten toivon että selviän hengissä ilman kaatumisia ja myös, että kevarini pysyisi ehjänä.

Mopot ovat olleet minun unelma harrastus jo jonkun 3-4 -vuotta ja on edelleen. Ensimmäiseksi halusin Derbi senda 50cc, sitten halusin Monkeyn 50cc tai Suzuki pv 50cc sitten halusin Yamaha dt 50cc sitten halusin Aprilia 50cc ja nyt pisimpään olen halunnut KTM exc 125cc.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Minun ilonaiheeni

Jokaisella ihmisellä on ilonaiheita elämässään. Se voi olla perhe, kaverit, harrastus tai vaikka piirustus. Ilonaiheita on niin paljon, että niitä ei voi kertoa tietokoneella. Joillakin on monta ilonaiheita elämässään, kun taas jollakin voi olla vain yksi. Ja joskus ... ei ole mitään ilonaihetta!! Mutta se ei todennäköisesti jatku koko elämäsi. (Toivottavasti). Jotkut luulevat, että raha kuuluu ilonaiheisiin. Raha tietenkin helpottaa elämässä tosi paljon mutta se ei (minusta) kuulu tärkeimpiin ilonaiheisiin. Esim. perhettä ei voi ostaa ja se silti kuuluu minun yksi isoimmista ilonaiheisiin.

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Asiat, jotka tuottavat minulle iloa

Perheen kanssa oleminen niin kuin pelaaminen, syöminen ja elokuvien katsominen on tosi mukavaa. Kavereiden kanssa oleminen niin kuin leipominen tai myös vitsaileminen on kivaa. Hyvän ruoan syöminen tuo iloa varsinkin, kun syön hyvän seuran kanssa.

Lukeminen on myös yksi asia, joka tuo minulle iloa koska se rentouttaa ja on kivaa kertoa kirjasta kaverille tai perheelle.

Miksi nämä asiat ovat minulle tärkeitä ilonaiheita? Perheen kanssa oleminen on tärkeää koska rakastan vanhempiani ja yhdessä on kivaa tehdä juttuja kuten syöminen.

Kavereiden kanssa oleminen on tärkeää koska nauramme usein ja vietämme hyvää aikaa yhdessä ja kun tulen kotiin minulle on jäänyt hyvä mieli kaverin kanssa olemisesta.

Ruokailu on ihanaa koska silloin maha täyttyy kunnolla ja on kivaa syödä perheen kanssa tai kavereiden kanssa. Lukeminen on minulle tärkeää koska silloin rentoudun ja on kivaa lukea hyvää kirjaa.

Milloin huomaan olevani iloinen? Kun olen hyvässä seurassa. Kun vietän mieluisaa aikaa esim. olen kavereiden kanssa. Olen myös iloinen, kun syön ja myös silloin kun herään aamulla mutta ei ole esim. Mitään läksyjä tekevänä.

Keiden kanssa tykkään viettää aikaa? Sellaisten ihmisten kanssa, jossa voin olla itseni tai jotka eivät juoruile ihmisten selän takana. Kavereiden kanssa ja perheen kanssa. Ja myös kissani kanssa oleminen on kivaa ja hauskaa. Miten ilonaiheeni näkyvät arjessani ja

vaikuttavat minuun Esim. arjessa näkyy varmaan, se kenen kanssa vietän aikaa koulussa tai alan. Mitä luen ja teen näkyy varmaan aika hyvin.

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Unelma

Unelma-rauha

Aurinko paistaa, vesi puissa kimmeltää, tyyni hiljaisuus, kaikki paha haihtunut, näin rauha sarastaa.

Minun muistoni –syysilta

Lehti tipahtaa, maa sateesta kostea, aamu varhainen

Minun muistoni –joulu

Kanelin tuoksu, joulupuuro valmistuu, lumi leijailee, uljas kuusi säkenöi, kaikilla joulumieli.

Ilonaiheeni –luonto

Kuutamon kajo, vain otso matkallansa, metsässä rauha

❤️

Nimimerkki: MK

Otsikko: Kaikki käsissä

Mitä tapahtuu tulevaisuudessa? Mikä tulee muuttumaan vuosien varrella? Miltä minun tulevaisuuteni näyttää? Näitä kysymyksiä tulee pohdittua jatkuvasti.

Pienenä tulevaisuus tuntui selkeältä ja kiinnostavalta, mutta varttuessa nuoreksi siitä on kasvanut jopa pelottava. Omat tavoitteet ja suunnitelmat eivät olekaan niin mutkattomia. Joillekin tulevaisuus on erittäin selkeä ja varma, toisille päinvastainen. Osalle tietämättömyys tai epävarmuus voi olla tuttu tunne.

Tulevaisuuteni on avoin ja täynnä mahdollisuuksia. Nyt 15-vuotiaana nuorena vastuu omasta elämästä on kasvanut entistä enemmän. Pitäisi osata päättää, mitä peruskoulun jälkeen tekisi. Pitkään olen ollut varma, että haen lukioon. Päätökseni tulee pitämään, koska tarvitsen vielä aikaa ammattivalinnan tekoon.

On hankalaa päättää mitään tiettyä ammattia, koska olen kiinnostunut monesta eri asiasta. Onko arkkitehdin työt minulle parempi vaihtoehto? Vai pitäisikö tehdä viestinnän tai media-alan hommia? Innostun uusista jutuista jatkuvasti, joten päätöksen tekeminen on vaikeaa. Rehellisesti sitä ei tarvitse edes vielä tehdä.

Mahdollisesti tulevaisuudessani olisi oma perhe. Asuisin unelmieni kodissa ja saisin elää rauhassa. Olisin hyvissä väleissä terveiden vanhempieni ja lähimmäisteni kanssa. He olisivat tukenani ja turvanani niin kuin tähänkin mennessä ovat olleet.

Tulevaisuudessani haluan kiertää maailmaa ja kokea uutta. Haluan oppia ja ymmärtää maailmaa paremmin. Haluan auttaa ja tukea sitä tarvitsevia. Kaikista tärkeimpänä haluan elää täysillä. Monet ovat varmasti kuulleet sanonnan “you only live once”, mutta todellisuudessa me elämme joka päivä ja kuolemme vain kerran. On okei miettiä mennyttä tai tulevaa, mutta niihin asioihin ei pidä jäädä vellomaan. Elä hetkessä päivä kerrallaan.

❤️

Nimimerkki: ASA

Otsikko: Muistatko vielä?

Muistan lukuisat muutot ja päiväkotien vaihdot. Muistan, kun uusissa päiväkodeissa kavereiden saanti oli vaikeaa. Aina kuitenkin sain kiusaajista ystäviä. Muistan, kun toivoin että uskaltaisin puhua aikuiselle. En ikinä uskaltanut. Muistan eskarin ja eskarissa saadut kaverit. Muistan siellä tehdyt pehmolelut ja käsinuket, ja kuinka hauskaa se oli. Muistan, kun opimme viittomakieltä ja ensimmäiset sanat englanniksi. Tai, kun nukkarissa ei enää tarvinnut nukkua, vain levähtää. Muistan ala-asteen ensimmäisen päivän ja ensimmäisen kerran, kun esiinnyimme koulun lavalla, kuinka paljon se jännitti. Muistan kuinka innostunut olin onnistumisesta. Muistan, kun käsikirjoitin useita ala-asteen juhlia ja esiinnyin niissä. Muistan 6. luokan viimeisen päivän ja kuinka opettajamme olivat keksineet meistä kaikista runot. Muistan 7. luokan ensimmäisen päivän ja kuinka paljon sitä odotin. Ja vielä muistan metsästyskorttiin tehtävän kokeen. Luulin etten pääsisi läpi, vaikka oikeasti minulla meni alle viisi tehtävää väärin.

En voi unohtaa, kun äiti ja isi herätti meidät neljältä aamulla sanoen, että ollaan lähdössä reissuun. En voi unohtaa ulkomailla olleita villikissoja. Tai, kun eskarikaverimme oli yhtä aikaa samassa maassa ja kaupungissa lomalla ja menimme tapaamaan heitä leikkipuistoon. En voi unohtaa reissuissa syötyjä ruokia enkä äidin ja isän järjestämiä aktiviteettejä. En voi unohtaa lämmintä hiekkaa varpaiden välissä tai suolaista merivettä. En voi unohtaa, kun tilasin jäätelöä ensimmäisen kerran englanniksi veljeni kanssa rannalla. Enkä voi unohtaa Norjan korkeita vuoria tai vuoristopurojen kirkasta vettä. Näitä muistoja ei vain voi unohtaa. En voi myöskään unohtaa kipeitä muistoja ja se on osa elämää. En voi unohtaa, kun serkkuni hukkui. Tai, kun vanhempani tappelivat. En voi unohtaa joululomaa, jolloin vaarini menehtyi ja vanhempani erosivat. Enkä voisi ikinä unohtaa, että saimme samana jouluna koiran, joka on nyt paraskaverini. En voi unohtaa, kuinka perheystävämme hukkui kesällä. En voi unohtaa kuinka lähellä olevat aikuiset tukivat minua vaikeidenkin muistojen läpi.

Olen näistä muistoista kasvanut ja oppinut. En pelkää uimista, enkä anna surkeiden tapahtumien hallita osia elämästäni. Olen oppinut kertomaan mitä mieleni päällä on. Olen oppinut sanomaan vastaan ja pyytämään apua. Olen kasvanut olemaan oma itseni, vaikka se ei aina ole helppoa. Se, etten tykkää parsakaalista tai kasvissosekeitosta on osa minua. Niin on myös pukeutumistyylini ja asiat mistä tykkään. Olen ylpeä mielipiteistäni ja mielenkiinnonkohteistani, vaikka se ei tässä iässä ehkä ole helppoa.

Voinkin sanoa, että olen sellainen kuin olen muistojeni takia. Jokaisen elämään mahtuu varmasti hyviä ja huonoja muistoja ja ne muokkaavat meitä ihmisinä. Niistä kannattaa pitää kiinni ja muistaa luoda uusia. Jokaisella on huonoja ja noloja hetkiä, jotka eivät ole

maailmanloppu, vaikka siltä se saattaa tuntua. Se tulee jäämään muistoksi, jolle voi toivottavasti nauraa tulevaisuudessa.

Nimimerkki: EM

Otsikko: Tulevaisuuden toiveet

Kun ajattelen omaa tulevaisuuttani, en vielä tiedä tarkalleen, millaiseksi elämäni tulee muodostumaan. Tulevaisuus tuntuu välillä jännittävältä ja välillä hieman pelottavalta, koska edessä on niin paljon asioita, joita en vielä tunne. Uskon kuitenkin, että tulevaisuudessa tärkeintä ei ole tietää kaikkea valmiiksi, vaan olla valmis kokeilemaan uusia asioita ja oppimaan matkan varrella.

Tulevaisuudessa haluaisin löytää ammatin, josta oikeasti pidän. Minulle olisi tärkeää, että työ olisi kiinnostavaa ja että voisin tuntea tekeväni jotain merkityksellistä. En vielä tiedä varmasti, mikä ammatti olisi juuri minulle sopiva, mutta haluan kokeilla erilaisia asioita enne kuin teen lopullisen päätöksen. Uskon, että omat kiinnostuksen kohteeni ja vahvuuteni auttavat minua löytämään oikean suunnan. Lisäksi toivon, että tulevaisuudessa minulla olisi mahdollisuus asua omassa kodissa. Haluaisin kodin, jossa voin tuntea oloni turvalliseksi ja jossa minun olisi hyvä olla. Olisi mukavaa sisustaa koti oman näköiseksi ja tehdä siitä paikka, johon on aina mukava palata.

Haluan myös opiskella tulevaisuudessa ja kehittää itseäni. Koulussa opitut asiat eivät ole tärkeitä vain arvosanojen takia, vaan ne voivat auttaa myöhemmin elämässä monella tavalla. Haluaisin oppia myös sellaisia asioita, joita ei välttämättä opi koulussa, kuten itsenäisyyttä, vastuullisuutta ja omien asioiden hoitamista. Uskon, että elämässä oppii koko ajan uutta, eikä oppiminen lopu koulun päättyessä.

Tulevaisuudessa haluaisin myös matkustaa ja nähdä maailmaa. Olisi hienoa päästä tutustumaan uusiin maihin, kulttuureihin ja ihmisiin. Matkustaminen voisi opettaa minulle paljon erilaisista elämäntavoista ja samalla auttaa ymmärtämään maailmaa paremmin. Haluaisin myös viettää aikaa läheisteni kanssa ja pitää ympärilläni ihmisiä, jotka tekevät minut onnelliseksi. Ennen kaikkea toivon, että tulevaisuudessani olen onnellinen ja tyytyväinen elämääni. Minulle onnellisuus ei tarkoita täydellistä elämää, sillä varmasti eteen tulee myös vaikeita hetkiä ja epäonnistumisia. Tärkeää on kuitenkin se, että niistä oppii ja jatkaa eteenpäin.

Vaikka en vielä tiedä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan, haluan suhtautua siihen avoimin mielin. Minulla on paljon unelmia ja tavoitteita, joita kohti voin vähitellen mennä. Tulevaisuus ei ole vielä kirjoitettu valmiiksi, vaan saan itse vaikuttaa siihen omilla

valinnoillani. Siksi haluan tehdä parhaani ja uskoa siihen, että edessä voi olla paljon hyviä asioita.

Tiedän, että unelmien saavuttaminen vaatii aikaa, kärsivällisyyttä ja joskus myös kovaa työtä. Kaikki ei välttämättä mene aina suunnitelmien mukaan, mutta epäonnistuminen ei ole aina syy luovuttaa. Jokainen kokemus voi opettaa jotain uutta ja auttaa minua kasvamaan ihmisenä.

Minulle on tärkeää myös se, että uskallan tehdä omia päätöksiäni enkä anna muiden mielipiteiden vaikuttaa liikaa siihen, mitä haluan elämältäni. Haluan löytää oman polkuni ja tehdä valintoja, jotka tuntuvat minusta oikeilta.

Lopulta tulevaisuuteni muodostuu pienistä päätöksistä, joita teen jo tänä päivänä. Vaikka en voi tietää, mitä kaikkea elämä tuo tullessaan, voin silti tehdä parhaani tavoitteideni eteen. Uskon, että olemalla kärsivällinen, luottamalla itseeni ja uskaltamalla tarttua uusiin mahdollisuuksiin, voin rakentaa itselleni hyvän tulevaisuuden.

❤️‍🩹

Nimimerkki: AL

Otsikko: Minun muistoni

Ensimmäisiä muistojani, joita tulee mieleeni ovat päiväkoti-iältä. Muistan, kuinka päiväkodissa menin isääni piiloon, kun oli aika lähteä kotiin. Usein hän löysi minut, mutta välillä ei. Päiväkodissa minulla oli paljon kavereita, joiden kanssa välillä riitelin turhista asioista, kuten lelun jakamisesta. Päiväkodissani kerran kesällä otettiin käyttöön kaksi lasten uima-allasta, joihin sai mennä omalla vuorollaan.

Eskarissa olin samalla alueella, kuin päiväkotini oli. Eskarissa nukuin todella usein päiväunet, kun muut leikkivät. Eskarin alussa olin hieman ujo, mutta sain nopeasti uusia kavereita. Kerran kun olimme syömässä jauhelihakeittoa, puraisin perunaan, jonka seurauksena heiluva etuhampaani jäi perunaan kiinni. Näytin heti ohjaajalleni, kun asia oli mielestäni hulvatonta. Eskarin aikana muutimme Intiöön kerrostaloon. Asuimme samassa talossa noin 5 vuotta, ennen muuttoa.

Ensimmäisenä päivänä 1. luokkaa, isäni saattoi minut koululle. Päivä oli sateinen, joten mukanani oli pinkki sateenvarjo. Kun menimme koulun sisälle jakamaan luokat, huomasin naapurini samassa huoneessa kanssani ja pian saimmekin tietää olevamme samalla luokalla. Se oli molemmista mukavaa, koska olimme jo entuudestaan kavereita, niin ei tarvinnut olla yksin.

3. luokalla hain kuvataide painotteiselle luokalle, johon pääsin varasijalle. Pian kuitenkin pääsin kuvataideluokalle kavereiden kanssa. Alkuun meillä oli paljon ryhmäytymistä, jotta voisimme tutustua toisiimme.

6. luokan puolivälissä aloimme tehdä lopputyötä. Tein maalauksen taikametsästä. Vuoden lopussa kävimme tutustumisessa, jossa saimme tietää mille luokille menemme yläkoulussa. Kuvataideluokkia oli kaksi, ja yksi normaali luokka. Näin meidän kaveriporukka hajaantui. Osa vaihtoi koulua, ja osa meistä meni eri kuvataide luokille.

Yläasteen alussa meillä oli paljon ryhmäytymisiä, jotta oppisimme tuntemaan toisemme. Oma luokanvalvojamme lähti isyyslomalle 7. luokan puolivälissä. Meille tuli sijainen, jonka kanssa oli välillä mukavaa ja välillä ei, koska hän oli tiukka. Hän huomasi, ettei luokkahenkemme ollut mikään paras, joten hän kutsui seurakunnan avuksi. Teimme heidän kanssaan ryhmäytymisiä, missä puhuttiin ja leikittiin.

8. luokan alussa meidän alkuperäinen luokanvalvoja tuli takaisin isyyslomalta. Meillä oli vielä jonkun verran ryhmäytymisiä seurakunnan kanssa, ja sitten se loppui.

Nyt olen 9. luokalla. Tähän asti meno on ollut rentoa, ja kokeista on tullut hyviä arvosanoja. Odotan innolla ysientansseja, jotka ovat lukuvuoden lopussa. Olemme jo hieman harjoitelleet sitä varten. Aloitamme lopputyön tekemisen tämän vuoden lopussa tai ensi vuoden alussa. Myös ensivuoden alussa meillä alkaa yhteishaut. Tiedän jo minne haen, eli ammattikouluun.

Elämässäni on ollut paljon hyviä muistoja ja pahoja, mutta keskityn nyt vain tulevaan, ja muistelen hyviä muistoja.

❤️

Nimimerkki: M

Otsikko: Luonto

Mitä väliä sillä on?

Luonnotonta?

Onko?

Sinä

Luonnollisin asia mitä maailmassani on

Vai oletko itse maailma?

Silmiini

Tallennat kuvasi

Unissasi

Olen omasi

Maailmani

Olet sinä

Päähäni

Tallennat nimesi

Sinut, itsesi

Yksin

En ole kokonainen

Sinä teet minusta kokonaisen

Maailmani

On sinun

Lämpö

Olet sinä

Unissani

Olet siinä

Maailman kauneus

Olet sinä

Silmissäni

Juniin

Tuhansiin

Kanssasi nousen

Käsi kädessä

Maailmani

Olet sinä

Valokuvasi

Seinällä

Katson silmiisi

Maailmani

Olet sinä

❤️

Nimimerkki: ZEE

Otsikko: Naisten Oikeus

Tällä hetkellä Suomessa naisilla ja miehillä on lain mukaan samat oikeudet, mutta tasa-arvoa ei aina anneta tai toteuteta käytännössä.

Esimerkiksi naisiin kohdistuu fyysistä tai psyykkistä väkivaltaa, tai seksuaalista väkivaltaa tai häirintää. Saattaa olla kokoaikainen pelko seuratuksi tai pahoinpidellyksi tulemisesta.

Esimerkiksi raiskaus ja pahoinpitely ovat rikoksia riippumatta siitä, kuka on uhri. Kaikki uhrit eivät välttämättä koe saavansa riittävästi tai tarpeeksi tukea tai ääntä kuuluviin.

Tämä liittyy naisten oikeuksiin, henkilökohtaiseen koskemattomuuteen ja turvallisuuteen. Naisella pitäisi olla oikeus elää ilman väkivallan tai seksuaalisen väkivallan pelkoa ja saada apua, jos hänen oikeuksia rikotaan.

Kaikki ei taida tajuta, mutta tasa-arvo ei ole vain, että laki sanoo naisten ja miesten olevan samanarvoisia. Asian pitäisi näkyä käytännössä. Ihmisten pitäisi ymmärtää, että "ei" on "ei". Pakottaminen, että saa suostumuksen koskettamiseen, on seksuaalista väkivaltaa. Yli 70 000 naista koki seksuaalista häirintää ja väkivaltaa, joka oli fyysistä ja henkistä, vuoden 2025 aikana.

Väite, että "nainen pukeutuu miesten silmille ja kosketukselle" on ihan päin vastoin. Raiskausuhrien pukeutuminen on heidän päätös, ja puolet uhreista, jotka ovat kokeneet raiskauksen, ovat olleet nuoria lapsia, teinejä ja vasta aikuiseksi tulleita naisia, jopa kymmenvuotiaita. Jos siinä syytetään pukemistapaa tai vaatteita, mitä heillä oli, se on väärin. Puolet uhreista on käyneet läpi niin paljon, kunnes elämässä ei ole enää toivoa tai valoa enää, joka johtaa jopa kuolemaan. Miehiä, jotka ovat kokenut raiskauksia, ei ole kuultu tai asiasta ei ole puhuttu tarpeeksi.

Nykyään naisten pitää taistella, että saa kunnioitusta, tasa-arvoa ja äänen puhua. Tämä ei vaan tapahdu Suomessa. Tämä tapahtuu koko maailmassa. Vaikka on mennyt vuosia, että naiset ovat yrittänyt saada äänelleen samaa arvoa, niin sitä ei ole koskaan annettu tarpeeksi. Aina sanotaan, että se naisille on luonnollista kuulua keittiöön ja hoitaa lapsia, tehdä ruokaa aviomiehelle, olla terapeutti aviomiehelle, vaimo, äiti, tytär, kaveri, sisko ja siivooja.

Naisten keho. Tukasta puhutaan liikaa, vaikka se on normaali asia ihmisillä. Miehen näkökulmasta naisen pitäisi olla karvaton, kaunis, pukeutua mekkoon, tehdä tukka hyvin, käyttää meikkiä, olla neitsyt, olla täydellinen, nuori. Vanha ei ole kaunis tai tarpeellinen.

Tällä viesti runolla haluan ihmisten näkevän, heräävän ja huomaavan, että maailma ei ole unelmia ja sateenkaaria.

💔

Nimimerkki: Linsof

Otsikko: Kultaisen ruskan paluu

Astuin ulos tunkkaisesta bussista. Raikas ilma valtasi nenäni, kun sade oli juuri loppunut. Päätin sukeltaa syvälle metsäpolkuun, vaikka kotimatkani pitenisi tovin. Sää oli ihana: puut täyttyivät punaisesta ja oranssista. Joissain oli myös vivahdetta ruskeaa. Ihastelin puista maisemaa, joka vilisi silmissäni ohi kävellessäni. Märät lehdet ropisivat päälleni valuttaen pienet pisarat otsaani pitkin nenälleni ja siitä takaisin maahan. Olin liian keskittynyt ihastelemaan ylväitä puita ympärilläni huomatakseni lätäkön allani. Sukat kastuivat ja tunsin kylmän viiman kasvoillani. Syksyn kauneudesta huolimatta kaikesta löytyy viileät puolet.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Wräpi

Otsikko: Lapamato

Yksisarvisapokalypsi

Tulevaisuuden tiistaina meteori iskee maahan

Minä Lapamato tovereineni väestönsuojaan paahan

Meteorista kuoriutuu yksisarvisten valtakunta

Ilmasto lämmennyt niin paljon, ettei talvella sada lunta

Yksisarvisapokalypsi kaikkien elämät pilaa

Pitää elää väestönsuojassa ja se ei ole kovin kivaa

Yksisarvisapokalypsi sinun elämäsi muuttaa

Maan alla piilossa negatiiviselta fiilaan

Yksisarviset ovat lähtöisin kuusta

Pitävät sotimisesta eikä mistään muusta

Yksisarviset ovat ihan tyhmiä

Turhaa on alistaa lapamato ryhmiä

Yksisarvisapokalypsi kaikkien elämät pilaa

Pitää elää väestönsuojassa ja se ei ole kovin kivaa

Yksisarvisapokalypsi sinun elämäsi muuttaa

Maan alla piilossa negatiiviselta fiilaan

Eräänä tosi kaukaisena torstai päivänä

AI tulee kehään

Yksisarviset tästä ovat ihan äimänä

Yliopistolliset tiede ihmiset värväävät AI:n tappelemaan yksisarvisia vastaan

Yksisarviset pakenee ja lapamadot pääsee kotiin

Älkäämme enää lähtekö uusiin sotiin

Yksisarvisapokalypsi kaikkien elämät pilas

En tavannut tovereita ja se ei ollu kivaa

Moni kuoli ja lapamadot oli ihan suruissaan

Ei tätä enää muiste kuin vaan painajais unissaan

💔

Nimimerkki: Marie

Otsikko: Resepti hyvään nuoreen

Ne kaikki koittavat repiä meidät ulos kuoristamme. Kuka ei itkisi, jos se lämmin turvan tuntu onkin vereslihalla? Kuka silloin pitelee, kun se syli, johon on tottunut, kuuluukin myös jollekin toiselle? Miten on tarkoitus toimia, kun lapsi ei ole enää varma, uskaltaako halata, kun tietää että joku toinen on koskenut tuohon rakastavaan hahmoon?

Väkivaltainen ja seksuaalinen sisältö on liian tavoitettavissa. 10-vuotiaan lapsen ei kuulu nähdä, miten toisen tahto voi viedä hengen, ei varsinkaan sitä, kuinka helposti terä lävistää lihan ja luun. Eikä lapsen kuulu nähdä, miten lastenohjelmasta tuttuun hahmoon kajotaan. Viattoman olevan tietoisuuteen ei saisi äänittää voihkeita, huokauksia ja huudahduksia. Olen nähnyt ja kuullut sen. Olen varta vasten halunnut. Nyt kuva lapsen mielessä on muovinen, nukkemainen ja täydellinen. Miksi minä en ole?

Seuraavaksi ne tunkevat meidät muotteihin. Kun en hengittänyt kireässä ilmapiirissä oikein, pelkäsin. Kun tein väärin, menin eteiseen jäähylle. Joskus saatoin olla aivan kauhuissani. Silloin menin pöydän alle suojaan, itkin äidille, kuinka en halunnut, että ne kädet nostavat minut pois. Ne samat kädet, jotka vuosia sitten soittivat ovikelloa tuoden kukkia ja karkkia. Turva ja luottamus käännettiin kuriksi ja rajoiksi. Kun lapsi teki väärin, vietiin jotain pois tai uhattiin viedä kaikki pois. Mikäli lelut lattialla eivät löytäisi paikkojaan, olisivat ne kaikki mustassa jätesäkissä. Ruokapöydästä ei saanut nousta ennen kuin lautanen oli tyhjä. Jos kotona ei ollut juuri niin kuin oli sovittu, ei ollut tarvetta lähteä seuraavinakaan päivinä minnekään. Jos ei tehnyt mieli antaa katsoa puhelinta läpi, mitä minullekaan siellä olisi? Jos en mennyt nukkumaan, vaatteet revittiin päältä. Joko väsyttää? Tiedän, että minua lyötiin, mutten muista. Jokohan olisin tarpeeksi kypsä?

Heitetäänkö pilalle mennyt leivos sitten roskiin? Kun huudon jälkeen on jäljelle jäänyt peloissaan oleva nuori, onko hän nyt hyvän muotoinen ja makuinen? Lopputulos saattaa olla kitkerä ja räiskähtelevä, mutta eikö menneiden oikeudenmukaisuus ollutkin se ratkaiseva tekijä. Kun kevättalven pelko hiipii ennen joulua selän taakse, hapuilee sormet etsimään jotain fyysistä, joka pitäisi jalat maassa. Ehkä se on se kipu, kun sakset raaputtavat ihoa rikki, tai se kun huulia kirvelee niiden ollessa haavoilla, tai kun hiukset kiertyvät sormien ympärille tukevaa otetta etsiessä.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Eläinten ystävä

Otsikko: Syksyiset ilonaiheeni

Veden heijastus, sateen ropina, lehtien suhina, maagisuus, yllättävyys, muutos, linnun lento, joutsenet, rauha, levollisuus, hiljaisuus, lämmittely, suklaa, kirjat, haasteet, tuulen humina, koiran katse, turkin pehmeys, yhteiset lenkit, tekonurmen tuntu lenkkarien alla, uudet taidot, haukunta hallissa, onnistumisen riemu, hevosen hörinä, tallin lämpö, viileä vesi kämmenillä, heinän tuoksu ladossa, puheensorina ympärillä, yhteys hevoseen, haastaminen, oppiminen, herkkyys, huomiointi, yrittäminen, riittävyys, ymmärrys, kehuminen, pelko, epävarmuus, esteiden ylitys, naurun remakka kotisohvalla, ikuisuus, hyvät kysymykset, elävyys, kuolevaisuus, muistaminen, järkkyminen, horjuminen, nousut, toistaminen, häkeltyminen, ihailu, välittäminen, rakkaus, luottaminen, pyrkiminen, pysyminen, huomaavaisuus, jatkuvuus, pimeys, valo, illat, aamut, bussin etupenkki, musiikki, jaksaminen, pelottomuus, itsevarmuus, toiveikkuus, ystävyys, maukkaus, puhtaiden lakanoiden tuoksu, siisti pöytä, kävelyt, muistot, erilaisuus, värit, taivaan kauneus, mopon käynnistymisen ääni, parhaanystävän ääni, hänen päivästään kuuleminen, merkitsevyys, myöhäiset ajelut, kirjastokäynnit, ajan hauraus, iloitseminen, onnistuminen, elämä.

💔

Nimimerkki: Ruoan ilo

Otsikko: Leipäviipale ja Leipäsiipale

Tulin kotiin nälkäisenä

Menin jääkaapille hätäisenä

Siellä oli paljon limsaa

Ja sehän oli varsin mukavaa

Join sen kaiken brutaalisti

Aivoni jäätyivät kevyesti

Nyt mieleni tekee lihapullia

Mutta ne lienevät loppuneet

Lähden kauppaan kurkkumopolla

Ivan ja Till eivät ole kuolleet

Kurkkumopo on nopea

Ja sääkin on suopea

Saavun kaupalle kello kaksitoista

Siellä on mukavan hiljaista

Ajatukseni täyttyvät ilolla

Muistan, että veljeni on ongella

Ostettuani lihapullat lähden veljeni luo

Hyvän ruoan jakaminen onnen tuo

❤️

Nimimerkki: Tiekyltti

Otsikko: Mistä olen kiitollinen?

Hei, olen oululainen nuori ja haluaisin kertoa asioista, jotka tekevät minut onnelliseksi. Aluksi haluaisin kehua, kuinka kaunis Oulu on. Kauneimpia paikkoja Oulussa mielestäni ovat Ainolanpuisto ja Pyykösjärvi.

Pienempänä kävin vanhempieni kanssa Ainolanpuistossa kesäisisin, joten minulla on myös lapsuudenmuistoja kyseisestä puistosta. Vaikka puisto onkin erittäin kaunis, lempi asia puistossa on sen tuoksu. Kesäisin kasvien raikas tuoksu tekee minut hyvälle tuulelle ja rauhoittaa mieltäni. Pidän puiston kävely reiteistä enemmän kuin itse puistosta, koska se on yleensä hiljaisempi. Ihmisten määrä ei ole mieluisa minulle. Asun melko kaukana keskustasta, joten en jaksaisi mennä puistoon illemmalla.

Pyykösjärvi on mielestä kaunis ja ihanan rauhallinen, koska se ei sijaitse keskustassa. Itse ranta ei ole minun suosikkiasiani, vaan kävelyreitti ympäri järven. Kävelyreitti on täynnä hienoja kaislikoita ja puita riittää silmänkantamaan asti. Tietysti myös itse tuoksu on rauhoittava. Vaikka paikassa sinäänsä ei ole kitkettyjä kukkia tai muita hienouksi pidän, miten luonto on melkein muuttamatonta.

Toinen ilonaiheeni on oma kotini ja huoneeni. En voisi kuvitellakaan elämää, jossa minulla ei olisi kotinani. Olen todella kiitollinen, että pääsen joka päivä tilaan, mikä on vain ja ainoastaan minun. Raskaan päivän jälkeen tarvitsen jonkun verran omaa hiljaista aikaa, että

jaksan loppupäivän. Koti on siihen täydellinen ratkaisu, varsinkin kun vanhempani pääsevät töistä vasta kotiin tuloni jälkeen.

Puhdas hanavesi, taloni kylpyhuone ja ruoka ovat myös tärkeä asia mainita. Tuntuu kauhealta ajatella, että meidän jokapäiväiset tarpeemme ovat joillekin ihmisille etuoikeus tai harvinaisuus. Nämä tarpeet ovat jo niin yleisiä, etten tule ajatelleekseni, miten etuoikeutettuja me olemmekaan.

Sama pätee myös tasa-arvoon. Tasa-arvo on tärkeä asia ja tunnen ylpeyttä asua maassa, jossa tasa-arvo on laissa määrätty. Minua harmittaa kuitenkin, ettei jotkut maamme kansalaiset osaa käyttäytyä kaikkia vastaan tasa-arvoisesti. Rasismi ja syrjintä ovat olleet pitkään jo osa yhteiskuntaamme ja se näkyy sekä julkisilla paikoilla että sosiaalisessa mediassa. Olen silti sitä mieltä, että rasismin ja syrjimisen kannalta on tapahtunut positiivisia muutoksia ja maahanmuuttajien asemaa on korostettu.

Viimeiseksi ilonaiheekseni minun on pakko kertoa minun rakkaista vanhemmistani ja ystävistäni. Olen huomannut, että minulla on haasteita kertoa, kuinka paljon arvostan jonkun läsnäoloa. Ainakin kasvotusten se tuntuu mahdottomalta, joten teen mieluummin joko kortteja tai lahjoja.

Ystävieni kanssa koulu on kevyempää ja oppitunnit hauskempia. Heidän kannustavat sanat saavat minut uskomaan itseeni enemmän kuin itse olisin uskonut. Tavalliset asiat kuten kaupassa käynti, sarjan katsominen, pelaaminen tai kävelyllä käynti tuntuvat jonkun läheisen kanssa kivalta ajanvietolta.

Olen kiitollinen minun vanhemmilleni, jotka ovat olleet tukenani koko elämäni ajan. He ovat auttaneet minua läksyjeni kanssa, tehneet minulle ruokaa, kuunnelleet toiveitani sekä saaneet minut tuntemaan rakastetuksi ja halutuksi.

❤️

Nimimerkki: Hanhi

Otsikko: Hanhenpyynti

Oli elokuun 20 päivä, olin edellisiltana kävellyt suon laitaan ja teheny leirin. Päivä oli lämmin ja hanhia ei näkyny. Jossakin vaiheessa suomenpystykorva Värri rupeshaukkumaan rimpeen, arvasin heti että siellä on sorsa haukussa. Otin haulikon ja lähdin varovasti lähestymään. Kun pääsin 30 metriin, näin 5 sinisorsaa rimmessä, nostin haulikon ja illalla oli sorsapaistia tiedossa.

❤️

Nimimerkki: Siili67

Tulen iloiseksi eläimistä, perheestäni sekä kavereistani. Meidän perheellämme on koira nimeltä Teppo. Vain Tepon katseleminenkin saa minut hyvälle mielelle. Teppo on aina niin lempeä ja ihana. Se tekee välillä koiruuksia ajan kuluksi, ja se saa minut välillä hermostumaan, mutta rakastan sitä silti. Sillä on aina omat leikit ja halutessaan makkaraa se vinkuu jääkaapin edessä.

Perheeni on aina tukenani, ja pystyn olla heidän kanssaan oma itseni. Pystymme kiusaamaan toisiamme leikkimielisesti tietäen, että kaikki se on vain rakkautta. Perheeseeni kuuluu isä, äiti, pikkusisko, isoveli ja Teppo. Pikkusiskoni kanssa me ärsytämme toisiamme usein, mutta ymmärrämme toisiamme paremmin kuin kukaan muu. Isoveljeni on minua 8 vuotta vanhempi ja aina tukenani niin hyvissä kuin huonoissakin hetkissä. Äiti ja isä toivovat aina parastani, ja olen heille maailman kiitollisin. Monilla teini-ikäisillä ei ole hyviä välejä omiin vanhempiinsa, mutta meidän välillämme on rikkumaton yhteys ja rakkaus.

Minulla on monta hyvää kaveria, mutta muutama niistä ovat minulle erityisen läheisiä. Rakastan nauraa heidän kanssaan ja ollessani huolissani jostain, he saavat minut unohtamaan kaikki murheet ja vain nauttimaan siitä hetkestä. Koulussa olisi hurjan tylsää, ellei kavereita olisi. Olen heillekin maailman kiitollisin heidän ollessaan minun kavereitani.

Nämä kolme asiaa, Perhe, kaverit ja eläimet, pitävät minut kasassa huonoinakin hetkinä.

❤️

Nimimerkki: Ennenolikaikkiparemmin011

Minun ilonaiheeni koostuvat pienistä ilonaiheista keskellä arkea.

Varsinkin huonona päivänä musiikinkuuntelu on hyvin tärkeä.

Arjen ja viikonlopun saunailloista tulee aina hyvä mieli,

saunan jälkeen murheiden ja stressin merkitys on hyvin pieni.

Myös nukkuminen kuuluu ilonaiheisiini.

Siinä keho, aivot ja silmät lepää,

ja sitten aamulla keho, aivot ja silmät virkeinä uuteen päivään herää.

Kavereiden kanssa oleminen on myös mukavaa ja kavereiden kanssa ajatus on hyvin sulavaa.

❤️

Nimimerkki: Pullaposki

Ruskeat silmäsi pehmeämmät kuin koiranpennun turkki ja katse kova, joka pysäyttää. Lämmin on käsi, kova on polvi mutta täynnä pehmeyttä koko keho. Sanasi, äänesi kaikki saavat minut jäätymään, samalla puheesi lämmittää. Aika kanssasi vyöryy kuin pesäpallo Mount Everestiltä alas. Ei mikään ole kauniimpaa kuin pienet ja samalla niin muhkeat hymykuoppasi. Kanssasi toivon ajan pysähtyvän. Yhteinen hautapaikka syvä, se olisi erittäin hyvä.

❤️‍🩹

Nimimerkki: pekka

Minun unelmani on pelata lentopalloa. Minun unelmani olisi asua ulkomailla tai Lapissa.

❤️‍🩹

Nimimerkki: The gym bros

Otsikko: Minun unelmani

Unelmani olisi asua Italiassa joskus aikuisena, koska siellä on lämmintä ja kiva kulttuuri. Siellä on myös hyvää ruokaa ja hienot maisemat. Olen käynyt Italiassa monta kertaa, joten sen takia olen kiinnostunut asumaan siellä joskus. Haluaisin asua siellä vesistön ja vuoriston lähettyvillä, koska pidän semmoisista maisemista. En kuitenkaan haluaisi asua siellä yksin, vaan haluaisin asua kumppanin tai jonkun kaverin kanssa, jonka kanssa viettää aikaa siellä. Haluaisin myös semmoisen rennon kodin ja että siinä lähellä on myös kauppa ja tekemistä. Yksi asia mitä haluisin erityisesti tehdä olisi kiivetä Alppien huipulle ja vaeltaa siellä vuoristossa.

❤️‍🩹

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Ilo

Ilo on tunne, joka tulee hyvistä asioista. Jollekin ilo on hyvä ruoka tai hyvä treeni tai se että voittaa jossain pelissä.

Minä tulen iloiseksi hyvästä treenistä ja siitä, että saan viettää aikaa kavereiden kanssa. Kaikki eivät aina iloitse mutta iloitseminen on tärkeää kaikkien kiireiden aikana. Surun aikana pitää myös iloita, että siitä pääsee yli. Huonoina aikoina pitää huomioida pienet ilon aiheet, vaikka se että joku pitää ovea auki tai hymyilee sinulle voi olla sellainen.

Lapsena ilon aiheet voivat olla pienempiä se, että saa lempilelunsa takaisin, että näkee söpön eläimen tai se että pääsee hyppimään lätäkköön.

Ilo on minulle tärkeä asia. Se tuo hyvää oloa ja hyviä muistoja, se auttaa elämässä eteenpäin.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Jyrki67

Unelmani on olla äidinkielen opettaja, joka rohkaisee ja kuuntelee, opettaa sanojen voimaa, tarinoita ja ajatuksia.

Haluan auttaa jokaista löytämään oman äänensä ja uskonsa itseensä. Ehkä se auttaa oppilasta huomaamaan asioita, joita ei ennen tiennyt itsestään.

Äidinkieli on enemmän kuin sanoja, se on tapa ymmärtää maailmaa ja minä haluan olla mukana sytyttämässä siihen voimaa.

❤️

Nimimerkki: Minä

Ystävät ja perhe iloa elämään tuovat

Turvallisen tunteen ympärille luovat

Harrastukset hauskuutta suovat

Siisti huone vapautta suo

Perjantai viikonlopun tuo

Auringonlaskut rauhaa luo

❤️

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Sateenkaari yksisarvisdelfiini

Moi! Tämä tarina, jonka kirjoitan, tulee kertomaan minun unelmistani ja toivottavasti sinullakin on niitä. Olen vielä nuori mutta minulla on kaksi unelmaa. Olen todella kiinnostunut muodista, rakastan ompelua ja pikku asioiden tekemistä. Minä kotona päivät pitkät ompelen vaatteita ja koristeita. Haluan isompana mennä ammattikouluun ompelualalle ja haluan perustaa oman liikkeen. Myisin isossa valkoisessa putiikissa uskomattoman kauniita mekkoja juhliin ja häihin ja miehille juhlapukuja, paljon kaikenlaisia kauniita teoksia kauluspaidoista smoggeihin asti. Unelmani vaatii paljon työtä, tarkkuutta, luovuutta. Mutta en aio luovuttaa, vaikka aloitan nollasta, niin jaksan uskoa ja jaksan käydä koulut läpi, niin yritän parhaani, että saisin unelmani kiinni. Näen sen joka päivä lähestyvän, unelmoin näkeväni isot lasiovet, kimaltelevat seinät ja loputtomat määrät kauniita pukuja henkareissa.

Mutta jos en saa tätä unelmaa saavutettua niin on minulla toinenkin. Olen myös unelmoinut olevani kirjailija. Olen aina rakastanut satujen ja tarinoiden kirjoittamista. Koska se on mahtavaa, kun saan antaa mielikuvitukseni pauhata. Tarinoiden kirjoittaminen rauhoittaa, se on niin kuin pääsisin omaan maahan, jossa on vain mielikuvitus rajana. Minun tarinani ovat oikeasti hyviä niin ajattelen että jos minusta tulee kirjailija, niin satuni voisivat antaa muille ihmisille saman ihanan rauhantunteen, jonka tunnen aina kun kirjoitan. Tässä on minun unelmani ja rakastan niitä. Toivottavasti teillä kaikilla, on ihania unelmia ja muistakaa se: vaikka kukaan ei sinuun uskoisi, usko sinä itseesi ja tuota unelmat toteen. Älä luovuta!

💔

Nimimerkki: MEIKÄLÄINEN

Minun ilon aiheeni on se, että saan elää, saan käydä koulua ilmaiseksi, minulla on kavereita, saan harrastaa, saan olla turvallisessa yhteisössä ja saan olla minä. Kaikilla ihmisillä on tärkeää, että saa olla iloinen ja että kaikilla on mukava olla.

💔

Nimimerkki: Minttukissa

Unelman haluan kirjoittaa, niin vaikea on se sanoittaa.

Mietin miten sen voisi sanoa, tulevaisuudessa on niin paljon toivoa.

Haluan lapsen, pienenpienen pienokaisen. Saan nähdä kun hän kasvaa, ja kokea miten pikkuinen näkee maailmaa.

Haluan myös kumppanin, jolle voi jakaa surut ja voitot, niin että tunteet olisivat aidot. Miten hän näkee pienet maailman kauneudet kuin pienikin perhonen olisi maailman viimeinen kukka.

Unelma, johon voisi aina turvautua, ja pyörittää sitä mielessä. Mihin aina voisi palata huonoissaki hetkissä.

Haluan kissan, ei, haluan kaksi kissaa. Kissa joka lohduttaisi, eikä voisi hylätä, vaikka mitä kävisi.

Haluan vapaan maailman, lapselleni, kissoilleni, kumppanilleni ja itselleni. Haluan että voin nauttia elämästä niin että kukaan ei tuomitsisi, minua tai lastani. Kiitos.

Nimimerkki: Hauska sipuli

Otsikko: Minun Unelmani

Minun unelmani on olla ammattitasolla pelaava jalkapalloilija.

Haluaisin nousta AC Oulun pelaajaksi ja sieltä Espanian liigaan,

mutta en tiedä miten. Kyllä minä löydän keinon.

Nimimerkki: Haaveilija

Otsikko: Kun tulen isoksi

Kun tulen isoksi,
syön joka päivä karkkia.
Asun suuressa linnassa,
ratsastan omalla hevosella.
Prinsessamekon röyhelöt
tuulessa hulmuten.

Kun tulen isoksi,
tutkin maailmaa.
Ihmeellistä,
kaunista.
En sitä,
mistä olen lukenut,
kuullut.
Se ei ole kaikki,
tiedän sen.
On ihmisiä,
maisemia,
naurua,
onnea.
Murheesta huolimatta.

Kun tulen isoksi,
haluan oman elämäni.

Kirjoitan sen itse.

Suunnittelen,

pyyhin,

muokkaan.

Käsikirjoitusta en huoli.

Kun tulen isoksi,

ilo ja rakkaus

täyttävät kotini.

Pienet sormet

puristavat omiani.

Kirkkaat silmät,

erehdyttävästi omieni näköiset,

katsovat tarkkaan.

Haluavat lähelle.

Mitä muuta voin tarjota?

Mitä muuta tarvitsevat?

En muuta tarvitse

kun tulen isoksi.

Saisinko sen?

💔

Nimetön kirjoittaja

Otsikko: Muistelmia

Milar Aista Rippikuvat Ainolan puistossa otettiin ja turisteille valokuvaus malliksi muututtiin. Poseerattiin ja vitsailtiin heidän kanssa, hauska kokemus, vaikka suomalaisena tuntui oudolta omalla tavallansa. Turistien kanssa työskentelystä kiinnostuin, porojen ja lumen keskellä heille sivutyönä nyt puhun ja heitä innostuin.

Nallikarissa paistaa aurinko taas ja linnut laulavat lauluaan. Ulkona on muuten kylmä, mutta lämmin haalari lapsella on päällään. Jään pinta nitkuu ja narisee, kun luistimien terät jäätä vasten suhisee. Isä ja tytär ulkona liikkuu ja lumi kaukaa taivaalta tippuu. Samalla jalkapalloa pelaavat, luistimet alta melkein luistavat. Luistelurata jäälle on taas tullut, pyöräilyreitti merellä, jossa ajavat vain hullut. Hiihtäminen kylmällä säällä koulussa ei kannata, onneksi lukiossa suksia ei tarvi bussiin raahata. Hiihto muilta tunnilla saattoi sujua, me taas mentiin metsän taakse odottamaan ja juomaan lämmintä kahvia.

Nauru ilmassa raikuu vain, kun hymyn nuoret poskille sai. Läheiset ja ystävät tärkeitä ovat sekä Oulun kaupungin piilotetut helmet paljastuvat. Nallikarin torni, Ainolan puisto, nuotiolla istuminen ja vaahtokarkkien paisto.

Muistot säilyy, vaikka aika liikkuu. Ei huolen häivää, jos kavereiden kanssa ympäriinsä riehuu.

💔

Nimimerkki: Unelmat

Otsikko: Unelmat

Minusta on tärkeää, että jokaisella on unelmia,

Joitain sellaisia unelmia, joita jaksaa tavoitella päivästä toiseen,

Joitain sellaisia unelmia, jotka saavat sinut jaksamaan yhä uudelleen.

Joitain sellaisia unelmia, jotka saavat hymyn huulillesi,

Joitain sellaisia unelmia, jotka pystyt jo ajatuksissasi näkemään elämääsi.

Sellaisia vahvoja, voimakkaita tai kenties lempeitä unelmia on ihana unelmoida,

Kun voi ajatella, että tulevaisuudessa ne kuuluisivat jo elämääsi.

Niinkin voi ajatella, että jotain haluaa todella vahvasti vain siksi,

että tulevaisuuden minällä se on jo olemassa.

Mutta vastassa on sellainen ajatus, joka sanoo,

että ei ole mahdollista saavuttaa sitä,

Tai miksi juuri minun unelmani kävisi toteen,

Mutta unelmia voi ajatella myös eri tavalla, lohdullisella tavalla.

Ei tarvitse koko ajan ajatella, että saavuttaisit unelmasi vielä.

Voi ajatella, että kulkee elämän antamaa polkua

Ajattelee unelmia

Ja unelmoi siitä, että ajatukset olisivatkin jonain päivänä totta.

Ja kun se päivä joskus koittaa

Kun haluaa alkaa ajattelemaan unelmia ihan konkreettisesti,

että ne toteutuisivatkin

Unelmasi voivat olla jo lähempänä totta, kuin mitä olisi ikinä voinut kuvitellakaan.

💖

Nimimerkki: Haaveilija

Otsikko: Minun unelmani

Toivon, että maailmassa jokainen voisi elää omana itsenään,

Että kukaan ei joutuisi itseään iltaisin uneen itkemään.

Jokainen kokisi olonsa turvalliseksi,

itsensä joukkoon kuuluvaksi.

Kuitenkin ilman, että täytyisi itseään pienentää,

Luonnettaan laimentaa,

Olemaan jotain, mitä ei oikeasti ole.

Toivon, että ihmiset ymmärtävät tekojensa seuraukset,

Myöntävät virheensä, oppivat niistä.

Sillä jokainen, jota on satutettu tietää ne pistokset, jotka jäävät mieleen loppuelämäksi.

Anteeksi pyytäminen ja anteeksi antaminen ovat taitoja,

Joita jokaisen toivoisin oppivan elämänsä aikana.

Unelmani kaikkien lasten ja nuorten puolesta on saada elää turvassa.

Kokea yhteisiä ilon ja onnen hetkiä,

Ei yksinäisyyttä, ei pelkoa, ei ahdistusta.

Pienikin hyvä teko tuolle yksinäiselle nuorelle lapselle,

On suuri askel eteenpäin.

Eteenpäin kohti parempaa tulevaisuutta juuri sen pienen ihmisen elämässä.

💔

Nimimerkki: Ruusunnuppu

Otsikko: Vain suloinen ruusunnuppu

Luulet, että osaat tulkita minua.
Ymmärrät, mitä jokainen liikkeeni tarkoittaa.
Olen avoin kirja, jonka sivuja,
tarinaa,
kuka tahansa voi ymmärtää.

Luulethan,
olet vain suloinen ruusunuppu,
suloinen mutta ei mitään muuta.

Kehossani tykyttää valheiden valkea kehrä.
Suonissani kihisee salaisuuksia kuin mehiläisiä pesässä.
Aivoissani on kuin toivon, ideoiden ja tarmon leipomo.
Et tiedä, et näe, et arvaa mitä sisälläni on.

Luulethan,
olet vain suloinen ruusunnuppu,
suloinen mutta ei mitään muuta.

Mutta,
suonissa sykkii sellainen voima,
jolla voisi tuhota valtakuntia,
muuttaa maailmaa,
luoda elämää ja iloa.

Vai, vain suloinen ruusunnuppu,
suloinen mutta ei mitään muuta.
Katso mitä teit minulle.

Katso,
kuinka kun sitä voimaa ei päästetty purkautumaan,
annettu tilaa, aikaa,
se repi minut palasiksi,
rusensi luuni,
hiipii mieleni reunamille mustana rintamana.

Luulithan,

vain suloinen ruusunnuppu,
ei mitään muuta.

Pelasta minut,
anna minulle aikaa,
en jaksa enää tätä,
en pysty tähän marssin tahtiin
tarvitsen tilaa terälehdilleni,
etten rusennu,
ne valtaa mieleni,
sulkee minut pimeyteensä,
täyttää sisukseni tummuudellaan.

Vain kaunis ruusunnuppu,
ei mitään muuta

Kaunis muuttuu rumaksi,
rohkeus itkuksi,
toivo mustuudeksi,
ja into möykyksi mahanpohjassa.

Vieläkö luulet,
olet vain suloinen ruusunnuppu,
mutta ei mitään muuta.

Auta minua,
lopeta tämä,
vedä minut turvaan,
haluan pois,
haluan kuolla.

Niin,
vain suloinen ruusunnuppu,
mutta ei mitään muuta.

Eksynyt,
se minä olen,
mutta sitä et voi koskaan nähdä,
koska,
luulethan,

olet vain suloinen ruusunnuppu,
mutta et mitään muuta.

Ehkä vielä joskus,
auringon kultaiset säteet herättävät minutkin,
vetävät minut pois täältä mieleni mustuudesta,
kaukaisimmasta sopukasta.

Ehkä vihdoinkin puhkean kukkaan,
tunnen sateen kasvoillani,
en kyynelien virtaa,
auringon lämmön nenälläni,
en pelon kylmää.

Jaksatko odottaa? Oletko kärsivällinen?

💔

Nimimerkki: Koira58

Otsikko: Isot ja pienet ilot

Ajattelen, että elämässäni on tällä hetkellä paljon iloa tuottavia asioita. Minut näkee todennäköisemmin hymyilemässä ja nauramassa, kuin itkemässä ja mököttämässä. Omistan paljon kavereita, joiden kanssa aina on kivaa. Koulusta sain heti uusia ystäviä ja nyt tuntuu jo siltä, että olisimme tunteneet paljon kauemmin. Kaverit ovat tärkeä voimavarani ja heidän kanssaan jaan ilot ja surut, kun sellaisia on.

Poikakaverini tuo myös elämääni niin paljon iloa ja valoa. Hän lähtee aina mukaan kaikkiin tyhmiinkin ideoihin. Tunnen suurta iloa ja onnellisuutta, kun tiedän, että hän on aina vierelläni, vaikka kukaan muu ei olisi. Ja kaikki meidän yhteiset tyhmät ideat ovat niitä parhaita muistoja, joita muistellaan vanhana.

Perheeni on minun suurin ilonaiheeni. Aina kotona joku kysyy, "Miten koulussa meni?" tai oliko hyvät harjoitukset. Koirakin odottaa aina ovella iloinen ilme kasvoilla, kun saavun kotiin. Kukaan muu ei ole ollut vierelläni syntymästäni asti. Pelkästään se tuottaa iloa, että minulla on perhe. Sekään ei ole itsestäänselvyys kaikille. Olen kiitollinen siitä.

Harrastan joukkuevoimistelua, enkä tiedä, kuka olisin ilman tätä lajia. Treeneissä on aina hauskaa ja joukkueeni on minulle kuin toinen perhe. Treenisalilla vietän lähes yhtä paljon aikaa kuin koulussa. Kaikki onnistumiset treeneissä ja kisoissa antavat niin paljon ilon tunteita. Mikään ei voita sitä tunnetta, kun on mennyt kisoissa hyvin ja saadaan huippupisteet. Vaikka aina ei menisikään hyvin, olen silti iloinen, koska koen kaikki surun tunteet juuri tämän joukkueen ja valmentajien kanssa.

Rakastan syömistä, varsinkin herkkuja. Irtokarkkipussi täynnä lempikarkkejani ei koskaan saa minua huonolle tuulelle. Hyvien ja hienojen ruokien tekeminen on myös kivaa ja tulen siitä iloiselle tuulelle. Jos mieliala on huono ja saa ruokaa, yleensä se parane heti. Ruoka vain saa niin hyvän mielen minulle.

💔

Nimimerkki: Opiskelijaunelma

Otsikko: Vapaus vai vastuu?

Unelmoin hetkistä, pienistä ja suurista hetkistä. Hetkistä, jolloin voisin olla vapaa. Ihan vain olla vapaa kaikesta siitä, mitä tapahtuu tai ei tapahdu. Unelmoin rauhasta itselleni ja muille. Unelmoin kaikesta, unelmoin liikaa, unelmoin mahdottomia. Unelmani ovat ristiriitaisia. Unelmoin autosta, luksustalosta, perheestä, elosta, häistä, miehestä ja lapsista. Unelmoin täysin vastakohtaisista asioista, kuten sinkkuudesta, vapaudesta tai pienestä mökistä.

Mutta unelmilla on hintansa: Jos haluan sinkkuuden, en voi saada miestä. Jos en saa miestä, en voi saada lapsia. Jos en halua lapsia, en saa eloa. Jos en saa eloa, en saa rauhaa. Jos saan miehen, en saa vapautta.

Unelmoin kahdesta täysin erilaisesta elämästä. Ajatukset ovat sekaisia ja moneen taipuvia, mutta tiedän sen, että kaikkea ei voi saada. Se on karu fakta ja totuus, jota ei voi ohittaa. Elämä on tätä. Lukiolaisen elämä. On unelmia, joihin ei tarvitsisi tietää vastausta vielä, mutta kuitenkin haluaisi vastauksen heti.

💔

Nimimerkki: Nuijapää

Otsikko: Variksen toive

Pyörätiellä on varis, joka syö pois heitetyn leipäpussin sisältöä. Pyöräilen sen ohi, ja se nostaa päänsä. Käännän itsekin päätäni nähdäkseni sen uudestaan, mutta en pysähdy. Varis katsoo minua, sanoo "vaak" ja jatkaa leipäpussin nokkimista. Todella ilahtuneelta kuulostava "vaak". Variksen ääni huokui kiitollisuutta ja onnellisuutta. Se viesti selvästi sanat "tällaista olen jo pidemmän aikaa toivonut".

Variksen toive oli helppo toteuttaa. Meidän ihmisten kohdalla se ei ole yleensä niin yksinkertaista. Ylitän suojatien taluttamatta, ajan alikulkusillan kautta risteykseen ja käännyn vasemmalle. Kotini on noin kolmen tai neljän kilometrin päässä lukiosta, jota käyn. Olen ensimmäisen vuoden opiskelija. Aion valmistua ylioppilaaksi, opiskella myöhemmin tietotekniikkaa ja päätyä pelialalle. Se on yksi toiveistani. Kuten variksilla, meillä ihmisillä on jatkuvasti toiveita, joita yritämme toteuttaa. Ne voivat kuitenkin olla suuria, monimutkaisia ja yksilön koko tulevaisuuden määritteleviä. Joku saattaa toivoa saavansa joltain sukulaiseltaan kolmekymppiä seuraavilla synttäreillään. Joku saattaa toivoa Nobelin fysiikan palkintoa. Joku saattaa toivoa jonkinlaista helpotusta verotukseen ja työttömyystilanteeseen. Varikselle riittää ruoka.

Ajan kotipihaan ja parkkeeraan pyöräni talon seinustalle. Kävelen etuovelle, avaan sen ja astun sisään. Laitan ulkovaatteita paikoilleen, kuullen, kuinka perheen pienemmät lapset leikkivät toisella puolen taloa. Isä on töissä ja äiti luullakseni laittamassa pyykkiä. Kävelen kohti huonettani reppu toisella olalla. Olohuoneessamme on nojatuolin vieressä ruskea pystypiano. Pianonsoitto on vain harrastukseni, mutta tekemisellä on muutakin taustaa. Toivon voivani oppia joskus säveltämään omia pianokappaleita. Se mahdollistaisi myöhemmin laajamittaisemman elektronisen musiikin tekemisen, kunhan saan käyttööni siihen tarvittavaa laitteistoa. Pianonsoiton ja musiikin teorian opiskelu on yksi suuremman toiveen välietapeista.

Kun varis löytää leipäpussin, sen ei tarvitse miettiä, mitä se haluaa seuraavaksi tai onko pussin löytäminen osa jotain suurempaa kokonaisuutta. Varis ei myöskään mieti, mitä kaikkea muuta leipäpussin löytyminen voisi sille mahdollistaa. Se vain syö leivän ja on tyytyväinen. Minulle ruoka on itsestäänselvyys, joten siihen ei tarvitse liittää toiveita. Laitan reppuni sängylle ja kävelen takaisin olohuoneen läpi keittiöön. Otan leipätarvikkeita jääkaapista ja alan tehdä itselleni välipalaa. Mietin edelleen varisten ja ihmisten toiveiden eroavaisuuksia.

Varis sai leipänsä ja minä omani, mutta varis jatkaa elämäänsä nykyisyydessä toisin kuin minä. Voin ajatella syödessäni tulevaisuuttani, musiikkia, tietotekniikkaa ja pelialaa. Variksella ei tällaisia toiveita ole, koska se ei niitä tarvitse. Leipäpussilla se sai senhetkisen

toiveensa täytettyä, eikä sen tarvinnut ajatella, mitä seuraavaksi pitäisi saavuttaa. Ehkä juuri siksi sen "vaak" kuulosti niin ilahtuneelta.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Robulix

Otsikko: Tulevaisuus

16 vuotta on hyvin ristiriitainen ikä. Se on ikä, jolloin kehotetaan nauttimaan vielä nuoruudesta ja ottamaan kaikki irti, mutta toisaalta 16-vuotiaana vastuu on suuri ja eikä siinä mitään, mutta miten se kasaantuu välittömästi peruskoulun jälkeen ja uusien opintojen alkaessa? 16-vuotiaana valmistaudutaan jo työelämään ja niin sanotusti itsenäistymiseen.

Minun unelmani tulevaisuuteen liittyen on, että tulevat vuodet kohtelevat hellästi ja saan omaan tahtiin oppia elämään itsenäisesti. Haluan pärjätä elämässä, mutta se edellyttää sitä, että on motivaatiota panostaa, ja siitä on ollut puutetta viimeiset pari vuotta.

Minun unelmani tulevaisuuteen liittyen on, että ympärilläni on ihmisiä, jotka välittävät minusta aidosti eivätkä vain sen takia, että minulta oltaisiin vailla jotain.

Minun unelmani on, että minä ja läheiseni pysymme terveinä. Lähtökohtaisesti toivon tulevaisuutta, jota en heitä hukkaan.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Mr. Obrigado Obrigado

Otsikko: Ikkuna tulevaisuuteen

Lukion jälkeen lähden todennäköisesti yliopistoon opiskelemaan arkkitehtuuria. Rakennusten suunnittelu on mielestäni kiinnostavaa, joten se voisi sopia minulle. Opiskelujen jälkeen haluan perustaa oman yrityksen, joka keskittyy arkkitehtuuriin.

Kun olen aikuinen, haluan asua edelleen Oulussa. En ole ajatellut muuttavani muualle, koska Oulussa on ollut mielestäni hyvä asua. Oulussa on mahdollisuus tehdä lähes kaikkea. Haluan myös, että pysyn yhteydessä nykyisiin kavereihini vielä aikuisenakin.

Tulevaisuudessa minulla on iso huvila metsän keskellä. Asun siellä vaimoni, lasteni ja koirani kanssa. Huvila on moderni ja siellä on paljon tilaa. Talossa on myös iso autotalli, johon mahtuu neljä autoani: Ferrari F40, Porsche 918 Spyder, Rolls-Royce Ghost ja Koenigsegg Agera.

Yritykseni suunnittelee isoja rakennuksia ympäri Suomea. Työni tulee varmasti olemaan haastavaa ja välillä asiat voivat mennä alamäkeen. Uskon kuitenkin, että vaikeuksista pääsee eteenpäin tekemällä töitä ja yrittämällä uudestaan.

Haluan myös saavuttaa elämässäni jotain merkittävää. Se voisi liittyä esimerkiksi työhöni ja johonkin suureen rakennukseen, jonka olen suunnitellut. Olisi hienoa, jos ihmiset muistaisivat jonkin rakennuksen, jonka olisin suunnitellut.

Minulla on tulevaisuudessa myös paljon osakkeita, joista saan mukavasti rahaa. Raha ei kuitenkaan ole minulle kaikista tärkeintä. Haluan, että minulla on mahtava perhe, hyviä kavereita ja työ, josta pidän.

Toivon, että tulevaisuuteni tulee olemaan tällainen. Tiedän kuitenkin, että kaikki ei välttämättä mene suunnitelmien mukaan. Haluan silti yrittää saavuttaa nämä tavoitteet ja tehdä tulevaisuudestani ainutlaatuisen.

❤️

Nimimerkki: V. V.

Otsikko: Minun kesäloma-aamuni

Istun huoneen lattialla kuulokkeet päässäni. Yksi tämän hetken lempibiiseistäni soi taustalla samalla, kun luen uutta kirjaani, jonka aloitin eilen. Luen vielä monta tuntia, vaikka minun olisi pitänyt olla nukkumassa jo kauan sitten. Uppoudun niin tarinan vietäväksi, etten huomaa ajankulua moneen tuntiin. Huoneeni ikkunasta loistavat vain katulamput ja näen kirjan sanat vain kynttilän loisteen avulla. Uusi kirjani kertoo tytöstä, joka muuttaa maalle selvittämään päänsä, mutta päätyy lopulta rakastumaan naapuritilalla asuvaan mieheen.

Ennen pitkää minua alkaa väsyttää niin paljon, että laitan kirjan väliin kirjanmerkkini ja sen takaisin hyllyyn. Kömmin sänkyyn peiton alle ja mietin lukemaani kirjaa. En edes huomaa nukahtavani, mutta herään keskipäivän aikaan auringonpaisteeseen ja kissan naukumiseen ovellani. Päästän pikkuisen sisään ja se hyppää sängylleni kehräämään. Silitän sitä ja se leipoo tassuillaan peittoani. Kissa kuulostaa ihan auton moottorilta ja näyttää pehmolelulta.

Lopulta nousen ylös ja otan kissan syliini. Kävelen keittiöön ja otan aamupalaksi jäätelöautosta ostetun jäätelön ja kylmää kaakaota sillä välin, kun kissa pyörii jaloissani. Mietin illalla lukemaani kirjaa ja odotan, milloin pääsen taas lukemaan sitä.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Sukka67

Otsikko: Kesäyö

Helsingin viileä kesätuuli puskee hiuksiani, kun kävelemme siskoni kanssa puistossa. Lehtipuiden suhina kantautuu korviini, ja ilma tuntuu samaan aikaan raikkaalta ja hieman viileältä.

Pääkaupungin iltavilinä on ympärillämme. Autoja ja ratikoita vilisee kaduilla, ja ihmisiä Espanjan ja Argentiinan pelipaidoissa on kaikkialla. Kaduilla kuuluu puheensorinaa, naurua ja innokkaita huudahduksia. Jatkamme seikkailuamme katujen lomassa, etsien ratikkapysäkkiä kaiken vilinän keskeltä.

Ylitämme teitä ja kuljemme katuja pitkin, kunnes viimein saavumme pysäkille. Ratikka kolisee kiskoilla hitaasti meitä kohti. Sen kirkkaat valot heijastuvat kadun märästä pinnasta, vaikka sateesta ei ole tietoakaan. Astumme sisään muiden matkustajien joukkoon ja löydämme vapaan paikan ikkunan vierestä.

Istuessani katselen ulos ikkunasta. Helsinki näyttää illan hämärässä aivan erilaiselta kuin päivällä. Vanhat rakennukset, kirkkaat liikennevalot ja ihmisten kiireiset askeleet sulautuvat yhdeksi suureksi kaupungin ääneksi.

❤️

Nimimerkki: Boomkah

Otsikko: Mielimaailma

Elämä on täynnä kaikenlaisia tunteita, ja se ei olisi elämää ilman vaihtelevaa surua ja iloa. Ilo on yksi paras tunne, koska suru tekee siitä voimakkaamman. Niin hilpeän tunteen kuin ilon ja onnellisuuden tuovat niin pienet kuin isotkin asiat. Kaverit ovat aina tukena ja suurimmat ilon ja naurun hetket tulevat heidän kanssaan.

Tapahtumat, joissa tutustuu uusiin ihmisiin, niin kuin protu, tuovat yhteistä iloa ja muitakin tunteita. Mikään muu ei tule tuottamaan niin helposti iloa minulle, kuin ne pienet hetket, kun näkee eläimen, varsinkin kissan. Myös koti tuo rauhaa ja perhe läheisyyttä. En myöskään selviäisi, jos en joskus pääsisi miettimään kiinnostuksen kohteitani, jotka tuovat minulle paljon hauskuutta ja tunteiden tulvaa.

Ne hetket, kun saa olla oman mielensä kanssa yksinään vaikka musiikkia kuunnellen, ovat niitä hetkiä, kun saa vain olla. Näitä voi olla myös ystävien kanssa ja ne ovat ikimuistoisia. Lisäksi ruoka tekee minut ja kaverini onnellisiksi.

Rakastan myös kaikenlaista unimaailmaa ja sitä, ettei tarvitse olla tässä ja nyt vaan jossain aivan muualla ja sen tunteen tuovat unet parhaiten. Saman voivat tehdä jotkin elokuvat ja sarjat tai jopa kirjat. Ihmisiä ei aina ymmärrä, mutta itsensä voi aina yrittää löytää.

❤️

Nimimerkki: Havun pihka

Otsikko: Kaltainen

Olet moninainen, monenlainen

Ehkä vähän hullu nainen

Monille siis kummajainen

Mutta silti minun lainen

Kanssani niin vaitonainen

Sitten äänekkäämpi äänekkäin

Saadaan äänet kuuluviin

Näytetään ne kauniit puolet

Kukan kuihtuneenkin varret letitetään nippuun

Katsotaan kun valo kutittelee kantapäitä

On jo melkein iltapäivä

Olet kuva minun muttet aivan peilikirkas

Enemmänkin talvijään heijastus, kuurankirkas

Minä olen outonainen

Aivan varma kummajainen

Levän pinta mustan lammen

Sinä kaunis, keijukainen

Taivaanranta, kaste lammen

Silti kanssain samanlainen

Yhdessä sun nauruun puhkeen

Puuksi kasvaa, kukkaan puhkee

💔

Nimimerkki: Väsynyt opiskelija

Otsikko: Vanhan kouluni ohi

Olen matkalla koulusta kotiin. Kävelen vanhan yläkouluni ohi siellä vietin ikimuistoiset 3 vuotta. Muistan vieläkin ensimmäisen päiväni yläkoulussa. Suljin silmäni ja näin edessäni saman näkymän kuin 3 vuotta sitten.

Kävelen portista sisään. Piha on täynnä uusia seiskaluokkalaisia, etsin katseellani Nelmaa löydän hänet oven läheltä. Kävelen Nelman luokse.

”Jännittääkö?” kysyn.

”Arvaa vaan, kuin paljo”.

Opettajat tulevat portaille, koko piha hiljenee ja kaikki kääntyvät katsomaan opettajia. 7A-luokan opettaja alkaa luetella oppilaitaan. Oppilaat menevät yksi kerrallaan opettajan eteen jonoon. Katsomme Nelman kanssa toisiamme jännittyneinä.

”Korhonen Nelma”.

Muistan, miten jännitin: pääsenhän Nelman kanssa samalle luokalle?

”Virtanen Tilta!” opettaja huutaa.

Jee! Olemme Nelman kanssa samalla luokalla. Kävelin jonon perälle. Lähdimme siitä sitten opettajan johdolla omaan luokkaan. Se oli jännittävä päivä. Olimme silloin hyvin pieniä.

Huomaan seisahtuneeni yläkouluni viereen muistelemaan. Jatkan matkaa, kohta tulee mutka, jonka jälkeen tulee alakouluni. Käännyn mutkasta ja katson alakoulun pihalla leikkiviä lapsia, samalla pihalla leikin itsekin kuusi vuotta.

Pysähdyn katsomaan lapsia, pikkuveljeni Tobias vilkuttaa minulle kiikusta, vilkutan takaisin. Samat kiikut, joissa tutustuin Nelmaan.

Kellot soivat. Välitunti alkoi laitoin lippiksen päähän ja puin lenkkarit jalkaani. Kävelin ulos. Pysähdyin hetkeksi oven eteen ja katselin ympärilleni. Yksi kiikku oli vapaana. Juoksin kiikuille. Istuin kiikkuun ja aloin ottamaan vauhtia. Katsoin viereeni. Siinä kiikkui yksi luokkani tyttö. En muistanut tytön nimeä. Hymyilin hänelle, ja hän hymyili ujosti takaisin.

Aloimme ottamaan kilpaa vauhtia. Nelma voitti kilpailun. Kellot soivat, ja juoksimme käsikkäin sisään. Siitä asti olemme olleet Nelman kanssa parhaat kaverit.

Kuulen taas samojen kellojen soivan. Ala-astelaisilla loppui välitunti. Katson kun kaikki juoksevat sisälle, hymyilen ja jatkan matkaa.

❤️

Nimimerkki: Amppari

Otsikko: Tulevaisuus

En koskaan ole tiennyt vastausta siihen, että mitä haluaisin tehdä ”isona”. Nyt kun se aika alkaa lähenemään voin hyvällä omallatunnolla sanoa sen, etten tiedä vieläkään. Minulla on todella paljon enemmän tai vähemmän realistisia unelmia, mutta en tiedä mitä unelmista lähtisin seuraamaan. Onneksi minun ei tarvitsekaan vielä tietää.

Olen huomannut sen, että nuoret stressaavat ihan liikaa tulevaisuutta ja aikuisuutta, vaikka olisi tärkeä muistaa se, että mikään päätös tulevasta ammatista tai mistään muustakaan ei ole sitova vaan omaan tulevaisuuteen voi aina vaikuttaa. Vaikka nyt opiskelisitkin, vaikka puutarhuriksi, se ei poissulje sitä, etteikö sinusta voisi myöhemmin tulla esimerkiksi ajoneuvoasentaja.

Oman jutun löytäminen vie paljon aikaa ja energiaa, mutta se on asia jonka suhteen kannattaa olla kärsivällinen. Moni luovuttaa liian aikaisin ja sen seurauksena jää alalle, joka ei tunnu omalta ja täten myös kohtaa työelämässä hankaluuksia, kuten motivaation puute tai työuupumus. Kannattaa siis kokeilla uusia asioita aina kun siihen saa mahdollisuuden; koskaan ei tiedä milloin se onkin juuri se asia, mistä nautit ja mitä haluat tulevaisuudessa tehdä.

On myös tärkeää muistaa, että ihmiset muuttuvat ajan mukana ja ehkä asia, joka tuntui omalta pari vuotta sitten, ei ole sitä enää. Huomaa kuitenkin se, että tämäkin toimii molempiin suuntiin.

Muistakaa siis tehdä asioita mistä nautitte ja luottaa siihen, että asiat kyllä järjestyvät tulevaisuudessa tavalla tai toisella.

❤️

Nimimerkki: Jefiat

Otsikko: Hyvät teot

Eräänä aamuna auringon noustessa Maija heräsi, kun kissa hyppäsi hänen päällensä. Maijalla alkoi koulu aikaisin aamulla, joten hänen piti alkaa valmistautumaan päivään. Kun vihdoin Maija pääsi lähtemään kouluun hän huomasi matkalla apua tarvitsevan vanhuksen. Hän päätti rientää apuun, sillä vanhus oli kaatunut portaissa ja hänen kävelykeppinsä oli lentänyt kauas, eikä hän päässyt ylös. Maija auttoi vanhuksen jaloilleen ja tilanteen jälkeen vanhus kiitti häntä kovasti.

Maija jatkoi matkaansa ja hyppäsi linja-autoon. Linja-autossa Maija ihaili erään tytön asua ja päätti levittää hyvää mieltä kehumalla hänen asuansa. Kun Maijan pysäkki saapui, hän hyppäsi ulos linja-autosta ja käveli koululleensa. Ensimmäisen oppitunnin jälkeen välitunnilla Maija näki yksinäisen pojan keinumassa. Maija mietti haluaisiko poika seuraa, joten hän päätti mennä kysymään. Poika oli iloinen siitä, että joku oli niin huomaavainen ja vastasi myöntävästi.

Koulupäivän jälkeen kotimatkalla Maija oli ylpeä itsestään, sillä hän oli tehnyt tänään monta hyvää tekoa päivän aikana. Maija ajatteli, että hän aikoo jatkaa hyvien tekojen tekemistä myös tulevaisuudessa, koska siitä tulee muille ja itselle niin hyvä mieli.

❤️

Nimimerkki: E.H

Otsikko: Unelma

Unelmani ei ole vain yksi asia, kuten tavata Niko Saarinen tai perustaa perhe. Unelmani on saada elää elämä, jota voin muistella vanhana lämmöllä. Saada ainutlaatuisia kokemuksia ja muistoja. Unelmani on, ettei tarvitse katua jotain, jota en ole uskaltanut tai viitsinyt tehdä muiden mielipiteistä johtuen.En halua pelätä epäonnistumista vaan oppia niistä. Haluan oppia rakastamaan ja ymmärtämään itseäni.

Unelmanani on elää itseäni varten täysillä katumatta mitään, mutta ottamatta asioita liian vakavasti. Unelmanani on löytää ympärilleni ihmisiä, joiden kanssa nauraa ja itkeä. Joiden kanssa jakaa ainutlaatuiset muistot, mutta myös arkiset hetket. Ja jotka arvostavat ja rakastavat, juuri sellaisena kuin olen.

❤️

Nimimerkki: EL

Otsikko: Minun Tulevaisuuteni

Tulevaisuudessa aion muuttaa ulkomaille. En tiedä vielä, minne, mutta Lontoo on lempi kaupunkini. Haluaisin myös käydä vaihdossa ulkomailla, tällä hetkellä haluaisin vaihtoon Thaimaiseen, Espanjaan tai Japaniin. Näihin maihin, koska olen kiinnostunut niiden kulttuureista ja niissä on paikkoja, joissa haluaisin käydä. Eniten näistä haluaisin Japaniin, koska siellä on kauppa nimeltä Yaoi dungeon. Siellä myydään bl-tuotteita ja -kirjoja. Espanjaan, koska opiskelen sen kieltä vapaa-ajalla ja haluaisin kokeilla, miten olen edistynyt. Thaimaiseen, koska olen käynyt siellä, kun olin 8-vuotias ja haluan kokea Thaimaan uuden vuoden uudestaan. Ihailen kaikkien niiden kulttuureita ja haluan oppia enemmän.

Lähitulevaisuudessa haluaisin myös löytää itselleni kumppanin, jonka kanssa voisin matkustaa ympäri maailmaa. Haluaisin saada ainakin 2 lasta jo nuorena eli noin 20-vuotiaana.

Aion valmistua lastenohjaajan työhön ja saada töitä varhaiskasvatuksesta. Minua hieman kiinnostaa lastensuojelussa työskentely. Todennäköisesti menen varhaiskasvatukseen, mutta aion käydä au pairin työssä ulkomailla ensin.

Yhteenvetona aion matkustaa paljon tulevaisuudessa ja nauttia siitä.

💔

Nimimerkki: Kaz

Otsikko: Kaunis maailma

Minun ilonaiheeni, se on tää maa, luonto. Kaikki tämä kauneus mitä maailma voi olla ja mitä se on. Ihmiset mit' täällä on, ja kaikki eläimet jotka metsät ja sydämet asuttaa. Nämä maan ja taivaan kulkijat, jotka tätä palloa pyörittää, jotka elämän mahdollistaa ja syyn ja merkityksen sille antaa. Kaikki tämä kauneus mitä täällä on, kauneus jota kaikki eivät näe tai tunnusta. Kaikki tämä kauneus minulle iloa tuo, kantaa aina päivään seuraavaan. Tämä maailma on täynnä kauneutta, jos vain osaa katsoa. Tämä maailma on kaunis, vaan eivät kaikki sitä nää. Jotkut näkevät vain omaa etua, voittoa. Jotkut näkevät rahallista etua luonnon ja maailman tuhoamisessa. Eikö jo olisi aika isojenkin firmojen ajatella muutakin kuin omaa napaa ja rahaa? Sillä jos me jatkamme tämän saman polun taivallusta tämä kaunis maailma, se kauneudensa menettää. Missä on ilo maailmassa ilman elämän kauneutta? En usko että olisi ketään joka haluaisi oikeasti elää keskellä tehtaita ja

tekoälykeskuksia. Tämän teksti ei ole valitus. Tämä on pyyntö, pyyntö että alettaisiin ajatella luontoa, maailma. Sitä maailmaa mikä teiltä jää teidän lapsille ja heidän lapsilleen.

❤️‍🩹

Nimimerkki: Tikkari

Otsikko: Unelmat ovat maagisia

Unelmointi on ihanaa, mutta ehkä vähän pelottavaakin. Ja niitä on niin montaa erilaista, kaikilla on omat ja ainutlaatuiset. Itse unelmoin monestakin asioista kuten: omasta koirasta, omasta perheestä, valmistumisesta nuoriso- ja yhteisöohjaajaksi ja sitä kautta sitten hyviin töihin. Niistä on mukava puhua muiden kanssa, ihana kuulla mitä toinen unelmoi. Silloin saa käytännössä tietää mitä toinen haluaisi saavuttaa elämässä.

Voivat unelmat myös olla sellaisiakin mitä ei välttämättä voi edes saavuttaa, mutta se ei silti haittaa tai estä unelmoimasta. Mutta se ettei jotain tiettyä mitä haluasi kovasti voisi saavuttaa voi todellakin pelottaa ja myös harmittaa. Sitäkin lähelle voi silti tavoitella ja kurotella niin pitkälle kuin mahdollista. Kunhan yrittää, se on tärkeintä. Elämässä on hyvä olla jotakin mitä kohti pyrkiä ja mitä tavoitella. Voisi olla aika tylsää, jos ei olisi mitään mitä kohti yrittää päästä, johonkin tiettyyn pisteeseen. Unelmat ovat siitä hyviä, että riittää jos on vain jokin tietty pieni piste mihin haluaa pyrkiä sekin riittää. Ei aina tarvitse olla mikään suuri asia, josta unelmoida. On hyvä muistaa unelmoida isoista, että sekä pienistä asioista. Eihän sitä tiedä mitä elämä tuo tullessaan, joten pyri vain unelmia kohti.

❤️‍🩹

Nimimerkki: EES

Otsikko: Naistenoikeudet

On vuosi 2001 Afganistanissa nainen nimeltä Malalai, Malalailla ei ole yhtään oikeuksia. Malalai on pakosta riippuvainen miehestään. Malalai ei käy julkisesti töissä, ei saa poistua kotoa ilman miestään eikä näyttää mitään paljasta ihoa kehostaan. Niin Malalailla kuin kaikilla muillakin naisilla Afganistanissa on päällään Burka eli sininen asu joka peittää kaiken naisen kehosta.

Malalai päättää mennä ulos talostaan ilman miestä. Malalai astuu ovesta ulos, kerkeää kävellä ehkä kuusi askelta ennenkuin, joku mies kadulla huomaa naisen kävelevän yksin. Mies huudahtaa kovaan ääneen:

-Missä miehesi on!?

Malalai pelästyy ja tiedostaa, että teki väärin ja koittaa juosta karkuun. Mies puhaltaa pilliä, jolloin poliisit huomaa Malalain teon ja lähtee jahtaamaan häntä. Iso väki miehiä ja poliiseja juoksevat Malalain perässä. Miehet saivat Malalain kiinni. Malalaita pahoinpidellään ja raahataan häkkiin hänen mielipidettään kuuntelematta.

Afganistaniin pian sallitaan lakivelvollisuus miehelle, että hän saa pahoinpidellä omaa vaimoa ja lapsia. Kunhan heihin ei jää näkyviä ruhjeita, mustelmia tai luita ei mene rikki. Lain edessä naiset ja miehet eivät ole tasa-arvoisia.

Lisäksi vuonna 2025 väkijoukko murhasi naisen, kenestä väitettiin, että hän on polttanut koraanin ja myöhemmin selvisi ettei hän ole polttanut koraania.

Eräs nainen on myös Afganistanissa sanonut että olisi parempi kuolla kuin elää näin.

Eräs nainen joutui mennä naimisiin miehen kanssa joka raiskasi hänet.

Afganistanissa jopa eläimellä on paremmat oikeudet kuin naisella.

Miksi maailman toisella puolella on nainen juuri kuin me muutkin mutta ihan eri oikeuksilla?

❤️

Nimimerkki: Tiuhti & Viuhti

Otsikko: MEIDÄN TARINAMME

Eräänä kauniina päivänä, kun kesäloma oli loppunut, ja koulut alkoivat, pieni tummatukkainen tyttö aloitti esikoulunsa. Ujona hän asteli äitinsä kädestä pitäen esikoulun porteista sisälle, jossa häntä odotti suuri tulevaisuus. Äiti saattoi tytön eteiseen hoitajan luokse, antoi suukon, ja lähti itse töihin. Hoitaja vei tytön saliin ja pyysi tyttöä istumaan. Peloissaan tyttö katsoi ympärilleen. Tuttu iloinen vaaleatukkainen tyttö hymyili hänelle, ja pyysi häntä istumaan viereen. Helpotus ja lämpö iski tummatukkaisen sydämeen. Ei enää pelottanutkaan niin paljon.

Samalla, kun tytöt tutustuvat toisiinsa, esikoulu alkaa, ja hoitaja aloittaa kertomaan ryhmälle tulevasta päivästä. Jännittyneen hiljaisuuden keskellä tytöt ovat aivan täpinöissään alkaneesta eskarista. Hoitaja alkaa jakamaan tulevia eskareita kahteen ryhmään. Tyttöjen kuullessaan nimensä samassa ryhmässä, saa heidät helpottuneiksi ja iloisiksi. He alkoivat hihittämään niin, että opettajan täytyi hiljentää heidät. Tästä alkoi tyttöjen yhteinen matka.

Nopeasti tytöistä tuli parhaita ystäviä. He leikkivät yhdessä, sipisivät salaisuuksia toisilleen kesken tunnin ja touhusivat kaikenlaista heidän kaltaistaan hölmöä ja tyhmää. Matkan varrella heidän mukanaan on kulkenut paljon muitakin, jotka ovat vieneet näitä kahta tyttöä eri porukoihin, mutta lopulta he ovat kasvaneet erilleen tytöistä ja nämä kaksi ovat silti pysyneet yhdessä siitä huolimatta.

Ajan kuluessa tummatukkainen tyttö muutti pois, ja tyttöjen tiet erkanivat. Tytöt jatkoivat yläkoulua eri kouluissa, eri kaupungeissa. Muutto oli tytöille rankka, ja se vaikutti ystävyyteen, sillä he luulivat etteivät he pääsisi enää koskaan takaisin istumaan vierekkäin siihen eskarin saliin hihittämään ja juoruilemaan.

Kului kolme vuotta, kunnes tuli ilonpäivä ja tummatukkainen tyttö muuttikin takaisin. Nyt he ovat samassa ammattikoulussa, samalla alalla ja samalla luokalla, ja vieläkin yhtä parhaita ystäviä, tai jopa parempia, kuin silloin.

❤️‍🩹

Nimimerkki: kultakatriina

Otsikko: Minun ilonaiheeni

terraariossa nököttää

kahden gerbiilin hännänpää

tunneleita löytyy purun alta monia

onhan ne nyt aika somia

paljon on vilskettä ja touhua

katsellessa mielenikin saattaa toipua

huoletonta menoa vintiöillä on

en ole minäkään enää onneton

Nimimerkki: Päälikkö

Otsikko: Vielä tässä

Tulevaisuus. Mitä se tarkoittaa? Entä unelmat, mitä ne ovat? Entä jos niitä ei ole?

Muistan, kuinka lapsena unelmoin suuresti ja tulevaisuus oli avoin ja täynnä mahdollisuuksia. Jossain vaiheessa kaikki se kuitenkin katosi. En enää nähnyt tulevaisuutta itselleni enkä pystynyt unelmoimaan.

Olin 11-vuotias, kun jokin muuttui. Masennus tuli osaksi elämääni. Olin vielä lapsi, mutta aloin ajatella asioita, joita lapsen ei pitäisi joutua ajattelemaan. Paha olo alkoi näkyä myös teoissani, enkä silloin tiennyt, kuinka pitkäksi aikaa nämä asiat tulisivat kulkemaan mukanani.

Muistan seitsemännellä luokalla opinto-ohjaajan tunnin, jossa kysyttiin: ”Missä näet itsesi viiden vuoden päästä?”

Kysymys oli minulle vaikea, koska en pystynyt näkemään itseäni missään edes vuoden päästä.

Muistan vieläkin, mitä vastasin.

”Mullan alla.”

Uskoin todella niin.

Nyt olen 18-vuotias. Se tuntuu välillä uskomattomalta. Se tyttö, joka silloin istui luokassa, ei nähnyt tätä päivää. Hän ei nähnyt itseään aikuisena, opiskelemassa tai omassa kodissa. Hän ei nähnyt niitä ihmisiä, paikkoja tai hetkiä, joita elämä vielä toisi vastaan.

Mutta tässä mä olen.

Kaikki ei ole ollut helppoa näiden vuosien aikana. Vaikeudet eivät jääneet vain yhteen ikään tai kouluvuoteen. Niitä on tullut myöhemminkin, eri muodoissa. On ollut päiviä, jolloin olen joutunut taistelemaan itseni kanssa ja miettimään, miten jaksan eteenpäin.

Mutta olen silti tässä.

Ja sillä on merkitystä.

Mulla on merkitystä ja niin on sullakin.

Jossain vaiheessa aloin taas nähdä tulevaisuutta vähän kerrallaan. En yhtäkkiä tiennyt, mitä haluan loppuelämältäni, mutta aloin huomata pieniä asioita, joita odotin. Aloin nauttia tavallisista hetkistä ja ehkä vähän taas unelmoida.

En isosti.

Mutta pienilläkin unelmilla on merkitystä.

Nykyään tulevaisuus ei tarkoita minulle sitä, että minun pitäisi tietää, missä olen viiden tai kymmenen vuoden päästä. Se voi tarkoittaa huomista, ensi viikkoa tai jotain pientä asiaa, jota odotan. En vieläkään tiedä tarkalleen, millainen elämästäni tulee, ja välillä tulevaisuudesta unelmoiminen on edelleen vaikeaa.

Ehkä minun ei tarvitsekaan tietää.

Jos voisin mennä takaisin sen 11-vuotiaan tytön luo, haluaisin kertoa hänelle, ettei hänen tarvitse tietää vielä mitään. Kertoisin, että elämässä tulee olemaan vaikeita päiviä, mutta myös sellaisia, joita hän ei vielä osaa kuvitella. Hän tulee vielä nauramaan, rakastamaan, kasvamaan ja tekemään asioita, joista hän ei silloin osannut unelmoida.

Ennen kaikkea hän tulee olemaan vielä täällä.

Ehkä haluan sanoa saman myös sille, joka lukee tätä ja tunnistaa itsensä. Jos tulevaisuus tuntuu tyhjältä tai mahdottomalta, sinun ei tarvitse tietää vielä, millainen siitä tulee. Sinun ei tarvitse ratkaista koko elämääsi tänään.

Joskus riittää, että selviät tästä päivästä.

Sitten tulee huominen.

Minä en silloin uskonut näkeväni tätä päivää.

Mutta tässä mä olen.

Ja ehkä juuri se on minun suurin unelmani: että saan nähdä, mitä kaikkea elämässäni on vielä edessä.

❤️

Nimimerkki: Mimmilehmä

Otsikko: Me voimme

Emme voi hallita maailmaamme emme aaltoilevaa merta, mutta voimme ottaa kaiken vastaan. Voimme taipua kuin puut ja luottaa siihen, että aallot vievät meitä eteenpäin. Kun emme ui aaltoja vastaan huomaamme, että on helpompaa liikkua, kun emme väistä tiellä kaikkia pieniä kiviä pääsemme perille nopeammin. Emme voi valita kaikkea mitä tapahtuu, mutta voimme valita, ettemme sulje suurta sydäntämme.

❤️

Nimimerkki: AK

Otsikko: Minun tulevaisuuteni

Tulevaisuudessa haluaisin tehdä jotain luovaa työtä. Haluaisin päästä opiskelemaan media-alalle ja päästä tekemään erilaisia projekteja. Esimerkiksi musiikkivideoiden kuvaaminen ja editoiminen olisi todella mielenkiintoista. Minua kiinnostaisi myös päästä kuvaamaan erilaisten artistien ja bändien keikkoja esimerkiksi festareille.

Haluaisin tulevaisuudessa asua Oulussa. Kuvaamisen lisäksi minulla on salainen haave tehdä omaa musiikkia. Tykkään laulaa ja siksi oman musiikin tekeminen ammattilaisen kanssa olisi myös yksi suurimmista haaveistani. Tykkään todella paljon eläimistä ja olen ajatellut, että haluaisin koiran lemmikiksi sitten kun asun omassa kodissa.

Jos en pääsekään opiskelemaan media-alalle toinen suunnitelmani olisi opiskella leipuri-kondiittoriksi ja alkaa leipomaan tilaustöitä tai perustaa oma kahvila. Siinnä tapauksessa, jos perustaisin oman yrityksen muuttaisin Helsinkiin tai Tampereelle.

Haluaisin tulevaisuudessa päästä näkemään maailmaa ja matkustamaan eri maihin tutustumaan erilaisiin kulttuureihin. Toivoisin myös, että voisin saavuttaa jonkun näistä unelmista ja päästä työskentelemään huippujen ihmisten kanssa sen myötä.

Yksi tavoitteeni on se, että jokaisella ihmisellä pitäisi olla edes yksi ystävä ja siksi yritän aina tutustua uusiin ihmisiin, jotta kenenkään ei tarvitsisi olla yksin, joten toivon että voisin säilyttää tämän taidon, jotta voisin tutustua uusiin ihmisiin.

Vahvuuksiani, jota haluaisin säilyttää tulevaisuudessa on positiivisuus, luovuus, sisukkuus ja ystävällisyys, koska koen että nämä vahvuudet voivat auttaa minua tulevaisuuden työpaikoissani ja ihmissuhteissani

💔

Nimimerkki: Rakkauden hedelmiä

Otsikko: Minun tulevaisuuteni

Minä uskon tulevaisuuteen, jota minulle ei tällä hetkellä luvata. Minä kuitenkin vakaasti haluan siihen uskoa. Mitä jos sota Euroopassa päättyykin? Mitä jos ilmastonmuutos ei toteudukaan niin pahana kuin ennustetaan? Mitä jos tekoäly onnistutaankin säilyttämään ihmisen hallinnassa eikä tuhoa ihmiskuntaa? Minä kysyn näitä kysymyksiä teiltä, jotka olette ne tulevaisuuteni uhkaksi ennustaneet.

Minä en nimittäin usko ennustuksiin. Haluan uskoa, että kasvatan lapsiani maailmassa, jossa on turvaa, puhdasta luontoa ja lähiruokaa. Haluan uskoa, että myös minun lapsillani on turvallinen hyvä tulevaisuus. Haluan uskoa, että minäkin lähden aamuisin töihin. Tekoäly ei korvaa ihmistä. Minun tulevaisuudessani ihmiset sekä yhteiskunta ovat inhimillisiä ja välittäviä. Ihminen on kasvanut tekoälyä viisaammaksi rakkaudessa, empatiassa ja arvojensa mukaisessa elämässä.

💔

Nimimerkki: jassoo22

Otsikko: Mu Niegu

Mu stuorámus niegu lea ahte beassat láhčit iežan eallima dakkárin, ahte dat livččii ollu, jierpmálaš ja buorre. Dárbbašan barggu masa lean duohtavuođas beroštuvvan, ja mu niegu lea šaddat doavttirin. Lean hállan iežan mielas dan birra, man gelddolaš livččii veahkkin leat eará olbmuid, guldalit sin ja veahkehit sin go sii dárbbašit doarjaga. Doavttirin háliidan dahkat

barggu mas sáhtán leat ávkin earáide ja mas lean álo oahpahallamin ođđa áššiid. Mu mielas livččii somá ja dehálaš ahte mu barggus livččii ulbmil ja mearkkašupmi.

Mu niegu ii leat dušše bargu. Háliidan maid ahte mu birra livččii ráfi, ráhkisvuohta ja iešguđetlágan somás muitut. Háliidan beassat leat mu buoremus guoibmága ovttas, ja ahte mii sáhttit leat ovttas olles eallima. Háliidan ahte mii dorjot guokte guoibmáset, guldalit guokte guoibmáset ja čájehit guokte guoibmáset ahte mii leat dehálaččat. Mu mielas lea hui dehálaš ahte guoibmi lea olmmái geasa sáhttá luohttit ja gean lusa sáhttá álo boahtit, sihke buori beivviid ja daid beivviid go eallin ii leat álki.

Mu niegu lea maid ahte mu guoibmi ja mun sáhttit hukset iežamet boahtteáiggi ovttas. Háliidan ahte mii sáhttit ráhkadit iežamet ruovttu, mas lea ráfi, liekkus ja ollu lihkku. Livččii somá ahte mii sáhtášii vuolgit ovttas johtui, oahpásmuvvat ođđa báikkiiguin ja ráhkadit ollu muitui. Mu niegu lea ahte go lean boarráset, de sáhtášii mu eallimis leat ollu muitut, mat leat dahkkon olbmuiguin geaidda lean ráhkis ja geat leat dehálaččat mu eallimis.

Okta mu stuorámus niegguin lea maid ahte háliidan oabbát ja nástiid, ja boahtteáiggis háliidan beassat ráhkadit iežan bearraša. Háliidan riegádahttit mánáid ja bajásgeassit sin bures. Háliidan addit sidjiide dorvvolaš ruovttu, ráhkisvuođa ja áiggi. Háliidan ahte mu mánát dovdet ahte sii sáhttet álo boahtit mu lusa, beroškeahttá das, man stuorra dahje unni váttisvuohta sis lea. Háliidan guldalit sin, veahkehit sin ja leat sin dássádallan, go sii ohppet eallima birra.

Háliidan maid ahte mu mánát ožžot vejolašvuođa čájehit gean sii duođaid leat. Mun ii háliit čuohcit sin niegguide dahje vuordámušaide, muhto háliidan doarjut sin ja veahkehit sin gávdnat iežaset bálgá. Háliidan ahte sii šaddet buorit, jierpmálaš ja guldaleaddji olbmot, geat fuolastuvvet earáin ja máhttet árvvusat áimmahit iežaset ja earáid.

Mu stuorámus niegguide gullá maid ahte háliidan orrut Davvi-Norggas. Mu mielas lea dat guovlu hui čáppis ja erenoamáš. Háliidan beassat oaidnit stuorra luonddu, čáppa várit, čáppa dálvvi ja davvičuovgga. Háliidan ahte mu ruovttu birra livččii luondu ja ráfi, muhto

seammás livččii vejolašvuohta bargat ja eallit dábálaš eallima. Mu niegu lea ahte mun ja mu guoibmi sáhttit láhčit iežamet eallima Davvi-Norggas ja ráhkadit doppe iežamet ruovttu.

Livččii hui somá beassat čájehit mu mánáide Davvi-Norgga luonddu ja oahpahit sidjiide árvvusat luonddu. Háliidan ahte sii sáhttet šaddat dovdat ahte luondu lea oassi sin eallimis. Sáhttit vázzit olgun, oahpásmuvvat birra luonddu ja čájehit sidjiide man čáppat máilbmi sáhttá leat.

Dát niegu ii leat dušše okta stuorra ulbmil. Dat lea ollu unna niegguid čoahkádus. Háliidan čuovvut iežan nieggu, bargat garrasit ja oahppat daid áššiid maid dárbbašan. Háliidan boahtteáiggis sáhttit geahččat ruovttu olggobeallái ja dovdat ahte lean huksen dakkár eallima, mas lean duođaid lihkolaš.

Mu stuorámus niegu lea, ahte go boahtteáiggis geahčan ruovttu olggobeallái, de mu birra leat olbmot geaid ráhkistan, ja mu eallimis lea bargu, ráfi, bearraša ja ollu buorit muitut. Háliidan leat doavttir, háliidan leat mu guoibmága guoibmi olles eallima, háliidan bajásgeassit mánáid ja addit sidjiide buori eallima, ja háliidan ráhkadit iežan ruovttu Davvi-Norggas.

Mun dieđán ahte eallin ii álo leat álki ja ahte nieggut eai álo ollašu. Muhto mun háliidan ain jáhkkit iežan niegguide ja bargat daid ovddas. Jus mun čuovvun iežan nieggu, lean jáhkkimis ahte sáhtán gávdnat iežan bálgá ja ráhkadit eallima, mas lean duhtavaš ja lihkolaš.

Dat lea mu niegu eallit buori ja mearkkašumi ollu eallima, leat ráhkis olbmuiguin, šaddat buorre doavttirin, hukset bearraša, bajásgeassit mánáid ráhkisvuođain ja dorvvolašvuođain, ja ráhkadit oktasaš ruovttu Davvi-Norge

Kiitos kaikille oululaisnuorille, jotka jakoivat ajatuksiaan, toiveitaan ja unelmiaan meille lukumaratonin lukijoille ja teille katsojille. Tämä toden totta on ollut hieno aamupäivä teidän kirjoitustenne parissa. Isot kiitokset!

Meillä on vielä lähetysaikaa jäljellä. Loppumaratonin ajan luemme teille oululaisen kirjailijan Mikko Within romaania *Saakelin syyllinen*.

Within kirjan on kustantanut Myllylahti, ja teos on ilmestynyt viime vuonna. *Saakelin syyllinen* kertoo Uunosta, joka on juuri aloittanut lukion toisen luokan. Tässä sarjan kolmannessa osassa Uuno kavereineen joutuu törmäyskurssille jopa kahden eri rikollisjengin kanssa. Luvassa jännitystä ja huumoria!

Jokaisen tarina on arvokas.

Oulun ensimmäinen lukumaraton antaa äänen lasten ja nuorten unelmille, muistoille ja ajatuksille. Tapahtumassa 18.-19.11.2026 tunnetut oululaiset lukevat ääneen lasten ja nuorten kirjoittamia tai heidän kanssaan sadutettuja tekstejä.

Lukumaraton juhlistaa lapsen oikeuksien viikkoa ja muistuttaa, että jokaisen lapsen ja nuoren ajatukset ovat kuulemisen arvoisia.

Jokaisella on tarina.
Jokainen ansaitsee tulla kuulluksi.

ouka.fi/lukumaraton

EUROOPAN LUKEVIN KULTTUURI-PÄÄKAUPUNKI